

WETGEVENDE VERGADERINGEN

Kamer van Volksvertegenwoordigers

Senaat

Zitting 1984-1985

29 AUGUSTUS 1985

**Koninklijke Commissie
belast met de codificering, de harmonisering en de vereenvoudiging
van de wetgeving betreffende de Sociale Zekerheid
in het kader van de algemene hervorming van die wetgeving**

III. VOORONTWERP VAN WETBOEK VAN SOCIALE ZEKERHEID

INHOUDSTAFELVOORONTWERP VAN WETBOEK VAN SOCIALE ZEKERHEID

Artikel 1. De hiernavolgende bepalingen maken het Wetboek van Sociale Zekerheid uit

BOEK I. ALGEMEEN DEEL

<u>Titel I</u>	<u>Inleidende bepalingen en begripsbepalingen</u>	2
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Sociale Zekerheid</u>	2
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Personen</u>	3
<u>Hoofdstuk III</u>	<u>Organen</u>	5
<u>Titel II</u>	<u>Basisrechten en plichten</u>	7
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Sociale rechten en hun toepassing</u>	7
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Plichten van de instellingen, besturen en diensten</u>	10
<u>Hoofdstuk III.</u>	<u>Plichten van de gerechtigden en uitkeringsgerechtigden</u>	12
<u>Titel III</u>	<u>Toepassingsgebied</u>	14
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Stelsel van de de gezinsprestaties</u>	14
<u>Hoofdstuk II</u>	<u>Stelsels van sociale verzekering</u>	14
Afdeling I.	Stelsel van de werknemers	14
Afdeling II	Stelsel van de personen behorend tot de openbare sector	19
Afdeling III.	Stelsel van de zelfstandigen	21
Afdeling IV.	Gemeenschappelijke bepalingen	24
Afdeling V	Bijzondere bepaling	24

<u>Hoofdstuk III</u>	<u>Stelsel van sociale bijstand</u>	25
<u>Titel IV.</u>	<u>Toekenningsprocedure en algemeen statuut van de prestaties</u>	26
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Toekenningsprocedure</u>	26
Afdeling I.	Aanvragen	26
Afdeling II.	Beslissingen en uitvoering	27
Onderafdeling I.	Termijnen	27
Onderafdeling II.	Motivering, vermeldingen en kennisgeving	29
Onderafdeling III.	Herziening	31
Afdeling III.	Intresten	31
Afdeling IV.	Verjaring	32
Afdeling V.	Verzaking	33
Afdeling VI.	Verhaal en betekening van zekere rechterlijke beslissingen	34
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Algemeen Statuut</u>	35
Afdeling I.	Berekeningsbasis	35
Afdeling II.	Cumulatie	38
Afdeling III.	Kosten van levensonderhoud en welvaartsstijging	39
Afdeling IV.	Verzaking, beslag, overdracht	39
Afdeling V.	Schorsingen	40
Afdeling VI.	Betalingsmodaliteiten	41
<u>Titel V.</u>	<u>Financiering</u>	45
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Gezinsprestaties</u>	45
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Sociale verzekering</u>	45
Afdeling I.	Gemeenschappelijke bepalingen	45
Afdeling II.	Het stelsel van de werknemers	46
Onderafdeling I.	Gezondheidsverzekering, beroepsziekten-verzekering, werkverzekering en rust- en overlevingspensioenen.	46
Onderafdeling II.	De verzekering inzake arbeidsongevallen	51
Afdeling III.	Het stelsel van de personen behorend tot de openbare sector	53
Afdeling IV.	Het stelsel van de zelfstandigen	53
Afdeling V.	Bijdragen van de ingezetenen	57

III

Afdeling VI	Gemeenschappelijke bepalingen	57
Onderafdeling I.	Berekening	57
Onderafdeling II.	Verjaring	58
Onderafdeling III.	Intresten en bijdrageopslagen	59
Onderafdeling IV.	Ambtshalve vaststelling	59
Onderafdeling V.	Gevolg van laattijdige of gedeeltelijke betaling op de toekenning van de prestaties	59
<u>Hoofdstuk III.</u>	<u>Stelsel van sociale bijstand</u>	60
<u>Titel VI</u>	<u>Administratieve inrichting</u>	61
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Openbare instellingen van Sociale Zekerheid</u>	61
Afdeling I.	Oprichting	61
Afdeling II.	Opdrachten	62
Onderafdeling I.	Het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers	62
Onderafdeling II.	Het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen	63
Onderafdeling III.	Het Rijksinstituut voor Gezinsprestaties	63
Onderafdeling IV.	Het Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering	64
Onderafdeling V.	Het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico	65
Onderafdeling VI.	Het Rijksinstituut voor Werkverzekering	66
Onderafdeling VII.	Het Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers	67
Onderafdeling VIII.	Het Rijksinstituut voor de Zeelieden ter Koopvaardij	67
Onderafdeling IX.	De Rijkskas voor Pensioenuitkeringen	68
Onderafdeling X.	De Hulpkas voor gezondheidszorgen, de Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen en de Hulpkassen voor sociale verzekering voor zelfstandigen	68
Afdeling III.	Statuut	68
Afdeling IV.	Bestuurscomité	69
Onderafdeling I.	Algemene samenstelling	69
Onderafdeling II.	Leden	72
Onderafdeling III.	De voorzitter	73
Onderafdeling IV.	Medewerking	74
Onderafdeling V.	Secretariaat	74
Onderafdeling VI.	Bevoegdheid, Rechten en Verplichtingen	74
Onderafdeling VII.	Werkwijze	76
Onderafdeling VIII.	Adviserende Commissies en technische raden	78
Afdeling V.	Personen belast met het dagelijks bestuur	79
Onderafdeling I.	Benoeming	79
Onderafdeling II.	Statuut	80
Onderafdeling III.	Opdrachten en bevoegdheden	80

IV

Afdeling VI	Statuut van het personeel	82
Afdeling VII.	Controle	82
Onderafdeling I.	De regeringscommissarissen	82
Onderafdeling II.	De revisoren	84
Onderafdeling III.	Controle door het Rekenhof	85
Afdeling VIII.	Diverse bepalingen	85
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Meewerkende instellingen van sociale zekerheid</u>	86
Afdeling I.	Samenstelling en opdrachten	86
Onderafdeling I.	Sociale secretariaten van werkgevers	86
Onderafdeling II.	Sociale Verzekeringskassen voor Zelfstandigen	86
Onderafdeling III.	Kassen voor gezinstoelagen	88
Onderafdeling IV.	Ziekenfondsen	89
Onderafdeling V.	Verzekeraars inzake arbeidsongevallen en instellingen belast met de rentedienst	89
Onderafdeling VI.	Kassen voor Werkloosheidsuitkeringen	91
Afdeling II.	Algemene bepalingen	92
<u>Hoofdstuk III.</u>	<u>Huizen van Sociale Zekerheid</u>	94
Afdeling I.	Oprichting	94
Afdeling II.	Opdrachten	94
Afdeling III.	Inrichting	95
Afdeling IV.	Medisch-Sociale Dienst	95
<u>Hoofdstuk IV.</u>	<u>Identificatiegegevens en informatorische verwerking van de sociale gegevens</u>	95
Afdeling I.	Identificatienummer van de gerechtigden	95
Afdeling II.	Informatie omtrent de sociale zekerheidstoestand van de gerechtigden en beheer van de individuele dossiers	95
Afdeling III.	Eenvormig inschrijvingsnummer van de bijdrageplichtigen	98
Afdeling IV.	Algemene Sociale Gegevensbank en bijzondere gegevensbanken van de sociale zekerheid	99
<u>Hoofdstuk V.</u>	<u>Commissie voor vrijstelling van sociale bijdragen</u>	104
Afdeling I.	Oprichting en opdracht	104
Afdeling II.	Inrichting	105
Afdeling III.	Verval van de aanvraag en weerslag van de beslissingen tot vrijstelling op het recht op sociale prestaties	105
<u>Hoofdstuk VI</u>	<u>Het Algemeen Commissariaat voor de sociale zekerheid</u>	106
Afdeling I.	Benoeming van de Algemene Commissaris	106
Afdeling II.	Bevoegdheden, rechten en plichten	106

Afdeling III. Adjunct-Algemeen Commissaris en Adjunct-Commissarissen	111
Afdeling IV. Onverenigbaarheden	111
Afdeling V. Secretariaat	112
Afdeling VI. Statuten	112
 <u>Titel VII. Toezicht en sancties</u>	 113
 <u>Hoofdstuk I. Toezicht</u>	 113
Afdeling I. De sociale inspecteurs	113
Afdeling II. Verdeling van de opdrachten van toezicht	113
Afdeling III. Bevoegdheden en plichten van de sociale inspecteurs	114
Afdeling IV. Informatie van de diensten van de sociale inspecteurs	117
 <u>Hoofdstuk II. De inbreuken en hun sancties</u>	 118
Afdeling I. Algemene bepaling	118
Afdeling II. Gemeenschappelijke bepalingen	118
Afdeling III. Bevoegdheidsgebied van de kamers voor sociaal correctionele zaken van de rechtbank van eerste aanleg en van het hof van beroep	120
Afdeling IV. Bevoegdheidsgebied van de arbeidsgerechten	130

<u>BOEK II. BIJZONDER DEEL</u>	134
<u>Titel I. Gezinsprestaties</u>	135
<u>Hoofdstuk I. Gezinstoelagen</u>	135
Afdeling I. Kinderbijslagen	135
Onderafdeling I. Rechthebbenden	135
Onderafdeling II. Rechtgevende kinderen	136
Onderafdeling III. Bedragen	137
Onderafdeling IV. Uitkeringsgerechtigden	140
Afdeling II. Kraamgeld	141
<u>Hoofdstuk II. De gezinsbijslag voor persoon ten laste</u>	142
<u>Titel II. Gezondheidsverzekering</u>	144
<u>Subtitel I. Gezondheidszorgen</u>	144
<u>Hoofdstuk I. Voorwaarden tot toekenning van de prestaties</u>	144
<u>Hoofdstuk II. Gezondheidszorgen welke in aanmerking komen voor tegemoetkomingen en bedrag van de tegemoetkoming</u>	147
<u>Hoofdstuk III. Vaststelling van honoraria en prijzen van de zorgen. Overeenkomsten tussen de verzekeringsinstellingen en de zorgverleners</u>	155
Afdeling I. Algemene bepalingen	155
Afdeling II. Bijzondere bepalingen	158
Onderafdeling I. Artsen en tandheelkundigen	158
Onderafdeling II. Vroedvrouwen, verplegenden, kinestherapeuten en verstrekkers van prothesen en toestellen	160
Onderafdeling III. Apothekers	162
Onderafdeling IV. Ziekenhuizen	163
Onderafdeling V. Diensten voor thuisverpleging	163
Onderafdeling VI. Rust- en verzorgingstehuizen en rusthuizen voor bejaarden	164
Afdeling IV. Forfaitaire vaststelling van honoraria en prijzen en forfaitaire akkoorden	164
<u>Subtitel II. Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen</u>	166

<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Algemene bepalingen</u>	166
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Het stelsel van de werknemers</u>	169
<u>Hoofdstuk III.</u>	<u>Het stelsel van de openbare sector</u>	175
<u>Hoofdstuk IV.</u>	<u>Het stelsel van de zelfstandigen</u>	177
 <u>SUBTITEL III.</u>	 <u>Begrafeniskosten</u>	 178
 <u>TITEL III.</u>	 <u>Schadeloosstelling van het beroepsrisico</u>	 179
 <u>Hoofdstuk I.</u>	 <u>Arbeidsongevallen</u>	 179
Afdeling I.	Begripsomschrijving	179
Afdeling II.	Voorkoming	181
Afdeling III.	Schadeloosstelling	182
Onderafdeling I.	Gezondheidszorgen	182
Onderafdeling II.	Arbeidsongeschiktheid	183
Afdeling IV.	Procedure	186
 <u>Hoofdstuk II.</u>	 <u>Beroepsziekten</u>	 190
Afdeling I.	Begripsomschrijving	190
Afdeling II.	Voorkoming	190
Afdeling III.	Schadeloosstelling	195
Onderafdeling I.	Gezondheidszorgen	195
Onderafdeling II.	Arbeidsongeschiktheid	196
Afdeling IV.	Procedure	196
 <u>Hoofdstuk III.</u>	 <u>Gemeenschappelijke bepalingen</u>	 197
Afdeling I.	Gezondheidsschade	197
Afdeling II.	Integratietegemoetkoming	197

Afdeling III.	Schadeloosstelling bij arbeidsongeval of beroepsziekte met dodelijke afloop	198
Afdeling IV.	Burgerlijke aansprakelijkheid	202
<u>Hoofdstuk IV.</u>	<u>De schadeloosstelling van het beroepsrisico in de openbare sector</u>	204
<u>TITEL IV.</u>	<u>WERKVERZEKERING</u>	205
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Algemene bepalingen</u>	205
Afdeling I.	Toekenningsvoorwaarden	205
Afdeling II.	Bedrag van de uitkeringen	211
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Bijzondere bepalingen</u>	212
<u>TITEL V.</u>	<u>GEWAARBORGD MINIMUMINKOMEN</u>	214
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Bedrag</u>	214
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Onderzoek naar de bestaansmiddelen en de werkbereidheid</u>	214
<u>Hoofdstuk III.</u>	<u>Procedure</u>	217
<u>TITEL VI.</u>	<u>TEGEMOETKOMINGEN VOOR MINDER-VALIDEN</u>	219
<u>Hoofdstuk I.</u>	<u>Inkomensvervangende tegemoetkoming</u>	219
<u>Hoofdstuk II.</u>	<u>Integratietegemoetkoming</u>	219
<u>Hoofdstuk III.</u>	<u>Evaluatie</u>	220

<u>Hoofdstuk IV.</u>	<u>Onderzoek naar het inkomen</u>	220
<u>Hoofdstuk V.</u>	<u>Procedure</u>	221
<u>Hoofdstuk VI.</u>	<u>Samenloop</u>	221
<u>Hoofdstuk VII.</u>	<u>Nationale Hoge Raad voor minder-validen</u>	223

x
x x

Artikelen 2-7.

Opheffings-, Wijzigings-, Overgangs-, en Slotbepalingen	234
--	-----

Bijlage 1

Tekst van een Voorontwerp voor Titel VII van Boek II, <u>Pensioenen</u>	1-11
--	------

Inhoudstafel

VOORONTWERP VAN
WETBOEK VAN SOCIALE ZEKERHEID

Artikel 1

De hiernavolgende bepalingen vormen
het Wetboek van Sociale Zekerheid

BOEK I. ALGEMEEN DEEL

TITEL I. INLEIDENDE BEPALINGEN EN BEGRIPSBEPALINGEN

HOOFDSTUK I. SOCIALE ZEKERHEID

- Art. 1. : De inrichting van de sociale zekerheid berust op het beginsel van de solidariteit en is gericht op de toekenning van sociale prestaties onder de voorwaarden bepaald door of krachtens dit Wetboek.

Deze prestaties hebben tot doel bepaalde bijzondere sociale lasten, evenals verlies of ontbreken van beroepsinkomen, geheel of gedeeltelijk te dekken, aan allen een daadwerkelijke preventie, evenals een passende sociale integratie en een waarachtige bestaanszekerheid te waarborgen.

- Art. 2. : De sociale zekerheid omvat een stelsel van gezinsprestaties, drie stelsels van sociale verzekering, het stelsel van de werknemers, het stelsel van de personen behorend tot de openbare sector, het stelsel van de zelfstandigen, en een stelsel van sociale bijstand.

Het stelsel van de gezinsprestaties geeft, behalve voor wat de gezinsbijslag voor personen ten laste betreft, geen aanleiding tot de betaling van een bijdrage en de prestaties worden er toegekend zonder verwijzing naar de staat van behoefte.

De stelsels van sociale verzekering geven aanleiding tot de betaling van bijdragen en de prestaties worden er toegekend zonder verwijzing naar de staat van behoefte.

Het stelsel van sociale bijstand geeft geen aanleiding tot de betaling van een bijdrage en de prestaties worden er toegekend na onderzoek naar de bestaansmiddelen.

- Art. 3. : De stelsels van sociale verzekering berusten op de beginselen van solidariteit en verzekering; zij omvatten geheel of gedeeltelijk de volgende takken

van de sociale zekerheid : de gezondheidsverzekering, de verzekering van het beroepsrisico, de werkverzekering en de rust- en overlevingspensioenen.

Onder stelsel van sociale verzekering dient verstaan te worden het geheel van de bepalingen die respectievelijk van toepassing zijn op de werknemers, de personen behorend tot de openbare sector en de zelfstandigen, of deze bepalingen nu eigen zijn aan deze verschillende categorieën of gemeenschappelijk.

- Art. 4. : Het stelsel van sociale bijstand omvat de volgende takken van de sociale zekerheid : het gewaarborgd minimuminkomen en de tegemoetkoming voor mindervaliden.

HOOFDSTUK II. PERSONEN

- Art. 5. : **Rechthebbende** is de persoon die, door zijn arbeidsprestaties of door zijn beschermde toestand, aan zichzelf of aan anderen recht verschaft op sociale prestaties.
- Art. 6. : **Rechtverkrijgende** is de persoon die recht heeft op sociale prestaties op grond van de verhouding die bestaat tussen hemzelf en de rechthebbende.
- Art. 7. : **Gerechtigde** is de rechthebbende of de rechtverkrijgende, al naargelang de rechthebbende het recht op sociale prestaties al dan niet voor zichzelf opent.
- Art. 8. : **Uitkeringsgerechtigde** is de persoon aan wie sociale prestaties moeten worden uitbetaald.

- Art. 9. : **Sociaal verzekerde** is de gerechtigde waarvan het recht op prestaties geopend wordt in één van de stelsels van sociale verzekering.
- Art. 10. : **Werknemer** is de persoon die met een werkgever door een arbeidsovereenkomst is verbonden of de met deze gelijkgestelde persoon.
- Art. 11. : **Personen behorend tot de openbare sector** zijn de personen die werkzaam zijn in dienst van de overheid in het kader van een statuut of de met deze gelijkgestelde personen, de beroepsmagistraten en de politieke mandatarissen bedoeld in of krachtens dit Wetboek.
- Art. 12. : **Zelfstandige** is de persoon die een beroepsbezigheid uitoefent anders dan als werknemer of als persoon behorend tot de openbare sector.
- Art. 13. : **Helper** is de persoon die een zelfstandige in de uitoefening van zijn beroep bijstaat of vervangt, zonder met deze door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden.
- Behoudens andersluidende bepaling, moet onder de term "zelfstandige" in de artikelen van dit Wetboek verstaan worden zowel de zelfstandige in de zin van artikel 12 als de helper in de zin van het vorige lid.
- Art. 14. : **Werkgever** is de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die ingevolge een arbeidsovereenkomst of op een hiermee gelijkgestelde wijze, één of meer werknemers in dienst heeft.

- Art. 15. : **Verzekeringplichtige** is hetzij de rechthebbende hetzij de werkgever die onderworpen is aan alle of een gedeelte van de stelsels van sociale verzekering.
- Art. 16. : **Bijdrageplichtige** is de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die bijdragen verschuldigd is in het kader van de stelsels van sociale verzekering.
- Art. 17. : **Ingezetene** is hetzij de Belg die zijn gewone verblijfplaats in België heeft, of de met deze krachtens het recht van de Europese Gemeenschap of het internationaal recht gelijkgestelde vreemdeling, hetzij iedere andere vreemdeling die regelmatig en gewoonlijk sedert ten minste vijf jaar in België verblijft.

HOOFDSTUK III. ORGANEN

- Art. 18. : **Onder Openbare Instellingen van sociale zekerheid** moet worden verstaan de openbare instellingen die belast zijn met de toepassing van dit Wetboek.
- Art. 19. : **Onder Meewerkende Instellingen van sociale zekerheid** moet worden verstaan de verenigingen en vennootschappen van privaatrecht die erkend zijn voor de medewerking aan de toepassing van dit Wetboek.
- Art. 20. : **Onder Minister** moet worden verstaan de Minister tot wiens bevoegdheid de betreffende tak of het betreffende stelsel van sociale zekerheid behoort.

Art. 21. : Onder **Bestuur** moet worden verstaan de bevoegde administratieve afdeling van een ministerieel departement.

Art. 22. : Onder **Dienst** moet worden verstaan de bevoegde administratieve afdeling van een bestuur of openbare instelling van sociale zekerheid.

TITEL II. BASISRECHTEN EN PLICHTEN

HOOFDSTUK I. SOCIALE RECHTEN EN HUN TOEPASSING

- Art. 23. : De rechten die door dit hoofdstuk worden toegekend aan de sociaal verzekerden, de ingezetenen en hun rechtverkrijgenden worden hun toegekend onverminderd de bepalingen van de internationale overeenkomsten en verordeningen inzake sociale zekerheid en met inachtneming van hun begripsomschrijving en de voorwaarden die door of krachtens dit Wetboek worden bepaald voor hun toekenning.
- Art. 24. : De sociaal verzekerden en de ingezetenen, hebben voor hun kinderen die in België opgevoed worden recht op de gezinstoelagen, voorzien in het stelsel van de gezinsprestaties.
- Art. 25. : De sociaal verzekerden en de ingezetenen hebben recht op de gehele of gedeeltelijke terugbetaling of tenlasteneming van de zorgen die nodig zijn ter bescherming, verbetering of herstel van hun gezondheid of deze van hun rechtverkrijgenden.
- Art. 26. : De werknemers en de personen behorend tot de openbare sector hebben recht op een vervangingsinkomen in geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van arbeidsongeval of van een beroepsziekte, op een vergoeding voor gezondheidsschade alsmede op de hulp die nodig is tot herstel in een passende arbeidssituatie.
- Zij hebben eveneens recht op een gehele of gedeeltelijke vergoeding van de bijzondere kosten die hun integratie in het sociale leven voortaan met zich meebrengt.

- Art. 27. : Onverminderd de toepassing van artikel 26, hebben sociaal verzekerden recht op een vervangingsinkomen ingeval van arbeidsongeschiktheid en op de hulp die nodig is tot herstel in een passende arbeidssituatie.
- Zij hebben eveneens recht op een gehele of gedeeltelijke vergoeding van de bijzondere kosten die hun integratie in het sociale leven voortaan met zich meebrengt.
- Art. 28. : De werknemers hebben recht op een vervangingsinkomen in geval van volledige of gedeeltelijke werkloosheid en op de hulp die nodig is tot herstel in een passende arbeidssituatie.
- Art. 29. : De sociaal verzekerden hebben recht op een pensioen wanneer zij geheel of gedeeltelijk het beroepsleven verlaten na het bereiken van de pensioenleeftijd bepaald door of krachtens dit Wetboek.
- Art. 30. : Bij overlijden van een sociaal verzekerde, heeft de overlevende echtgenoot recht op een overlevingspensioen.
- Art. 31. : Bij overlijden van een werknemer of een persoon behorend tot de openbare sector ten gevolge van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte, kunnen zijn rechtverkrijgenden aanspraak maken op een lijfrente of tijdelijke rente.
- Art. 32. : De ingezetenen die niet over toereikende bestaansmiddelen beschikken, noch deze kunnen verwerven, hebben recht op een gewaarborgd minimuminkomen dat hun moet toelaten hun basisbehoeften inzake kleding, huisvesting, verwarming, voeding en sociale integratie te voldoen.

- Art. 33 : De ingezetenen die fysisch of psychisch minder-valide zijn, die niet over toereikende bestaansmiddelen beschikken en zich geen normaal arbeidsinkomen kunnen verwerven, hebben recht op een tegemoetkoming ter vervanging van dit inkomen. Zij hebben eveneens recht op een gehele of gedeeltelijke vergoeding van de bijzondere kosten die hun integratie in het sociale leven voortaan met zich meebrengt.
- Art. 34. : Het recht op de sociale prestaties bedoeld in de artikelen 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 en 31 wordt geopend zonder verwijzing naar de staat van behoefte.
- Het recht op de sociale prestaties bedoeld in de artikelen 32 en 33 wordt slechts geopend na een onderzoek naar de bestaansmiddelen.
- Het recht op de sociale prestaties bedoeld in de artikelen 24 tot 33 kan verschillend worden gemaakt rekening houdend met de gezinstoestand van de rechthebbenden.
- Art. 35. : Het bedrag van de in dit Wetboek bepaalde sociale prestaties wordt bepaald rekening houdend met de evolutie van de kosten van levensonderhoud.
- Art. 36. : Onverminderd de bepalingen van artikel 17 en behalve de vereiste van een regelmatige arbeidsvergunning indien nodig, mag bij de toekenning van sociale prestaties aan personen die zich in dezelfde toestand bevinden geen rechtstreeks of onrechtstreeks onderscheid gemaakt worden op basis, onder meer, van geslacht, ras, taal, godsdienst, maatschappelijke afkomst, overtuiging of nationaliteit.
- Er mag inzonderheid geen enkel rechtstreeks of onrechtstreeks onderscheid worden gemaakt in de behandeling, en onder andere niet in de vorm van bijzondere termijnen voor het onderzoek van de aanvraag of in bijzondere faciliteiten voor de

toekenning van de sociale prestaties, al naar gelang de personen die zich in dezelfde toestand bevinden zich wenden tot de ene of de andere meewerkende instelling van hun keuze of tot de ene of de andere openbare instelling, bestuur of dienst.

Art. 37. : Indien een sociaal recht bedoeld in dit hoofdstuk een verlies van inkomen, bepaalde kosten of een bijstand dekt die reeds door een ander basisrecht of door bepalingen van Belgische of buitenlandse wetgeving gedekt wordt, kan het genot ervan geheel of gedeeltelijk geschorst of opgeheven worden.

Art. 38. : Elke verzaking, onder welke vorm dan ook, aan een van de rechten die door dit hoofdstuk erkend worden, is van rechtswege ongeldig behalve wanneer de verzaker er voordeel bij heeft.

Elke overeenkomst strijdig met de bepalingen van dit Wetboek is eveneens van rechtswege nietig.

HOOFDSTUK II. Plichten van de instellingen, besturen en diensten

Art. 39. : De instellingen van sociale zekerheid, de besturen en de diensten, belast met de toepassing van dit Wetboek zijn verplicht om aan elke persoon die erom vraagt nuttige inlichtingen te verstrekken betreffende zijn rechten en plichten.

Deze inlichtingen zijn kosteloos en moeten binnen een redelijke termijn worden verstrekt.

Art. 40. : Onder dezelfde voorwaarden, moeten de instellingen, de besturen en diensten raad geven aan iedere persoon die hierom vraagt betreffende de uitoefening van zijn rechten en de vervulling van zijn plichten.

Art. 41. : De aanvragen om inlichtingen of raad gericht aan niet bevoegde instellingen, besturen of diensten moeten door deze onverwijld worden doorgestuurd naar hun eigenlijke bestemmingen of, in geval van twijfel, naar de Minister. De aanvragers worden hiervan op de hoogte gebracht.

Art. 42. : De instellingen, de besturen en diensten moeten zich in hun externe betrekkingen, onder welke vorm deze ook plaatsvinden, inzonderheid in hun antwoorden op de vragen om inlichtingen of adviezen, in de gebruikelijke formulieren of de inlichtingsnota's op een voor het publiek begrijpelijke manier uitdrukken.

Art. 43. : De instellingen, de besturen en diensten zijn verplicht de belanghebbende personen, voor de uitvoering, in kennis te stellen van iedere hen betreffende individuele beslissing.

De kennisgeving moet bovendien hun aandacht vestigen op de bestaande mogelijkheden tot beroep, evenals op de met dit doel na te leven vormen en termijnen.

Art. 44. : Behalve in geval van een uitdrukkelijke, bijzondere en geschreven toestemming van de betrokkenen of van een wettelijke uitdrukkelijke en afwijkende bepaling, is het de instellingen, de besturen en diensten, hun aangestelden en lasthebbers evenals al diegenen die in welke hoedanigheid ook geroepen zijn kennis te nemen van de gegevens met het oog op de toepassing van de bepalingen van dit Wetboek, verboden enige ruchtbbaarheid te geven aan deze gegevens die het privé-, beroeps- of gezinsleven van de gerechtigden of uitkeringsgerechtigden betreffen, en die werden ingezameld met het oog op een onderzoek of een controle van de aanvragen om sociale prestaties.

Onverminderd de bepaling van artikel 45, delen deze instellingen, besturen en diensten, wanneer

zij dit nuttig achten, elkaar evenwel de bekomen inlichtingen mede. Er is verplichting tot verstrekking van deze inlichtingen wanneer een instelling, een bestuur of een dienst om deze gegevens vraagt met het oog op het onderzoek of de controle van een aanvraag om sociale prestaties.

Art. 45. : De instellingen, de besturen en diensten, hun aangestelden en lasthebbers evenals al wie in welke hoedanigheid ook geroepen zijn hun medewerking te verlenen, mogen zich slechts inlaten met het privé-, beroeps- of gezinsleven van de gerechtigden en de uitkeringsgerechtigden, voor zover dit strikt noodzakelijk is voor het onderzoek of de controle van de aanvraag van sociale prestaties.

Art. 46. : De openbare of meewerkende instellingen, de besturen en diensten zijn verplicht de belanghebbende personen inzage te laten nemen van de hen aangebelangende documenten of dossiers.

De Koning kan de uitvoeringsmodaliteiten van deze raadpleging vastleggen.

HOOFDSTUK III. Plichten van de gerechtigden en uitkeringsgerechtigden

Art. 47. : Onverminderd de toepassing van artikel 45 moet eenieder die aanspraak maakt op de hoedanigheid van gerechtigde of uitkeringsgerechtigde van sociale prestaties, op verzoek van de instellingen, de besturen of diensten, alle nuttige inlichtingen verstrekken en alle stavingsstukken voorleggen die voor de vaststelling en de uitvoering van zijn rechten vereist zijn.

De gerechtigden en de uitkeringsgerechtigden zijn bovendien verplicht om op eigen initiatief en on-

verwijld deze instellingen, besturen of diensten in te lichten over iedere verandering in hun toestand die van aard is hun rechten te wijzigen.

Art. 48.

: Onverminderd de bepalingen van artikel 45 moet, eenieder die aanspraak maakt op de hoedanigheid van gerechtigde of uitkeringsgerechtigde of deze bekomt, op verzoek van de instellingen, de besturen of diensten, alle onderzoeken en inzonderheid de geneeskundige, administratieve fiscale of gerechtelijke onderzoeken toestaan die noodzakelijk zijn met het oog op de vaststelling of het behoud van zijn rechten.

Geneeskundige onderzoeken mogen nochtans geweigerd worden indien de weigering gegrond is, en ondermeer wanneer de onderzoeken pijnlijk zijn of een gevaar betekenen voor de gezondheid. Tijdens deze onderzoeken heeft de gerechtigde steeds het recht zich, op zijn kosten, te laten bijstaan door een arts van zijn keuze.

Art. 49.

: De gerechtigden op een vervangingsinkomen wegens arbeidsongeschiktheid of verlies van een betrekking dienen, op verzoek van de bevoegde instelling, het bestuur of de dienst elke passende behandeling, opleiding, revalidatie of herscholing te volgen die, mits een redelijke inspanning wordt geleverd, hun mogelijkheden tot herstel in een passende arbeidssituatie kunnen verhogen of tenminste een verergering van hun toestand of een vermindering van hun mogelijkheden kunnen voorkomen.

De passende medische behandeling mag nochtans geweigerd worden indien deze weigering gegrond is en ondermeer wanneer de behandeling pijnlijk is of een gevaar betekent voor de gezondheid.

Art. 50.

: Behalve in de behartenswaardige gevallen of categorieën van gevallen omschreven door de Koning, onder de door Hem bepaalde voorwaarden, kan de hoedanigheid van gerechtigde of uitkeringsgerechtigde niet worden toegekend aan of behouden door de personen die hun plichten zoals zij in dit hoofdstuk zijn opgenomen niet nakomen.

TITEL III. TOEPASSINGSGEBIED

HOOFDSTUK I. STELSEL VAN DE GEZINSPRESTATIES

Art. 51. : Het stelsel van de gezinsprestaties omvat de toekenning van de gezinstoelagen en de gezinsbijslag voor persoon ten laste.

Art. 52. : Het stelsel van de gezinsprestaties is van toepassing op :

1. de personen die in België kinderen van sociaal verzekerden of ingezetenen opvoeden, voor wat de gezinstoelage betreft;
2. de sociaal verzekerden voor wat de gezinsbijslag voor persoon ten laste betreft.

HOOFDSTUK II. STELSELS VAN SOCIALE VERZEKERING

Afdeling I. Stelsel van de werknemers

Art. 53. : Het stelsel van de werknemers omvat volgende taken van de sociale verzekering: de gezondheidsverzekering, de verzekering van het beroepsrisico, de werkverzekering en de rust-en overlevingspensioenen.

Art. 54. : Onverminderd de bepalingen van de artikelen 25, 30 en 31 is dit stelsel van toepassing op de werknemers en, voor wat bepaalde financiële en administratieve verplichtingen betreft, op hun werkgevers.

Noch de werknemers, noch de werkgevers, noch de openbare of meewerkende instellingen van sociale zekerheid kunnen zich beroepen op de nietigheid van de arbeidsovereenkomst om de toepassing van dit stelsel uit te sluiten.

Art. 55. : Onverminderd het bepaalde in de internationale overeenkomsten en verordeningen inzake sociale zekerheid, is het stelsel van de werknemers alleen van toepassing op de werknemers die in België tewerkgesteld zijn en die hetzij in dienst staan van een in België gevestigde werkgever hetzij verbonden zijn aan een in België gevestigde exploitatiezetel.

Het stelsel blijft evenwel, onder hetzelfde voorbehoud, van toepassing op de werknemers die in het buitenland tewerkgesteld zijn, in dienst van een in België gevestigde werkgever of verbonden aan een in België gevestigde exploitatiezetel wanneer hun detachering twaalf maanden niet overschrijdt.

Art. 56. : Met het oog op de toepassing van het stelsel van de werknemers, worden geacht door een arbeidsovereenkomst verbonden te zijn :

- 1) de werklieden, met inbegrip van de dienstboden, de bedienden, met inbegrip van de handelsvertegenwoordigers, alsmede de werknemers met een overeenkomst voor tewerkstelling van studenten waarop de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten van toepassing is;
- 2) de zeelieden waarop de wet van 5 juni 1928 houdende regeling van de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst van toepassing is;
- 3) de zetschippers en de matrozen waarop de wet van 1 april 1936 op de arbeidsovereenkomst wegens dienst op de binnenschepen van toepassing is;
- 4) de sportbeoefenaars waarop de wet van 24 februari 1978 betreffende de arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars van toepassing is.

Art. 57.

: Met het oog op de toepassing van dit stelsel, worden met werknemers gelijkgesteld :

- 1) de personen die in de hoedanigheid van lasthebbers en tegen loon hun voornaamste bedrijvigheid wijden aan het dagelijks bestuur of aan de dagelijkse leiding van verenigingen en organisaties die geen industriële of commerciële verrichtingen uitvoeren en die er niet naar streven hun leden een materieel voordeel te verschaffen, alsmede de personen die in de hoedanigheid van lasthebbers en tegen loon hun voornaamste bedrijvigheid wijden aan het dagelijks bestuur of aan de dagelijkse leiding van instellingen van openbaar nut, tenzij zij aanspraak kunnen doen gelden op een pensioen in het stelsel van de openbare sector;
- 2) de schouwspelartiesten zoals de dramatische, lyrische, choreografische en variétéartiesten, alsmede de musici, de orkestleiders, de balletmeesters, de aanvullingsartiesten die tegen betaling van een loon aangeworven worden om op te treden tijdens voorstellingen, repetities, radio- of televisieuitzendingen, film-, plaat- of bandopnamen, behalve indien de kunstenaar ter gelegenheid van familiegebeurtenissen optreedt;
- 3) de personen die alleen of gewoonlijk met ten hoogste vier helpers in elke door hen gekozen plaats en in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst werken uitvoeren die hen door één of meerdere ondernemers worden opgedragen;
- 4) de personen die vervoer van personen of van goederen verrichten dat hun door een ondernemer opgedragen wordt, door middel van voertuigen waarvan zij geen eigenaar zijn of waarvan de aankoop gefinancierd of de financiering gewaarborgd wordt door de ondernemer, of aan wie een ondernemer diensten verleent in betrekking met het transport dat de onderneming hun toevertrouwt;
- 5) de personen die als navorsers of bursalen ten laste van het Rijk of van wetenschappelijke instellingen door de Koning aangeduid een beurs of geldelijke tussenkomst ontvangen voor hun wetenschappelijk onderzoekswerk;

- 6) de personen die in dienst van een openbare overheid of een openbare dienst tegen loon arbeidsprestaties verrichten, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden en zonder in vast verband benoemd te zijn;
- 7) het personeel van de private niet-universitaire onderwijsinrichtingen, van de private diensten voor studie- en beroepsoriëntering en van de private psycho-medico-sociale centra, waarvoor weddetoelagen van het Rijk worden ontvangen, waarvan het genot geen aanspraak doet ontstaan op een pensioen in het stelsel van de openbare sector;
- 8) de beroepsjournalisten;
- 9) de interimarissen;
- 10) de houders van een vergunning van "beroepsrenner", door de Belgische Wielrijdersbond afgeleverd, die geacht worden verbonden te zijn door een arbeidsovereenkomst voor werklieden;
- 11) de personen die verbonden zijn door een overeenkomst voor beroepsopleiding, door de Koning bepaald.
- 12) de moeilijk te plaatsen werklozen die worden tewerkgesteld in beschutte werkplaatsen;
- 13) de minder-validen, die verbonden zijn door een speciale leerovereenkomst voor de omscholing van minder-validen of een overeenkomst voor beroepsopleiding of omscholing, bedoeld in art. 17, 2) en 3) van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen;
- 14) de personen waartoe de Koning de toepassing van de regeling van de werknemers verruimt in toepassing van art. 59, 1).

De personen die de in lid 1, 1) tot 9) en 11) tot 14) bedoelde werknemers tewerkstellen of aanwerven, worden voor de toepassing van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan gelijkgesteld met de werkgevers van de werknemers.

In het geval bedoeld in lid 1, 2), moet worden beschouwd als de persoon die de kunstenaars heeft aangeworven wanneer deze in groep optreden, de persoon die in naam van de groep de arbeids-overeenkomst met het oog op het optreden van deze laatste heeft afgesloten.

Wat de werknemers bedoeld in 1, 10) betreft, wordt de Belgische Wielrijdersbond geacht de werkgever te zijn voor de toepassing van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

Art. 58. : Voor de toepassing van de tak van het beroepsrisico, worden gelijkgesteld met werknemers die het slachtoffer zijn van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte :

- 1) de leerlingen, studenten en stagiairs die tijdens hun praktische of theoretische opleiding of door de aard van deze opleiding, worden blootgesteld aan een dergelijk risico van ongeval of ziekte;
- 2) de leerlingen van erkende technische scholen die werken uitvoeren voor andere scholen of particulieren.

Art. 59. : De Koning kan :

- 1) de toepassing van het stelsel van de werknemers, in de voorwaarden die Hij bepaalt, uitbreiden tot de personen die, zonder gebonden te zijn door een arbeidsovereenkomst en zonder bedoeld te zijn in de artikelen 56 en 57, tegen vergoeding arbeidsprestaties leveren onder het gezag van een andere persoon of die arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst; in deze gevallen duidt de Koning de persoon aan die beschouwd wordt als de werkgever voor de toepassing van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten en -reglementen ervan;
- 2) de toepassing van de regeling van de werknemers, in de voorwaarden die Hij bepaalt, uit-

breiden tot de werknemers die, zonder bedoeld te zijn in art. 55, lid 2, in het buitenland tewerkgesteld zijn in dienst van een in België gevestigde werkgever of die verbonden zijn aan een in België gevestigde exploitatiezetel;

- 3) voor bepaalde categorieën van werknemers en voor de werknemers bedoeld onder 1) die Hij aanduidt, de toepassing van het stelsel van de werknemers tot één of meerdere takken van de sociale zekerheid beperken;
- 4) voor bepaalde categorieën van werknemers en voor de werknemers bedoeld onder 1) die Hij aanduidt, in bijzondere toepassingsmodaliteiten voorzien die afwijken van bepaalde regelen uit het stelsel van de werknemers;
- 5) in de voorwaarden die Hij bepaalt, de categorieën van werknemers die tewerkgesteld zijn in het kader van een arbeid die voor hen een bijkomstige of gelegenheidsbetrekking is, in de zin die Hij bepaalt, alsmede de werkgevers uit hoofde van de tewerkstelling van deze werknemers, geheel of gedeeltelijk aan de toepassing van het stelsel van de werknemers onttrekken;
- 6) in de voorwaarden die Hij bepaalt, de artsen die werkzaam zijn in de inrichtingen die Hij aanduidt, alsmede de inrichtingen uit hoofde van de tewerkstelling van deze artsen, geheel of gedeeltelijk aan de toepassing van het stelsel van de werknemers onttrekken.

Afdeling II. Stelsel van de personen behorend tot de openbare sector

Art. 60. : Het stelsel van de personen behorend tot de openbare sector omvat de volgende takken van de sociale zekerheid : de gezondheidsverzekering, de verzekering van het beroepsrisico en de rust- en overlevingspensioenen.

Art. 61. : Onverminderd de artikelen 25, 30 en 31, is dit stelsel van toepassing op de personen behorend tot de openbare sector en, voor wat bepaalde financiële en administratieve verplichtingen betreft, op hun werkgevers of op de instellingen waarin zij hun bedrijvigheid uitoefenen.

Noch de leden van de openbare sector, noch hun werkgevers of bovenvermelde instellingen kunnen zich, om de toepassing van dit stelsel uit te sluiten, beroepen op de nietigheid van de benoeming of de ongeldigheid van een mandaat.

Art. 62. : Voor de toepassing van dit Wetboek worden geacht tot de openbare sector te behoren :

- 1) de beroepsmagistraten en het personeel van de organen van de rechterlijke macht, van het Arbitragehof, van de Raad van State en van het Rekenhof;
- 2) de beroepsmilitairen en de rijkswachters;
- 3) het personeel van de Senaat, de Kamer, de Gemeenschaps- en Gewestraden;

Art. 63. : Voor de toepassing van het stelsel van de openbare sector, worden onder politieke mandatarissen verstaan :

- 1) de leden van de Wetgevende Kamers;
- 2) de bestendig afgevaardigden;
- 3) de ministers en de staatssecretarissen.

Art. 64. : Voor de toepassing van dit stelsel worden gelijkgesteld met de personen behorend tot de openbare sector :

- 1) de bedienaars van de erkende erediensten en de gevangenisbezoekers;
- 2) het onderwijzend personeel van de private gesubsidieerde inrichtingen voor hoger onderwijs.

De personen die degenen bedoeld in lid 1 tewerkstellen, worden, voor de toepassing van dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten en -reglementen ervan, gelijkgesteld met de werkgevers van de personen behorend tot de openbare sector.

- Art. 65. : Behalve het geval van de mandatarissen die tot de wetgevende macht behoren en van de magistraten die tot de rechterlijke macht behoren, kan de Koning :
- 1) in de voorwaarden die Hij bepaalt, de toepassing van het stelsel van de personen van de openbare sector verruimen tot personen die niet bedoeld worden in de artikelen 57, 58, of 59;
 - 2) de toepassing van het stelsel van de personen van de openbare sector, voor bepaalde categorieën van sociaal verzekerden van de openbare sector alsmede voor de personen bedoeld in 1) die Hij bepaalt, beperken tot één of meerdere takken van de sociale zekerheid;
 - 3) voor bepaalde categorieën van personen van de openbare sector alsmede voor de personen bedoeld in 1) die Hij bepaalt, in bijzondere toepassingsmodaliteiten voorzien die afwijken van bepaalde regelen uit het stelsel van de personen van de openbare sector.

Afdeling III. Stelsel van de zelfstandigen

- Art. 66. : Het stelsel van de zelfstandigen bestaat uit de volgende takken van de sociale zekerheid : de gezondheidsverzekering en de rust- en overlevingspensioenen.
- Art. 67. : Wanneer, voor de toepassing van het stelsel van de werknemers of van het stelsel van de personen van de openbare sector, een persoon geacht wordt de hoedanigheid van werknemer te bezitten of deze van persoon behorend tot de openbare sector, wordt

zijn beroepsbedrijvigheid geacht niet te zijn uitgeoefend in de hoedanigheid van zelfstandige, voor de toepassing van het stelsel bedoeld in deze Afdeling.

- Art. 68. : Onverminderd de bepalingen van de artikelen 25, 30 en 31 en onverminderd de bepalingen van de internationale overeenkomsten en verordeningen inzake sociale zekerheid, is het stelsel van de zelfstandigen uitsluitend van toepassing op de zelfstandigen die hun beroepsbedrijvigheid in België uitoefenen.

De Koning kan de gevallen bepalen waarin de uitoefening van een dergelijke bedrijvigheid in het buitenland geen beletsel vormt voor de toepassing van dit stelsel, alsmede de zelfstandige beroepsactiviteiten aanduiden die door hun aard een bedrijvigheid in het buitenland met zich meebrengen zonder een beletsel te vormen voor de toepassing van dit stelsel.

- Art. 69. : Wordt geacht, tot bewijs van het tegendeel, de hoedanigheid van zelfstandige te bezitten :

- 1) ieder persoon wiens beroepsbedrijvigheid inkomsten kan opleveren bedoeld in art. 20, 1), 2) b of c of 3) van het Wetboek van Inkomstenbelastingen;
- 2) ieder persoon die een mandaat uitoefent in een vereniging of vennootschap naar rechte of in feite die zich met een exploitatie of met verrichtingen van winstgevende aard bezighoudt.

De Koning kan, tot bewijs van het tegendeel, voorzien in andere vermoedens voor de uitoefening van een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige.

In het geval bedoeld in lid 1, 2) kan het vermoeden slechts worden weerlegd op voorwaarde dat de kosteloosheid van het mandaat bewezen wordt. Dit bewijs kan geleverd worden met alle rechtsmiddelen, uitgezonderd het getuigenis, voor zover het Bestuur van de Direkte Belastingen geen bedrijfsinkomsten heeft weerhouden uit hoofde van de uitoefening van dit mandaat.

Art. 70. : Het stelsel van de zelfstandigen is niet van toepassing :

- 1) op de journalisten, de perscorrespondenten en de personen die auteursrechten genieten, indien het stelsel van de werknemers of dat van de verzekerden van de openbare sector reeds op hen van toepassing is;
- 2) op de personen belast met een mandaat in een openbare of private instelling, hetzij uit hoofde van de functie die ze uitoefenen bij een administratie van het Rijk, van een gewest, van een gemeenschap, van een provincie, van een gemeente of van een openbare instelling, hetzij als vertegenwoordiger van een werknemers-, werkgevers- of zelfstandigenorganisatie, hetzij als vertegenwoordiger van het Rijk, van een gewest, van een gemeenschap, van een provincie of van een gemeente;
- 3) op de studenten die beantwoorden aan de voorwaarden bepaald door de Koning;
- 4) op de helpers die slechts toevallig hun bedrijvigheid als helper uitoefenen;
- 5) op de helpers die de echtgenoot zijn van de zelfstandige die zij bijstaan of vervangen, zelfs indien een deel van de bedrijfswinsten hun worden toegekend overeenkomstig de wetgeving op de inkomstenbelastingen;
- 6) op de helpers voor de 1e januari van het jaar in de loop waarvan zij de leeftijd van 20 jaar bereiken, behalve wanneer ze voor deze datum gehuwd zijn; in dit geval is de regeling van toepassing vanaf het kalenderkwartaal tijdens hetwelk het huwelijk werd gesloten.

Voor de toepassing van bovenvermeld 4), bepaalt de Koning wat dient verstaan te worden onder een toevallige bedrijvigheid.

Art. 71. : De echtgenoten die onderscheiden zelfstandige beroepsbedrijvigheden uitoefenen vallen elk voor zich onder het stelsel van de zelfstandigen.

De Koning kan :

- 1) de gevallen bepalen waarin de echtgenoten worden vermoed onderscheiden zelfstandige beroepsbedrijvigheden uit te oefenen.
- 2) indien echtgenoten samen één of meerdere zelfstandige beroepsbedrijvigheden uitoefenen, andere dan als helper, de modaliteiten en de voorwaarden bepalen voor hun onderwerping of voor de onderwerping van een van hen aan het stelsel bedoeld in deze Afdeling.

Afdeling IV. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 72. : De Koning kan, in de voorwaarden die Hij bepaalt, voorzien in een regeling voor de vrijwaring of het behoud van het recht op sociale prestaties ten voordele van de personen die tijdelijk hun beroepsbedrijvigheid onderbreken.

Art. 73. : De werknemers, de zelfstandigen en de personen behorend tot de openbare sector behouden hun hoedanigheid van gerechtigde in hun respectieve stelsels wanneer zij als arbeidsongeschikt of werkloos of gepensioneerd worden erkend.

Afdeling V. Bijzondere bepaling

Art. 74. : De bepalingen van de tak gezondheidsverzekering, sector gezondheidszorgen, zijn van toepassing op de ingezetenen, andere dan de sociaal verzekerden.

HOOFDSTUK III. STELSEL VAN SOCIALE BIJSTAND

Art. 75. : Onverminderd de bepalingen van artikel 25 is het stelsel van sociale bijstand van toepassing op de ingezetenen die de leeftijd van 18 jaar bereikt hebben.

De Koning kan, in de voorwaarden die Hij bepaalt, het genot van dit hoofdstuk uitbreiden tot andere categorieën van ingezetenen.

Hij kan eveneens, in de gevallen die Hij bepaalt, geheel of gedeeltelijk vrijstelling verlenen van de voorwaarde van werkelijk verblijf in het Koninkrijk.

TITEL IV. TOEKENNINGSPROCEDURE EN ALGEMEEN STATUUT VAN DE PRESTATIES

HOOFDSTUK I. TOEKENNINGSPROCEDURE

Afdeling I. Aanvragen

Art. 76. : De sociale prestaties worden toegekend hetzij op aanvraag van de gerechtigde hetzij ambtshalve, door toedoen van de bevoegde - instellingen, besturen of diensten.

Deze sociale prestaties kunnen niet geweigerd worden omdat een andere persoon dan de gerechtigde de verplichtingen opgelegd door of krachtens dit Wetboek niet nakomt.

Art. 77. : De aanvraag wordt ingediend bij de instelling, het bestuur of de dienst die belast is met het onderzoek van de aanvraag, hetzij rechtstreeks door de gerechtigde, hetzij door tussenkomst van een derde.

De aanvraag ingediend bij een niet bevoegde instelling, bestuur of dienst wordt voor geldig gehouden wat de datum van indiening betreft, indien ze voldoet aan de door de Koning gestelde voorwaarden.

Art. 78. § 1. : De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, onderwerpen aan de voorafgaande overhandiging van de sociale zekerheidskaart ingevoerd door de wet van 25 januari 1985 :

- a) het recht op werkloosheidsuitkeringen;
- b) het recht op uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid in het kader van de gezondheidsverzekering;
- c) het recht op andere sociale prestaties die slechts kunnen worden toegekend in geval van volledige of gedeeltelijke stopzetting van een beroepsbedrijvigheid;

Hij bepaalt in dit geval de termijnen, de voorwaarden en de modaliteiten voor de overhandiging en de teruggave van de kaart.

§ 2. : Bij de uitoefening van de bevoegdheden die Hem door § 1 worden toegekend, raadpleegt de Koning naar gelang het geval één of meerdere van de volgende organismen :

- 1) de Nationale Arbeidsraad;
- 2) de Hoge Raad voor de Middenstand;
- 3) het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten, opgericht krachtens art. 3 § 1, 3) van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden voor haar personeel.

De geraadpleegde organismen verlenen hun advies binnen een termijn van twee maand na de datum waarop de vraag hun werd gericht. Na verloop van deze termijn, dient met het advies geen rekening te worden gehouden.

Afdeling II. Beslissingen en uitvoering

Onderafdeling I. Termijnen

Art. 79. : De instelling, het bestuur of de dienst belast met de toekenning van de prestaties beslist uiterlijk binnen de drie maanden na de ontvangst van de aanvraag. Indien binnen deze termijn geen beslissing kan genomen worden deelt de instelling, het bestuur of de dienst dit aan de aanvrager mede en duidt de redenen van de vertraging aan. Indien de aanvraag door bemiddeling van een andere instelling, bestuur of dienst van sociale zekerheid dient gedaan te worden, ontvangt deze tegelijkertijd een afschrift van het bericht dat aan de aanvrager gericht wordt.

De bepalingen van vorig lid dienen niet toegepast voor de ingangsdatum van de prestaties.

De Koning kan de in lid 1 bepaalde termijn vermindern of tijdelijk verlengen tot maximum zes maanden, in de gevallen die Hij bepaalt.

- Art. 80. : Indien ondanks de herinnering die hem bij aangetekende brief gezonden wordt, de aanvrager gedurende meer dan één maand nalaat de bijkomende inlichtingen die hem gevraagd worden door de instelling, het bestuur of de dienst belast met de toekenning van de prestaties te verstrekken, mag de instelling, het bestuur of de dienst de beslissing nemen rekening houdend met de inlichtingen waarover zij beschikt, behoudens indien de aanvrager een reden meedeelt die een langere termijn voor antwoord wettigt.

De herinnering kan eveneens gebeuren door overhandiging van een geschrift waarvan het dubbel door de betrokkene gedagtekend en voor ontvangst getekend wordt.

- Art. 81. : Indien binnen de termijn bedoeld in artikel 79 geen beslissing genomen werd, kan de aanvrager, doch slechts ten vroegste vanaf de ingangsdatum der prestatie, zijn aanvraag aanhangig maken bij de arbeidsrechtbank.

- Art. 82. : De prestaties worden betaald uiterlijk binnen de drie maanden na de kennisgeving van de beslissing tot toekenning ervan en ten vroegste vanaf de datum waarop de uitbetalingsvoorwaarden vervuld zijn.

Indien de uitbetaling niet binnen deze termijn wordt gedaan brengt de instelling, het bestuur of de dienst, belast met de uitbetaling van de prestaties, de aanvrager hiervan op de hoogte en duidt de redenen van de vertraging aan.

Nadien en zolang de uitbetaling niet werd gedaan, wordt de aanvrager om de drie maanden bericht gelaten omtrent de redenen van de vertraging.

De Koning kan tijdelijk de termijn, bepaald in het eerste lid, verlengen tot maximum zes maanden.

Indien geen enkele uitbetaling wordt gedaan binnen de termijn, bepaald in het eerste lid, kan de aanvrager zijn verzoek om uitbetaling aanhangig maken bij de arbeidsrechtbank.

Art. 83. : De instelling, het bestuur of de dienst belast met de controle van de uitgaven van een andere instelling, bestuur of dienst beschikt om aan deze haar beslissing ter kennis te brengen :

1) over een termijn van drie maanden vanaf de ontvangst van het dossier van de instelling, het bestuur of de dienst;

2) over een termijn van twee jaar vanaf de betaling indien zij ambtshalve tot controle overgaat.

Ze kan nochtans haar beslissing ter kennis brengen zolang de rechtsvordering tot betaling of tot terugvordering der prestaties niet verjaard is.

Onderafdeling II. Motivering, vermeldingen en kennisgeving

Art. 84. : De beslissingen bedoeld bij de artikelen 79 tot en met 83 moeten gemotiveerd zijn.

Art. 85. : De beslissingen tot toekenning of tot weigering van de prestaties dienen de volgende vermeldingen te omvatten :

1) de mogelijkheid om voor de arbeidsrechtbank een verhaal in te stellen;

2) het adres van de bevoegde rechtbank;

3) de termijn en de modaliteiten om een verhaal in te stellen;

4) de bepalingen van artikel 728 van het Gerechtelijk Wetboek;

5) de tenlastelegging aan de instelling, het bestuur of de dienst van de kosten, behoudens indien het verhaal tergend of roekeloos is.

Indien de beslissing de in het eerste lid vermelde vermeldingen niet bevat, doet ze de verhaalstermijn niet lopen.

Art. 86. : De beslissingen betreffende de terugvordering van het onverschuldigd betaalde moeten, naast de aanduidingen vermeld in artikel 85, eveneens de volgende aanduidingen bevatten :

- 1) de vaststelling van het onverschuldigde;
- 2) het totale bedrag van het onverschuldigde als-
ook de berekeningswijze ervan;
- 3) de bepalingen in strijd waarmee de betalingen
werden verricht;
- 4) de in aanmerking genomen verjaringstermijn en
de rechtvaardiging ervan;
- 5) de mogelijkheid voor de instelling, het bestuur
of de dienst om aan de terugvordering van het
onverschuldigd betaalde te verzaken.

Indien de beslissing de in het eerste lid vermelde aanduidingen niet bevat, doet ze de verhaaltermijn niet lopen.

Art. 87. : De kennisgeving geschiedt bij ter post aangetekend schrijven; deze kennisgeving wordt geacht gedaan te zijn de derde werkdag die volgt op het verzenden van de brief.

De kennisgeving kan eveneens gebeuren door overhandiging van een geschrift, waarvan het dubbel door de betrokkene voor ontvangst getekend en gedagtekend wordt.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de kennisgeving door een niet aangetekende brief kan gebeuren.

Art. 88. : Wat de beslissingen betreft inzake terugbetaling van de gezondheidszorgen en inzake werkloosheidsuitkeringen zijn de bepalingen van de artikelen 84, 85 en 87 enkel toepasselijk :

- 1) indien de prestaties geweigerd worden;
- 2) indien de gerechtigde om de toepassing ervan verzoekt.

Onderafdeling III. Herziening

Art. 89. : Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing een juridische of materiële vergissing behelst, treft de instelling, het bestuur of de dienst een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de ingangsdatum van de oorspronkelijke beslissing, zonder meer dan drie jaar terug te werken.

Onverminderd de toepassing van artikel 90, zal de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de administratie te wijten is, uitwerking hebben de eerste dag van de maand na de betekening, als het recht op prestatie kleiner is dan dit dat eerst werd toegekend.

Art. 90. : De instelling, het bestuur of de dienst kan haar beslissing intrekken en een nieuwe beslissing nemen binnen de termijn van indiening van een verhaal bij de arbeidsrechtbank of, indien het verhaal reeds werd ingediend, tot bij de sluiting van de debatten, wanneer :

- 1) op de ingangsdatum van de prestatie, het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling gewijzigd is;
- 2) een nieuw feit of nieuwe bewijselementen die een weerslag hebben op de rechten van de aanvrager tijdens het geding ingeroepen worden;
- 3) vastgesteld wordt dat de administratieve beslissing een onregelmatigheid of een materiële vergissing behelst.

Afdeling III. Intresten

Art. 91. : De prestaties brengen ambtshalve intrest op vanaf hun eisbaarheid en ten vroegste vanaf de datum bepaald overeenkomstig artikel 82.

Indien de beslissing tot toekenning genomen wordt

met een aan de instelling, het bestuur of de dienst toerekenbare vertraging, zijn de intresten nochtans verschuldigd vanaf het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 79, en ten vroegste vanaf de ingangsdatum van de prestatie.

- Art. 92. : De onverschuldigd betaalde prestaties brengen rechtens intrest op vanaf de betaling indien de onverschuldigde betaling het gevolg is van bedrog, arglist of bedrieglijke handelingen van de betrokkene.

Afdeling IV. Verjaring

- Art. 93. : De rechtsvordering tot uitbetaling van prestaties verjaart na drie jaar.

- Art. 94. : De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot betaling van prestaties gaat in de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op dat waarop de prestatie betrekking heeft.

- Art. 95. : De rechtsvordering tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde verjaart na drie jaar.

Deze termijn wordt teruggebracht tot zes maand wanneer de uitbetaling uitsluitend het gevolg is van een administratieve vergissing waarvan de betrokkene zich normaal geen rekenschap kon geven; de Koning kan deze laatste termijn verlengen indien de beslissing getroffen werd door een meewerkende instelling.

De termijn wordt gebracht op vijf jaar wanneer, in het geval van onverschuldigde betaling, deze het gevolg is van bedrog, arglist of bedrieglijke handelingen van de betrokkene.

- Art. 96. : De verjaringstermijn voor de rechtsvordering tot

terugvordering van het onverschuldigd betaalde gaat in, de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op dat waarin de betaling gedaan werd.

Indien het onverschuldigde veroorzaakt wordt door de toekenning of de vermeerdering van een voordeel dat, geheel of gedeeltelijk, niet samen kan genomen worden met de vroegere toegekende prestatie, gaat de termijn in, de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op dat waarin dat toegekende of vermeerderde voordeel betaald wordt.

Art. 97. : Onverminderd de bepaling van het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door een ter post aangetekende brief.

De daden die deze verjaring stuiten hebben dit gevolg ook indien ze gericht zijn aan een onbevoegde instelling, bestuur of dienst op voorwaarde :

- 1) dat de binnen de termijn verrichte daad uitgaat van een gerechtigde op uitkering of gebeurt in zijn naam;
- 2) dat de instelling of het bestuur belast is met de toekenning of de betaling van uitkeringen waarin door dit Wetboek voorzien is.

Afdeling V. Verzaking

Art. 98. : Behoudens de door de Koning bepaalde uitzonderingen waarin Hij de daartoe bevoegde instelling, het bestuur of de dienst aanduidt, kan de instelling, het bestuur of de dienst belast met de uitbetaling van de prestaties verzaken :

- 1) aan het voordeel van de verjaring van de rechtsovereenkomst tot uitbetaling in behartenswaardige gevallen of categorieën van gevallen en mits de schuldeiser te goeder trouw is;
- 2) aan de terugvordering van het onverschuldigd betaalde :

- a) in behartenswaardige gevallen of categorieën van gevallen en mits de schuldenaar te goeder trouw is;
- b) wanneer het terug te vorderen bedrag gering is;
- c) wanneer blijkt dat de terugvordering onzeker is of te duur vergeleken met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.

De Koning bepaalt de gevallen of categorieën van gevallen die als behartenswaardig moeten worden beschouwd.

Art. 99. : Behoudens het geval van arglist of bedrog, wordt ambtshalve verzaakt aan de terugvordering van onverschuldigd uitbetaalde prestaties bij het overlijden van diegene aan wie ze betaald werden indien de terugvordering van het onverschuldigd betaalde hem op dat ogenblik nog niet betekend werd.

Deze bepaling belet nochtans niet de terugvordering van het onverschuldigd uitbetaalde van de prestaties die op het ogenblik van het overlijden van de betrokkene vervallen waren maar hem nog niet werden betaald of niet werden betaald aan de personen bedoeld in artikel 127.

Afdeling VI. Verhaal en betekening van zekere rechterlijke beslissingen

Art. 100. : Het verhaal tegen de beslissingen genomen door de instellingen, besturen of diensten die bevoegd zijn voor de toekenning, voor de betaling of voor de terugvordering der prestaties dient, op straffe van verval, binnen de drie maanden van hun betekening ingeleid te worden.

Art. 101. : De beslissingen van de arbeidsgerechten betreffende de aangelegenheden bedoeld in dit Wetboek en die betrekking hebben op de vordering ingesteld door of tegen de gerechtigde worden aan de partijen ter kennis gebracht door de griffier, bij gerechtsbrief verzonden binnen de acht dagen na de uitspraak.

Binnen de acht dagen na de uitspraak zendt de griffier bij gewone brief een niet ondertekend afschrift van de beslissing aan de advocaten der partijen.

De termijn bepaald in de artikelen 1048, 1051 en 1073 van het Gerechtelijk Wetboek begint te lopen de eerste dag van de derde maand die volgt op deze tijdens dewelke de bij het eerste lid bedoelde kennisgeving gedaan werd.

HOOFDSTUK II. ALGEMEEN STATUUT

Afdeling I. Berekeningsbasis

Art. 102. : De sociale prestaties bestaan hetzij uit een vast bedrag, of uit een percentage van het beroepsinkomen of van een gedeelte hiervan dat zij vervangen, hetzij uit een prijs of een gedeelte van de prijs waarop ze berekend worden.

Art. 103. : Onder beroepsinkomen wordt verstaan het loon van de werknemer, de wedde of ermee gelijkgestelde bezoldiging van de personen behorend tot de openbare sector en de bedrijfsinkomsten van de zelfstandige.

Art. 104. § 1. : Onder loon wordt verstaan ieder bedrag of ieder in geld waardeerbaar voordeel dat rechtstreeks of onrechtstreeks door de werkgever aan zijn werknemer wordt toegekend ingevolge de tussen hen bestaande arbeidsverhouding, hetzij dat de

toekenning ervan voortvloeit uit een geschreven of mondelinge individuele overeenkomst, uit een reglement of een overeenkomst gesloten in de onderneming, uit een collectieve overeenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad, in een paritair comité of subcomité of in elk ander paritair orgaan - al dan niet bij koninklijk besluit algemeen bindend verklaard - uit het gebruik of uit een statuut, hetzij dat de toekenning ervan geschiedt krachtens een wet, hetzij dat de toekenning aan de werknemer haar grondslag vindt in een door de werkgever eenzijdig aangegane verplichting, behalve wegens overwegingen vreemd aan de beroepsbedrijvigheid.

§ 2. : Worden niet als loon beschouwd :

- de bedragen die worden uitgekeerd als terugbetaling van de verplaatsingskosten die de werknemer werkelijk heeft gemaakt, ten laste van de werkgever;
- de voordelen toegekend in de vorm van arbeidsgereedschap of werkkleding alsmede de bedragen die de werkgever aan de werknemer betaalt teneinde zich te kwijten van zijn verplichting om arbeidsgereedschap of werkkleding te bezorgen;
- de vergoedingen toegekend in geval van sluiting van ondernemingen;
- de vergoeding wegens uitwinning van de handelsvertegenwoordiger;
- de vergoedingen aan de werknemer verschuldigd wanneer de werkgever zijn wettelijke, contractuele of statutaire verbintenissen niet nakomt;
- de voordelen toegekend ter aanvulling van de prestaties toegekend uit kracht van dit Wetboek.

§ 3. : De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, het boven in § 1 en § 2 bepaalde begrip loon vervangen door een forfaitair loon dat Hij vaststelt voor bepaalde beroepen of sectoren van bedrijvigheid die specifieke kenmerken

vertonen of aan specifieke gebruiksregelen onderworpen zijn.

Art. 105. : Onder wedde of ermee gelijkgestelde bezoldiging wordt verstaan ieder bedrag of ieder in geld waardeerbaar voordeel, dat rechtstreeks of onrechtstreeks wordt toegekend aan de personen behorend tot de openbare sector omwille van hun tewerkstelling door de Overheid of van hun functie of mandaat.

Art. 106. : Onder bedrijfsinkomsten van zelfstandigen moet worden verstaan het geheel van de bruto bedrijfsinkomsten, verminderd met de bedrijfsuitgaven en -lasten en, desgevallend, met de bedrijfsverliezen, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving betreffende de inkomstenbelasting, die de zelfstandige in die hoedanigheid heeft genoten.

Art. 107. : De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit en na raadpleging, overeenkomstig artikel 78, § 2, de begrippen loon, wedde en bedrijfsinkomsten, zoals boven bepaald in de artikelen 104, 105 en 106, verruimen of beperken, voor wat betreft ofwel de inning van de bijdragen, ofwel de berekening van het geheel of een deel van de sociale prestaties.

Art. 108. : Het bedrag van de prestaties kan verschillen volgens de gezinstoestand van de gerechtigde, volgens de duur van de betaling van de sociale prestaties of naargelang hij behoort tot een categorie die weerhouden werd als bijzonder behartenswaardig.

Art. 109. : In het stelsel van sociale bijstand is de toekenning van de prestaties afhankelijk van de inkomsten van de gerechtigde, van deze van zijn gezin of van zijn familie die hem levensonderhoud verschuldigd is.

Afdeling II. Cumulatie

Art. 110. : Behoudens wat geregeld wordt in dit Wetboek, kan de Koning bepalen dat verschillende sociale prestaties en vergoedingen niet samen kunnen genoten worden met een inkomen uit enige beroepsbedrijvigheid. Hij kan eveneens bepalen tot welk bedrag sociale prestaties en vergoedingen onderling of met een inkomen uit eigen bedrijvigheid kunnen gecumuleerd worden.

In geen geval :

1° kan het totaal bedrag van arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, werkloosheidsuitkeringen en pensioenen uitgekeerd aan éénzelfde gerechtigde, het totaal bedrag van de beroepsinkomens overschrijden die door deze vervangingsinkomens vervangen worden;

2° kan het totaal bedrag van de vervangingsinkomens in punt 1) bedoeld en van de beroepsinkomens uit een toegelaten beroepsbezigheid, het totaal bedrag van de beroepsinkomens die door deze vervangingsinkomens vervangen worden, met meer dan 10 pct. overschrijden;

3° verleent eenzelfde risico recht

- a) op meer dan één vervangingsinkomen voorzien in dit Wetboek of,
- b) op meer dan één terugbetaling of tenlasteneming voorzien in dit Wetboek.

Voor de toepassing van lid 2, 1° en 2° wordt het bedrag van het daar bedoeld beroepsinkomen gehewardeerd volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.

Art. 111. : Onverminderd de toepassing van art. 110 en behoudens tegenstrijdige bepalingen, worden de arbeidsongeschiktheids- en werkloosheidsuitkeringen slechts verleend tot de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt.

Afdeling III. Kosten van levensonderhoud en welvaartsstijging

Art. 112. : Onverminderd de bepalingen van artikel 505, wordt het bedrag der prestaties, andere dan deze waarin voorzien is door artikel 25, aangepast aan het algemeen indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk.

Die aanpassing wordt verwezenlijkt volgens de modaliteiten bepaald bij de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmede rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer der consumptieprijzen worden gekoppeld.

Art. 113. : Indien de prestatie berekend wordt op het beroepsinkomen dat verdiend werd door de gerechtigde tijdens zijn beroepsloopbaan of een gedeelte van zijn beroepsloopbaan, bepaalt de Koning op welke wijze dat beroepsinkomen geherwaardeerd wordt om het in overeenstemming te brengen met het spindexcijfer dat geldt bij de ingangsdatum van de prestatie.

Art. 114. : De Koning kan de bedragen van de sociale prestaties verschuldigd krachtens de artikelen 24 en 26 tot 33 elk jaar aanpassen aan de welvaartsstijging.

Afdeling IV. Verzaking, beslag, overdracht

Art. 115. : Behoudens tegenstrijdige bepalingen kan de gerechtigde niet voorafgaandelijk verzaken aan de betaling van een prestatie; in geen geval heeft de verzaking uitwerking indien ze een verlies van

inkomen met zich meebrengt voor andere personen of zwaardere lasten tot gevolg heeft voor instellingen.

Art. 116. : Overdracht en beslag van het bedrag van de prestaties is geregeld door Deel V, Titel I, Hoofdstuk V (artikel 1408 en volgende), van het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd door de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Afdeling V. Schorsingen

Art. 117. : Behoudens tegenstrijdige bepalingen, wordt de betaling van de sociale prestaties geschorst indien de gerechtigde in de gevangenis opgesloten is, in een inrichting van maatschappelijk verweer geïnterneerd is of in een bedelaarsgesticht geplaatst is.

Nochtans worden de sociale prestaties waarop de gerechtigde aanspraak heeft en die betrekking hebben op de periode van voorlopige hechtenis betaald zo de gerechtigde voor de feiten waarvoor hij voorlopig in hechtenis genomen werd, door een rechterlijke beslissing, die kracht van gewijsde heeft, vrijgesproken, buiten vervolging gesteld of buiten de zaak gesteld werd.

De Koning kan bepalen welk gedeelte van de geschorste prestaties verder betaald wordt indien de gerechtigde die in de gevangenis opgesloten, in een inrichting van maatschappelijk verweer geïnterneerd of in een bedelaarsgesticht geplaatst is, een persoon ten laste had; Hij kan eveneens bepalen aan wie dat gedeelte betaald wordt.

Afdeling VI. Betalingsmodaliteiten

Art. 118. : De Koning bepaalt de wijze waarop de sociale prestaties betaald worden. Deze worden, ter keuze van de gerechtigde, in beginsel vereffend per postmandaat of door overschrijving op een bank- of postrekening.

De kosten veroorzaakt door de betaling blijven ten laste van de instelling, het bestuur of de dienst die belast is met de betaling.

De Koning kan deze kosten nochtans ten laste leggen van de gerechtigde behalve in geval van betaling van hand tot hand.

Art. 119. : De betaling van hand tot hand mag, indien toegelaten, niet geschieden in een lokaal waar dranken, eetwaren of enigerlei goederen verkocht worden, noch in vermaakgelegenheden of in aanpalende lokalen of bijgebouwen van deze plaatsen.

Art. 120. § 1. : Onverminderd wat terzake bepaald is in Titel I van Boek II van dit Wetboek, worden de prestaties aan de gerechtigde betaald, ook indien die minderjarig is.

§ 2. : In afwijking van § 1, kunnen de vader, de moeder of de voogd van de gerechtigde, indien deze laatste minder dan 18 jaar is, met een aangetekend schrijven gericht aan de betalingsinstelling vragen dat de verschuldigde sommen rechtstreeks aan hen zouden worden betaald. In dit geval worden de prestaties betaald aan de persoon die de aanvraag indient.

Nochtans kan de Jeugdrechtbank van de plaats waar de minderjarige verblijft op vordering van het Openbaar Ministerie, of op verzoek van de minderjarige of van een familielid, beslissen dat geen rekening zal gehouden worden met de aanvraag van de vader, moeder of voogd; de Jeugdrechtbank kan eveneens beslissen dat de minderjarige slechts gedeeltelijk over de prestaties mag beschikken of

een ten allen tijde afzetbare voogd aanstellen die er mede belast is de prestaties geheel of gedeeltelijk aan te wenden ten bate van de minderjarige.

Art. 121 § 1. : De gerechtigde kan een lasthebber aanwijzen om voor hem de prestaties te ontvangen. Die lastgeving moet schriftelijk gebeuren, behalve voor de gezondheidszorgen.

De personen beoogd in artikel 16, 1), a, b, c, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers mogen niet als lasthebber aangeduid worden, tenzij ze met de gerechtigde samenwonen of ze bloed- of aanverwanten zijn tot en met de vierde graad.

§ 2. : Is de gerechtigde van 18 jaar of ouder in de onmogelijkheid zijn wil te kennen te geven om andere redenen dan deze vermeld in de artikelen 122, 123, 124, 125, dan kan de vrederechter, op vordering van het Openbaar Ministerie of van een familielid, een persoon machtigen om de aan de gerechtigde verschuldigde prestaties te ontvangen.

Deze machtiging kan worden opgeheven of gewijzigd indien nieuwe omstandigheden dit rechtvaardigen.

Art. 122. : De prestaties verschuldigd aan de gerechtigde die onbekwaam verklaard is of waarvan de onbekwaamverklaring gevorderd is, worden uitbetaald, al naargelang het geval, aan de voogd of aan de voorlopige bewindvoerder, aangesteld bij toepassing van artikel 1246 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 123. : De prestaties verschuldigd aan de gerechtigde die niet bedoeld is in artikel 122, die in een psychiatrische instelling geplaatst is of in zijn woning is gesekwestreerd, worden uitbetaald aan de voorlopige bewindvoerder die benoemd is door de vrederechter bij toepassing van artikel 29 of 30 van de wet van 18 juni 1850 op de regeling voor krankzinnigen.

Art. 124. : De prestaties verschuldigd aan een gerechtigde die niet bedoeld is in artikel 122 en die geïnterneerd is bij toepassing van artikel 7 of 21 van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen of gewoontemisdadigers, worden betaald aan de voorlopige bewindvoerder die benoemd is door de vrederechter bij toepassing van artikel 29 van die wet, of, in voorkomend geval, aan de voorlopige bewindvoerder bedoeld bij artikel 2 van die wet.

Indien geen voorlopige bewindvoerder benoemd werd, worden de prestaties betaald aan de gerechtigde of aan zijn lasthebber.

Art. 125. : De prestaties verschuldigd aan de gerechtigde die in gevangenschap of een bedelaarskolonie verblijft, worden betaald aan de gerechtigde of aan zijn lasthebber.

Art. 126. : De bepalingen van de artikelen 119 tot en met 125 laten de toepassing van de artikelen 220 en 221 van het Burgerlijk Wetboek onverkort.

Art. 127. : De prestaties die nog verschuldigd zijn aan een overleden gerechtigde worden uitsluitend betaald aan de personen en in de orde die volgen :

1° aan de echtgenoot met wie de gerechtigde samenwoonde bij zijn overlijden;

2° aan de kinderen met wie de gerechtigde samenwoonde bij zijn overlijden;

3° aan de persoon met wie de gerechtigde samenwoonde bij zijn overlijden;

4° aan de persoon die in de verpleegkosten tussenbeide kwam;

5° aan de persoon die de begrafenis kosten betaalde.

Art. 128. : De gerechtigden van 18 jaar zijn in staat om in rechte op te treden als aanvrager of verdediger in geschillen betreffende hun verschuldigde of hun te betalen sociale prestaties.

TITEL V. FINANCIERING

Hoofdstuk I. Gezinsprestaties

Art. 129. : De gezinstoelagen zijn ten laste van de Schatkist.

Art. 130. : De gezinsbijslagen voor persoon ten laste, zijn ten laste van de stelsels van sociale verzekering.

Art. 131. : De Koning bepaalt de modaliteiten volgens dewelke de Staat voorschotten toekent om de regelmatige betaling te waarborgen en de beheerskosten te dekken aan het Rijkinstituut voor Gezinsprestaties, voor de gezinstoelagen.

Hoofdstuk II. Sociale verzekering

Afdeling I. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 132. § 1. : De geldmiddelen van de sociale verzekering komen voort uit :

1° de sociale verzekeringsbijdragen zoals voor de verschillende takken van elk stelsel is bepaald en de aanvullende bijzondere bijdragen, voorzien in bepaalde takken van bepaalde stelsels;

2° de verzekeringspremies en bijdragen voor de verzekering arbeidsongevallen;

3° de Rijkstoelagen.

§ 2. : De geldmiddelen van de sociale verzekering komen eveneens voort uit :

1° de bijdragen voor de sector gezondheidszorgen van de ingezetenen die geen sociaal verzekerden zijn;

2° de opbrengst van bepaalde door de wet voorziene solidariteitsbijdragen of geaffecteerde belastingen in verband met bepaalde risico's of overeenkomend met de verminderingen van werkgeversbijdragen;

3° intresten van kapitalen;

4° schenkingen en legaten.

§ 3. : De geldmiddelen van de stelsels van sociale verzekering kunnen eveneens voortkomen uit leningen aangegaan door de openbare instellingen van sociale zekerheid volgens de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Koning, bij een in ministerraad overlegd besluit.

De staatswaarborg wordt verleend aan die leningen.

Afdeling II. Het stelsel van de werknemers

Onderafdeling I. Gezondheidsverzekering, beroepsziektenverzekering, werkverzekering en rust- en overlevingspensioenen

Art. 133. : De bijdragen van werkgevers en werknemers worden berekend op basis van het loon van de werknemers, zoals bepaald in artikel 104.

Art. 134. : De bijdragevoeten uitgedrukt in een percentage van het loon, zijn :

1° : wat de werknemersbijdrage betreft :

a) (2,55) pct. bestemd voor de gezondheidsverzekering, sector van de gezondheidszorgen;

b) (1, 15) pct. bestemd voor de gezondheidsverzekering, sector van de uitkeringen;

c) (0,87) pct. bestemd voor de werkverzekering;

d) (7,5) pct. bestemd voor de pensioenen voor werknemers.

2° : wat de werkgeversbijdrage betreft :

a) (3,80) pct. bestemd voor de gezondheidsverzekering, sector van de gezondheidszorgen;

b) (2,20) pct. bestemd voor de gezondheidsverzekering, sector van de uitkeringen;

c) (2,83) pct. bestemd voor de werkverzekering;

d) (8,86) pct. bestemd voor de pensioenen;

e) (0,65) pct. bestemd voor de beroepsziektenverzekering.

Art. 135. : De Koning kan, op voorstel of na eensluidend advies van de Nationale Arbeidsraad, bij een in Ministerraad overlegd besluit, een wijziging aanbrengen, mits deze wijziging enkel geldt voor een, hernieuwbare, periode van hoogstens één jaar, en voor zover zij betrekking heeft op minder dan 10 pct. van de desbetreffende bijdragen, aan :

1° de bijdragevoeten vermeld in artikel 134;

2° de bestemming van de bijdragen bepaald in hetzelfde artikel.

Art. 136. : De Koning kan, eveneens op voorstel van of na eensluidend advies van de Nationale Arbeidsraad, bij een in ministerraad overlegd besluit, een globale of een enige bijdrage vaststellen die de bijdragen, bedoeld in artikel 134, vervangt. Een deel komt ten laste van de werknemer en een ander deel komt ten laste van de werkgever, of het geheel wordt, zonder reële lastenverschuiving, gedragen hetzij door de werkgever, hetzij door de werknemer.

Art. 137. : Voor elke werknemer, die aan het geheel van het stelsel van de in deze afdeling bedoelde sociale verzekering voor werknemers onderworpen is, en die

per kwartaal tenminste de helft van het aantal arbeidsuren of arbeidsdagen presteert van een voltijdse werknemer in dezelfde functie, zoals voorzien in de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomst, kan de Koning, op voorstel of na eensluidend advies van de Nationale Arbeidsraad, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen dat voor de werkgeversbijdrage als bedoeld in artikel 134, 2°, enkel rekening gehouden wordt met het gedeelte van het loon dat (5.000) Fr. per maand overtreft.

De Koning kan andere grenzen bepalen, wanneer het loon slaat op een arbeidsperiode die niet met de maand samenvalt, zonder dat echter bijdrageverminderingen op een bedrag mogen slaan dat per kalenderjaar de som overschrijdt van de maandloongrenzen van dit jaar.

Het bedrag van de loongrens bepaald in dit artikel wordt jaarlijks bij Koninklijk Besluit voor 31 december geherwaardeerd rekening houdend met de evolutie van de lonen.

- Art. 138. : De Koning kan eveneens, op voorstel of na eensluidend advies van de Nationale Arbeidsraad, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen dat voor de berekening van de werknemersbijdrage, bedoeld in artikel 134, 1°, het loon slechts ten belope van een bepaald maximumbedrag per maand wordt in aanmerking genomen.
- Art. 139. : De Koning kan, op voorstel of na eensluidend advies van de Nationale Arbeidsraad, bij een in Ministerraad overlegd besluit, bepalen dat de bijdragen geheel of gedeeltelijk berekend worden op de toegevoegde waarde gerealiseerd door de onderneming. Wanneer de Koning van deze bevoegdheid gebruik maakt, kan Hij terzelfdertijd de bijdragevoeten zoals bepaald in artikel 134 verminderen voor de takken waar de bijdrageberekening op de toegevoegde waarde wordt ingevoerd.
- Art. 140. : De Koning kan, na advies van de Nationale Arbeidsraad bij een in ministerraad overlegd besluit, bijzondere regelen bepalen betreffende de bijdrageplicht alsmede de wijze van aangifte, wanneer het gaat om werknemers die deeltijds zijn tewerkgesteld of van wie de arbeidsprestaties op een ongelijke wijze gespreid zijn over de verscheidene

dagen van de week.

Art. 141. § 1. : De werkgever is verantwoordelijk voor de betaling van de werknemersbijdrage, samen met de zijne. Het bedrag ervan wordt door de werkgever bij iedere betaling van het loon ingehouden.

Deze bijdragen worden om de drie maanden aan het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers overgemaakt.

De Koning kan de werkgever verplichten een deel van de verschuldigde bijdragen, als voorschot te storten voor de driemaandelijksse vervaldag.

§ 2. : De werkgever mag de werknemersbijdrage, die hij niet op het juiste tijdstip zou ingehouden hebben, niet verhalen op de werknemer.

De werkgever is verplicht het nadeel te herstellen dat de werknemer heeft geleden ingevolge de nalatigheid of de vertraging bij de overdracht van de bijdragen.

Art. 142. : De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, in welke gevallen en volgens welke voorwaarden en modaliteiten, er hoofdelijke aansprakelijkheid is voor de betaling van de bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlntresten verschuldigd door een werkgever die aannemer is.

Daartoe organiseert Hij de registratie en de schrapping van de werkgevers die Hij aanduidt en kan Hij commissies oprichten waarvan Hij de taak, de samenstelling en de werking bepaalt.

De hoofdelijke aansprakelijkheid wordt beperkt tot 50 pct. van de totale prijs van het werk, exclusief belasting over de toegevoegde waarde.

Indien een beroep gedaan wordt op een niet of niet meer geregistreerde werkgever voor werken die aanleiding geven tot registratie, stelt de Koning het bedrag en de toewijzing ervan vast, dat bij elke betaling aan de werkgever moet ingehouden worden en onmiddellijk gestort bij het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers. Het niet storten van dat bedrag, volgens de bepaalde voorwaarden en modaliteiten, geeft ambtshalve aanleiding tot een bijdrage, gelijk aan het dubbel

van de verschuldigde som en een verwijlntrest, onverminderd de toepassing van de sancties bepaald in artikel 340, § 7, 2°. Voor het overige wordt het niet storten gelijkgesteld met het niet storten van bijdragen binnen de termijn die is voorgeschreven met het oog op de toepassing van deze titel.

- Art. 143. : Na voorafneming van de overeenkomstig de begroting voor het dekken van zijn bestuurskosten bestemde bedragen, verdeelt het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers, volgens de berekeningsmodaliteiten bepaald in artikel 134, de opbrengst van de bijdragen en stort deze aan de openbare instellingen die de desbetreffende takken onder hun bevoegdheid hebben.
De Koning bepaalt de modaliteiten volgens dewelke de verdeling tussen de meewerkende instellingen wordt doorgevoerd.
- Art. 144. : De Koning bepaalt de modaliteiten volgens dewelke het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers aan de in artikel 143 genoemde instellingen voorschotten stort, naarmate de bijdragen worden geïnd en met inachtneming van de verschuldigde bedragen.
- Art. 145. : De Rijkstoelagen worden als volgt vastgesteld :
- 1° in de tak van de gezondheidsverzekering, voor de sector van de gezondheidszorgen, (80) pct. van de uitgaven voor de gezondheidszorgen toegekend aan weduwen, wezen, gepensioneerden en invaliden, evenals aan de personen te hunnen laste;
 - 2° in de tak van de gezondheidsverzekering, sector van de uitkeringen :
 - (95) pct. van het bedrag van de uitgaven voor de uitkeringen die vanaf het vierde jaar arbeidsongeschiktheid worden toegekend;
 - (75) pct. van het bedrag van de uitgaven voor de uitkeringen die vanaf het derde jaar arbeidsongeschiktheid worden toegekend;
 - (50) pct. van het bedrag van de uitgaven voor de uitkeringen die vanaf het tweede jaar arbeidsongeschiktheid worden toegekend;

- het volledig bedrag van de uitgaven voor de begrafenis-kosten:

3° in de tak van de beroepsziektenverzekering (60) pct. van alle lasten die voortvloeien uit de schadeloosstelling van de mijnwerkerspneumoc-niosis;

4° in de tak van de werkverzekering (100) pct. van het verschil tussen het bedrag van de uitgaven en het bedrag van de ontvangsten uit bijdragen;

5° in de tak van de rust- en overlevingspensioenen voor de werknemers : (20) pct. van de uitgaven van al de prestaties.

Art. 146. : Het Fonds voor het Herstel van het Financieel Evenwicht, bestuurd door het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers, heeft tot doel bij te dragen tot de financiering van de verscheidene takken van sociale verzekering voor werknemers in geval van dringende financiële tekorten. Dit Fonds wordt gefinancierd uit de opbrengsten van de geldmiddelen bedoeld in artikel 132, § 2, 2°.

De toewijzing aan één van de takken van sociale verzekering, volgens hun behoefte, wordt door de Koning bepaald op voorstel of na eensluitend advies van het bestuurscomité van het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers.

Onderafdeling II. De verzekering inzake arbeidsongevallen

Art. 147. : Depremies van de werkgevers voor de verzekering arbeidsongevallen, worden vastgesteld, in functie van het risico voor de werknemers, door de gemachtigde verzekeringsmaatschappijen tegen vaste premie of door de gemachtigde gemeenschappelijke verzekeringskassen waarmee de overeenkomst is gesloten. Ze worden vastgesteld als een percentage van het loon, zoals bepaald in artikel 104.

Art. 148. : Het Rijksinstituut voor Verzekering van het Beroepsrisico wordt gestijfd door een bijdrage van

de werkgevers van 0,30 pct. van het loon van de werknemers.

De Koning stelt de bijdrage vast ten laste van de werkgevers die in gebreke blijven een verzekeringsovereenkomst te sluiten met een gemachtigde verzekeraar.

Art. 149.

: Onverminderd de bepalingen van artikel 132, 147 en 148 wordt het Rijksinstituut eveneens gespijsd door :

- 1° de door de Koning te bepalen premies ten laste van de reders voor henzelf en voor hun werknemers;
- 2° een bijkomende vergoeding die overeenstemt met de waarschijnlijke kost voor de vernieuwing en herstelling van prothesen en orthopedische toestellen waarvan het bedrag moet gestort worden bij het Rijksinstituut overeenkomstig artikel 491;
- 3° de bedragen verhaald op verzekeraars en werkgevers die in gebreke blijven;
- 4° de terugbetaling door de Staat van het aandeel, ten laste van België, in de kosten van vervoer naar de begraafplaats van een ingevolge een arbeidsongeval overleden seizoenarbeider, dat overeenkomstig de verordeningen van de Economische Gemeenschap ten laste komt van België;
- 5° de terugbetaling door de Staat van het herstel van de schade voortvloeiend uit arbeidsongevallen overkomen in België ingevolge de werking van ontplofbare, ontvlambare, bijtende of giftige stoffen bij het laden, het lossen of de behandeling van oorlogstuigen, of ingevolge ontploffingen veroorzaakt door de loutere aanwezigheid van deze tuigen;
- 6° de bijdrage, waarvan het bedrag door de Koning wordt vastgesteld, ten laste van de Algemene Spaar- en Lijrentekas of van een instelling die gemachtigd is voor de rentedienst, overeenkomstig artikel 262, andere dan het Rijksinstituut;

7° de rentekapitalen gevestigd met toepassing van de artikelen 506 en 542.

Afdeling III. Het stelsel van de personen behorend tot de openbare sector

Art. 150. : De bijdrage van de personen behorend tot de openbare sector, voor de takken van de sociale verzekering die niet ten laste van de Schatkist zijn, wordt geheel of gedeeltelijk berekend op basis van de wedde of de ermee gelijkgestelde vergoeding, zoals bepaald in artikel 105.

Art. 151. : De bijdragevoeten, uitgedrukt in een percentage van de wedde of de ermee gelijkgestelde vergoeding, zijn :

1° (2,55) pct. bestemd voor de gezondheidsverzekering, sector van de gezondheidszorgen;

2° (7,5) pct. bestemd voor de rust- en overlevingspensioenen.

De bepalingen van artikel 141, § 1, lid 1 en 2 en § 2, zijn van toepassing op de bijdragen bedoeld in vorig lid.

Afdeling IV. Het stelsel van de zelfstandigen

Art. 152. § 1. : De bijdragen van de zelfstandigen worden uitgedrukt in een percentage van de bedrijfsinkomsten, zoals omschreven in artikel 106.

§ 2. : De bijdragen voor een bepaald jaar worden berekend op de bedrijfsinkomsten van het derde kalenderjaar voorafgaand aan het jaar waarin de bijdragen verschuldigd zijn; met het oog op deze berekening worden deze inkomsten geherwaardeerd volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Hoge Raad voor de Middenstand.

Voor de berekening van de bijdragen worden de inkomsten overeenkomstig de fiscale wetgeving toegekend aan de exploitant, en deze toegekend aan de echtgenoot-helper of de echtgenote-helpster, samengevoegd.

Art. 153. : Het bestuur van de directe belastingen is ertoe gehouden de gegevens nodig voor de bijdrageberekening te verstrekken aan het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen.

Art. 154. § 1. : De bijdragevoeten, uitgedrukt in een percentage van de bedrijfsinkomsten, zijn :

1° voor de zelfstandige wier beroepsuitoefening als zelfstandige gebeurt als hoofdberoep;

X pct. van de bedrijfsinkomsten tot een bedrag van A fr. en Y pct. van de bedrijfsinkomsten boven A fr. tot een bedrag van B fr.;

2° voor de zelfstandigen wier beroepsuitoefening als zelfstandige gebeurt als bijberoep of als pensioengerechtigde :

Z pct. van de bedrijfsinkomsten indien deze een bedrag van C F. bereiken en niet een bedrag van D F. bereiken; indien zij het bedrag van C F. niet bereiken is geen bijdrage verschuldigd; als zij het bedrag van D F. bereiken, wordt de bijdragevoet vastgesteld overeenkomstig 1°.

§ 2. : De Koning bepaalt, na advies van de Hoge Raad voor de Middenstand, bij een in Ministerraad overlegd besluit :

1° een minimumbijdrage waarvan Hij de berekeningsmodaliteiten vaststelt;

2° de bijdragen en de gevallen waarbij geen of verminderde bijdragen verschuldigd zijn, in het voordeel van zelfstandigen met een bedrijfsinkomen lager dan een door Hem te bepalen bedrag en die student zijn, echtgenoot of overlevende echtgenoot van de zelfstandige, die een rust- of overlevingspensioen genieten of die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt;

3° onder welke voorwaarden de zelfstandige die zijn beroepsactiviteit stopzet als gevolg van ziekte of arbeidsongeschiktheid vrijgesteld is van bijdragebetaling;

Art. 155. : De Koning kan, op voorstel of na eensluidend advies van de Hoge Raad voor de Middenstand, bij een in Ministerraad overlegd besluit een wijziging aanbrengen, mits deze slechts geldt voor een periode van ten hoogste één jaar en voorzover zij betrekking heeft op minder dan 10 pct. van de desbetreffende bedragen aan hetzij de bijdragevoet of de grenzen van de bedrijfsinkomsten vastgesteld in artikel 154, hetzij de bestemming van de bijdragen zoals voorzien in artikel 160.

Art. 156. : Na advies van de Hoge Raad voor de Middenstand bepaalt de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorlopige bijdrageberekening bij het begin of bij de herneming van de beroepsactiviteit, in de betekenis die Hij bepaalt;

Art. 157. § 1. : De zelfstandigen, die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, kunnen volledig of gedeeltelijk vrijstelling aanvragen van de bijdragen door zich te wenden tot de Commissie voor vrijstelling van bijdragen.

§ 2. : De Koning :

1° stelt de termijn vast binnen dewelke de vrijstelling van bijdragen, op straffe van verval moet ingediend worden;

2° bepaalt de weerslag van de beslissingen tot vrijstelling op de toekenning van de prestaties;

3° bepaalt de normen die door de Commissie voor vrijstelling moeten worden toegepast om na te gaan of de zelfstandige zich in de toestand bedoeld in § 1 bevindt.

Art. 158. : De bijdragen zijn verschuldigd bij vierden in de

loop van ieder kalenderkwartaal. Ze worden overgemaakt aan de erkende sociale verzekeringkas, waarbij de zelfstandige is aangesloten.

De Koning bepaalt de wijze waarop de driemaandelijke bijdragen worden geïnd.

Deze bijdragen zijn verschuldigd voor de vier kwartalen van het kalenderkwartaal waarin de beroepsbezigheid gelegen is die de onderwerping aan het stelsel voor zelfstandigen met zich meebrengt.

Ze zijn nochtans niet verschuldigd :

- 1° voor het kwartaal tijdens hetwelk de bezigheid als zelfstandige een aanvang nam, noch na het kwartaal tijdens hetwelk aan deze bezigheid een einde werd gesteld, op voorwaarde dat deze normaal het volgend jaar niet wordt hernomen;
- 2° voor het kwartaal waarin de zelfstandige de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, naargelang het een man of een vrouw betreft, of als zelfstandige een vervroegd rustpensioen bekomt, op voorwaarde dat de betrokkene, in de loop van dat kwartaal, aan zijn beroepsbezigheid een einde stelt;
- 3° voor het kwartaal waarin de zelfstandige overlijdt.

Art. 159.

: De zelfstandige is, samen met de helper, hoofdzakelijk gehouden tot de betaling van de door deze laatste verschuldigde bijdragen. Hetzelfde geldt voor de rechtspersonen voor de bijdragen verschuldigd door hun vennoten of hun mandatarissen.

In de gevallen voorzien in het eerste lid kunnen de bijdragen gevorderd worden van de hoofdelijk aansprakelijke personen, zelfs indien de zelfstandige vrijstelling heeft bekomen bij beslissing van de Commissie bedoeld in artikel 157.

Art. 160.

: De opbrengst van de bijdragen wordt op de volgende wijze verdeeld tussen de takken van het stelsel :

- 1° X pct. bestemd voor de gezondheidsverzekering, sector gezondheidszorgen;
- 2° X pct. bestemd voor de gezondheidsverzekering, sector uitkeringen;
- 3° X pct. bestemd voor de rust- en overlevingspensioenen van zelfstandigen.

De Koning bepaalt de modaliteiten volgens dewelke deze verdeling verloopt tussen de openbare en de meewerkende instellingen van de sociale zekerheid, na voorafneming van de overeenkomstig de begroting bestemde bedragen voor het dekken van de bestuurskosten.

Art. 161. : De Rijkstoelagen worden vastgesteld overeenkomstig artikel 145, 1°, 2° en 5°.

De Koning kan evenwel, voor wat betreft de toelagen voor de rust- en overlevingspensioenen, bij een in Ministerraad overlegd besluit, van de bepaling in vorig lid afwijken voor de periode die Hij vaststelt.

Afdeling V. Bijdragen van de ingezetenen

Art. 162. : Voor de ingezetenen die geen sociaal verzekerden zijn en ook geen rechtverkrijgenden van sociaal verzekerden voor wat betreft de toepassing van de stelsels van sociale verzekering, bepaalt de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag en de modaliteiten van betaling van de persoonlijke bijdragen voor de gezondheidsverzekering, sector gezondheidszorgen.

Afdeling VI. Gemeenschappelijke bepalingen

Onderafdeling .I. Berekening

Art. 163. : De bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlintresten worden berekend zonder dat rekening wordt gehouden met frankgedeelten van minder dan vijftig centiemen.

Frankgedeelten van vijftig centiem en of meer worden voor één frank gerekend.

De afronding op één frank naar boven of naar beneden geschiedt op het gezamenlijk te storten bedrag.

Onderafdeling II. Verjaring

Art. 164. : De rechtsvorderingen tot betaling van bijdragen verjaren na drie jaar.

Deze termijn wordt evenwel op vijf jaar gebracht, indien de schuldenaar der bijdragen de formaliteiten voor zijn inschrijving bij de instelling of het bestuur belast met de inning niet vervuld heeft.

Art. 165. : De verjaringstermijn van de rechtsvorderingen tot betaling van bijdragen gaat in op de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op de dag waarop de bijdrage moest betaald worden.

Indien de bijdrage werd vastgesteld bij rechterlijke beslissing gaat de verjaringstermijn in op het ogenblik waarop die beslissing in kracht van gewijsde is ingegaan.

De Koning bepaalt de ingang van de verjaringstermijn voor de bijdragen tot regularisatie verschuldigd door zelfstandigen.

Art. 166. : De rechtsvorderingen tot terugvordering van de onverschuldigd betaalde bijdragen verjaren na drie jaar.

Deze termijn wordt evenwel op vijf jaar gebracht, wanneer het gaat om een onverschuldigde betaling als gevolg van een vergissing van de instelling of het bestuur belast met de inning van de bijdragen.

Art. 167. : De verjaringstermijn voor de rechtsvorderingen tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde gaat in op de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op dit waarin de betaling gedaan werd.

Art. 168. : Onverminderd de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit overeenkomstig artikel 97.

Onderafdeling III. Intresten en bijdrageopslagen

Art. 169. § 1. : De bijdrageplichtige die zijn bijdragen niet stort binnen de voorgeschreven termijnen, is aan de openbare of meewerkende instelling die met de inning belast is, een bijdrageopslag en een verwijlintrest verschuldigd waarvan het bedrag en de voorwaarden van toepassing door de Koning worden bepaald.

De bijdrageopslag mag evenwel niet meer bedragen dan 10 pct. van de verschuldigde bijdragen en de op deze bijdragen berekende verwijlintrest mag niet hoger zijn dan de wettelijke rentevoet.

§ 2. : De Koning bepaalt :

1° de voorwaarden waaronder vrijstelling of vermindering van de bijdrageopslag en van de verwijlintrest, bedoeld in § 1, verleend mag worden;

2° de bestemming van de opbrengst van deze bijdrageopslag en deze intrest.

Onderafdeling IV. Ambtshalve vaststelling

Art. 170. : Wanneer geen, dan wel een onvolledige of onjuiste aangifte is gedaan met betrekking tot de vaststelling van de verschuldigde bijdragen, kunnen de bevoegde openbare of meewerkende instellingen ambtshalve het bedrag van de bijdragen vaststellen aan de hand van alle voorhanden zijnde gegevens.

Onderafdeling V. Gevolg van laattijdige of gedeeltelijke betaling op de toekenning van de prestaties

Art. 171. : De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het gevolg van laattijdige of ge-

deeltelijke betaling van bijdragen die verschuldigd zijn op grond van deze titel, op de toekenning van de sociale prestaties verschuldigd op grond van Boek II.

HOOFDSTUK III. STELSEL VAN SOCIALE BIJSTAND

Art. 172. : Het gewaarborgd minimuminkomen is ten laste van de Staat en van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De Koning bepaalt, bij een in ministerraad overlegd besluit :

1° de mate waarin het gewaarborgd minimuminkomen ten laste wordt gelegd van de Staat; -

2° de modaliteiten volgens de welke de Staat aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn de voorschotten toekent welke vereist zijn voor de regelmatige betalingen van de prestaties.

Art. 173. : De tegemoetkomingen voor minder-validen zijn ten laste van de Staat.

TITEL VI. ADMINISTRATIEVE INRICHTING

Art. 174. : De administratieve inrichting en controle van de sociale zekerheid in het bijzonder inzake de inning van de bijdragen en de toekenning van de prestaties wordt toevertrouwd aan de openbare en meewerkende instellingen van sociale zekerheid, aan de ministeries die een stelsel of een tak van de sociale zekerheid in hun bevoegdheid hebben en aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn voorzien bij de wet van 8 juli 1976.

HOOFDSTUK I. Openbare instellingen van Sociale Zekerheid

Afdeling I. Oprichting

Art. 175. : Worden opgericht bij de minister die de sociale zekerheid in zijn bevoegdheid heeft of bij de ministers die een stelsel of een tak van de sociale zekerheid in hun bevoegdheid hebben voor wat dat stelsel of deze tak betreft :

- 1° een Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers;
- 2° een Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen;
- 3° een Rijksinstituut voor Gezinsprestaties;
- 4° een Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering;
- 5° een Rijksinstituut voor het Beroepsrisico;
- 6° een Rijksinstituut voor Werkverzekering;
- 7° een Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers;
- 8° een Rijksinstituut voor de Zeelieden ter Koopvaardij;
- 9° een Rijkskas voor Pensioenuitkeringen;

10° een Hulpkas voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen;

11° een Hulpkas voor Gezondheidsverzekering;

12° een Hulpkas voor Werkverzekering

Art. 176. : Bovendien kan de Koning, bij een in ministerraad overlegd besluit bijzondere kassen voor kinderbijslag oprichten waarvan Hij de bijzondere bevoegdheden bepaalt.

Afdeling II. Opdrachten

Onderafdeling I. Het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers

Art. 177. : Het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers heeft tot taak de bijdragen van de werkgevers te innen en de opbrengst ervan te verdelen op de wijze bepaald in titel V van dit boek.

Art. 178. : Het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers kan eveneens belast worden met de inning en de invordering van de bijdragen vastgesteld :

1° bij artikel 148, lid 1, betreffende de arbeidsongevallenverzekering;

2° ter toepassing van de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor Bestaanszekerheid;

3° voor het stelsel van de jaarlijkse vakantie voor werklieden waarvan de werkgevers onderworpen zijn aan de gecoördineerde wetten van 28 juni 1971.

In deze gevallen is, zowel voor de bijdragen als voor de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen de wijzen van berekening, van inning en invordering dezelfde als voorzien in dit wetboek.

Onderafdeling II. Het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen

Art. 179. : Het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen heeft tot taak :

- 1° na te gaan, onverminderd de bepalingen van titel VII van boek I, of de personen die onderworpen zijn aan de sociale verzekering bij een sociale verzekeringskas zijn aangesloten en het algemeen repertorium van de onderworpenen bij te houden;
- 2° de controle te verzekeren op de Hulpkas voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen en de sociale verzekeringskassen bedoeld in hoofdstuk II, volgens de voorwaarden en de modaliteiten bepaald door de Koning;
- 3° de bijdragen, de bijdrageopslagen en verwijl-intresten bestemd voor de tak van de rust- en overlevingspensioenen in ontvangst te nemen vanwege de sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen, bedoeld in hoofdstuk II, het financieel beheer van deze tak waar te nemen, de aanvragen om uitkeringen voor rust- of overlevingspensioenen of een aanpassingsuitkering op basis van dit wetboek, te onderzoeken en over deze aanvragen te beslissen en een statistiek te houden over het aantal gepensioneerden.

Onderafdeling III. Het Rijksinstituut voor Gezinsprestaties

Art. 180. : Het Rijksinstituut voor Gezinsprestaties heeft tot taak :

- 1° de voorschotten toegekend door de Schatkist, overeenkomstig artikel 129 van titel V van dit wetboek, te verdelen onder de gemachtigde kassen bedoeld in hoofdstuk II, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning;
- 2° de controle op de voornoemde kassen te verzekeren volgens de voorwaarden en de modaliteiten bepaald door de Koning;

- 3° het toezicht over de naleving van dit wetboek door de gerechtigden op gezinstoelagen, overeenkomstig de bepalingen van titel VII van boek I te verzekeren;

Onderafdeling IV. Het Rijksinstituut voor gezondheidsverzekering

Art. 181. § 1. : Het Rijksinstituut voor gezondheidsverzekering heeft tot taak :

- 1° de bedragen, nodig om de gezondheidszorgen terug te betalen en de uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid uit te keren, te verdelen onder de verzekeringsinstellingen, namelijk onder de landsbonden bedoeld in artikel 255 en de Hulpkas voor gezondheidszorgen, bedoeld in artikel 187 volgens de modaliteiten door de Koning bepaald;
- 2° de Dienst Gezondheidszorgen, de Dienst Uitkeringen, de Dienst Geneeskundige en de Dienst Administratieve Controle te organiseren en de samenwerking ervan te verzekeren, overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.

§ 2. : De Dienst Gezondheidszorgen heeft tot taak de bepalingen van subtitel I van titel II van boek II van dit wetboek toe te passen.

§ 3. : De Dienst Uitkeringen heeft tot taak :

- 1° de bepalingen van subtitel II van titel II van boek II van dit wetboek, toe te passen;
- 2° de bepalingen van subtitel III van titel II van boek II van dit wetboek voor de gerechtigden op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, toe te passen.

§ 4. : De Dienst Geneeskundige Controle heeft tot taak de geneeskundige controle van de gezondheidsverzekering voor de sector zorgen en de sector uitkeringen, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, te verzekeren.

§ 5. : De Dienst Administratieve Controle heeft tot taak :

- 1° de controle op de Hulpkas voor gezondheidsverzekering, op de ziekenfondsen, op de verbonden van ziekenfondsen en op de landsbonden van verbonden van ziekenfondsen, te verzekeren;
- 2° het toezicht op de naleving van de bepalingen van titel VII van boek I door de gerechtigden op gezondheidszorgen, op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen en de gezinsbijslag voor persoon ten laste te verzekeren.

§ 6. : De diensten bedoeld in §§ 2, 3 en 4 beschikken over een eigen bestuur, binnen de perken bepaald door of krachtens dit wetboek.

Onderafdeling V. Het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico

Art. 182. : Het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico heeft tot taak :

- 1° de schadeloosstelling inzake beroepsziekten, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk II van titel III van boek II van dit wetboek te verzekeren en, overeenkomstig dit hoofdstuk, de voorkoming van beroepsziekten te organiseren;
- 2° de schadeloosstelling inzake arbeidsongevallen overkomen aan zeelieden te verzekeren, overeenkomstig de bepalingen van titel II van boek II van dit wetboek;
- 3° de schadeloosstelling inzake arbeidsongevallen te verzekeren, overeenkomstig de bepalingen van titel II van boek II, indien de werkgever géén verzekering heeft aangegaan zoals voorzien in die bepalingen of indien de verzekeraar in gebreke blijft;
- 4° het aandeel terug te betalen in de kosten van vervoer naar de begraafplaats van een ingevolge een arbeidsongeval of een beroeps-

ziekte overleden seizoenarbeider, welke overeenkomstig de verordenenigen van de Europese Gemeenschap, ten laste is van België;

- 5° voor het onderhoud en de vernieuwing van de prothesen en orthopedische toestellen in te staan, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning;
- 6° bijdragen, waarvan het bedrag en de toekenningvoorwaarden worden bepaald door de Koning, te verlenen aan sommige categorieën van getroffen en hun rechthebbenden;
- 7° sociale bijstand te verlenen aan de getroffen en hun rechthebbenden, onder de voorwaarden bepaald door de Koning;
- 8° de administratieve controle op de meewerkende instellingen bedoeld in de artikelen 257 tot 262, te organiseren volgens de voorwaarden en de modaliteiten door de Koning bepaald;
- 9° het toezicht te verzekeren op de naleving van dit wetboek door de gerechtigde op uitkeringen, op gezinsbijslagen voor personen ten laste of renten, en door de voornoemde meewerkende instellingen overeenkomstig de bepalingen van titel VII van boek I.

Onderafdeling VI. Het Rijksinstituut voor Werkverzekering

Art. 183. : Het Rijksinstituut voor Werkverzekering heeft tot taak :

- 1° de bedragen nodig om de werkloosheidsuitkeringen en de gezinsbijslagen voor personen ten laste uit te keren te verdelen onder de gemachtigde kassen bedoeld in hoofdstuk III en de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen, volgens de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Koning;

- 2° de controle op de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen en de gemachtigde kassen, voor de betaling van werkloosheidsuitkeringen en gezinsbijslagen voor persoon ten laste, te verzekeren volgens de voorwaarden en de modaliteiten bepaald door de Koning;
- 3° het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit wetboek door de gerechtigden op werkloosheidsuitkeringen of gezinsbijslagen voor persoon ten laste te verzekeren, overeenkomstig de bepalingen van titel VII van boek I.

Onderafdeling VII. Het Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers

- Art. 184. : Het Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers heeft tot taak de uitvoering van de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen te verzekeren en meer in het bijzonder de pensioenaanvragen van werknemers of hun rechthebbenden te onderzoeken.

Onderafdeling VIII. Het Rijksinstituut voor de Zeelieden ter Koopvaardij

- Art. 185. : Het Rijksinstituut voor Zeelieden ter Koopvaardij heeft tot taak de toepassing van de algemene en bijzondere bepalingen te verzekeren betreffende :

- 1° de gezondheidsverzekering van de zeelieden aangeduid door de Koning;
- 2° de werkverzekering van zeelieden en shoregangers aangeduid door de Koning.

Het instituut heeft eveneens tot taak het toezicht op de naleving van bepalingen van dit wetboek door de gerechtigden op sociale prestaties, bedoeld in lid 1, te verzekeren overeenkomstig de bepalingen van titel VII van boek I.

Onderafdeling IX. De Rijkskas voor Pensioenuitkeringen

Art. 186. : De Rijkskas voor Pensioenuitkeringen heeft tot taak :

1° de uitkeringen voorzien door de wetgeving betreffende de rust- en overlevingspensioenen, ten voordele van de werknemers en zelfstandigen, alsmede van de personen aangeduid door de Koning, te verzekeren;

2° het toezicht op de naleving van de wetgeving bedoeld in lid 1, door de gerechtigde op de voornoemde uitkeringen, te verzekeren overeenkomstig de bepalingen van titel VII van boek I.

Onderafdeling X. De Hulpkas voor gezondheidszorgen, de Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen en de Hulpkassen voor sociale verzekering voor zelfstandigen

Art. 187. : De Hulpkas voor gezondheidszorgen, de Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen en de hulpkassen voor sociale verzekering voor zelfstandigen hebben dezelfde taken als respectievelijk de ziekenfondsen, de kassen voor werkloosheidsuitkeringen of de sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen bedoeld in hoofdstuk II.

Afdeling III. Statuut

Art. 188. : De Rijksinstellingen voor Sociale Zekerheid zijn openbare instellingen die rechtspersoonlijkheid genieten en onder de waarborg staan van de Staat.

Onverminderd de bepalingen in deze titel wordt hun inrichting en werking bepaald door de Koning.

Art. 189. : Voor zover geen andere regeling is voorzien, zijn de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op de instellingen bedoeld in artikel 175.

Zij behoren tot de categorie B bedoeld in artikel 1 van genoemde wet en staan onder de administratieve voogdij van de minister die de sociale zekerheid in zijn bevoegdheid heeft of van de ministers die een stelsel of een tak van de sociale zekerheid in hun bevoegdheid hebben voor wat dat stelsel of die tak betreft.

Afdeling IV. Bestuurcomités

Onderafdeling I. Algemene samenstelling

Art. 190. § 1. : De Rijksinstellingen voor sociale zekerheid worden bestuurd door een bestuurscomité.

Dit bestuurscomité is samengesteld uit :

1° een voorzitter, die geen stemrecht heeft;

2° de leden, vertegenwoordigers van de betrokken representatieve organisaties; de Koning bepaalt hun aantal na advies van deze organisaties.

§ 2. : In afwijking van § 1, lid 1, wordt het Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering bestuurd door de Algemene Raad en vier comités : het bestuurscomité van de Dienst Gezondheidszorgen, het bestuurscomité van de Dienst Uitkeringen, het bestuurscomité van de Gezondheidsverzekering, sector van de uitkeringen voor zelfstandigen, en het Comité van de geneeskundige controle

§ 3. : In afwijking van § 1, lid 2, kan de Koning beslissen dat de Rijkskas voor Pensioenuitkeringen bestuurd zal worden door een bestuurscomité samengesteld uit vertegenwoordigers van de ministeries bevoegd voor de sociale verzekering van werknemers of zelfstandigen en uit vertegenwoordigers van het Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers, en van het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen.

Art. 191. : De bestuurscomités van het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers, van het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico, van het

Rijksinstituut voor pensioenen voor Werknemers, van het Rijksinstituut voor Zeelieden ter Koopvaardij en van de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen zijn samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers enerzijds van de representatieve organisaties of representatieve organisatie van de reders en, anderzijds, van de representatieve organisaties van werknemers of representatieve organisaties van zeelieden.

Art. 192. : Het bestuurscomité van het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen is samengesteld uit :

- 1° vertegenwoordigers van de representatieve professionele en interprofessionele organisaties van zelfstandigen, waaronder de landbouwers;
- 2° vertegenwoordigers die de vrije sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen vertegenwoordigen.

Art. 193. : Het bestuurscomité van het Rijksinstituut voor Gezinstoelagen is samengesteld uit :

- 1° een gelijk aantal vertegenwoordigers van, enerzijds, de representatieve werkgeversorganisaties en, anderzijds, de representatieve werknemersorganisaties;
- 2° vertegenwoordigers van de representatieve professionele en interprofessionele organisaties van zelfstandigen, waaronder de landbouwers;
- 3° vertegenwoordigers van de representatieve gezinsorganisaties en vrouwenorganisaties.

Art. 194. : De Algemene Raad van het Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering en het bestuurscomité van de Dienst Gezondheidszorgen van dit instituut zijn samengesteld uit :

- 1° vertegenwoordigers van de representatieve werkgeversorganisaties en vertegenwoordigers van de professionele en representatieve organisaties van zelfstandigen, waaronder de landbouwers;

3° vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, waarbij elke verzekeringsinstelling minstens recht heeft op één vertegenwoordiger;

4° vertegenwoordigers van de zorgverleners, zoals bepaald in artikel 410.

Art. 195. : Het bestuurscomité van de Dienst Uitkeringen van het Rijksinstituut voor gezondheidsverzekering is samengesteld uit :

1° een gelijk aantal vertegenwoordigers van, enerzijds de representatieve werkgeversorganisaties en, anderzijds, de representatieve werknemersorganisaties;

2° vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, waarbij elke verzekeringsinstelling minstens recht heeft op één vertegenwoordiger.

Art. 196. : Het bestuurscomité van het Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering, sector uitkeringen voor zelfstandigen, is samengesteld uit :

1° vertegenwoordigers van de representatieve professionele en interprofessionele organisaties van zelfstandigen, waaronder de landbouwers;

2° vertegenwoordigers van verzekeringsinstellingen, waarbij elke verzekeringsinstelling minstens recht heeft op één vertegenwoordiger.

Art. 197. : Het Comité van de Dienst Geneeskundige Controle is samengesteld uit :

1° een aantal doctors in de geneeskunde, gekozen uit de kandidaten voorgedragen op dubbele lijsten door de verzekeringsinstellingen, waarbij elke verzekeringsinstelling minstens recht heeft op één mandaat;

2° een gelijk aantal doctors in de geneeskunde, gekozen uit de kandidaten voorgedragen door de representatieve organisaties van het geneesherenkorps, waarbij rekening wordt gehouden met eventuele minderheden;

3° een aantal doctors in de geneeskunde, gekozen uit de kandidaten voorgedragen door de Nationale Raad van de Orde;

4° twee leden gekozen uit de kandidaten voorgedragen op dubbele lijsten respectievelijk door de representatieve organisaties van de tandheeskundigen, van de vroedvrouwen, van de verpleegsters, van de kinesitherapeuten, van de bandagisten, van de orthopedisten, van de gehoorprothesisten en van de opticiens, die enkel zetelen wanneer kwesties worden onderzocht die rechtstreeks de groep die hen heeft voorgedragen, aanbelangen.

Art. 198. : In afwijking van de bepalingen van artikel 190, § 1, lid 2, 1°, worden de voorzitter van de bestuurscomités, van de Dienst Gezondheidszorgen, de Dienst Uitkeringen en van de sector uitkeringen van de Gezondheidsverzekering voor Zelfstandigen, verkozen onder de leden en zijn stemgerechtigd.

De Koning kan eveneens onder die leden een ondervoorzitter aanduiden.

Onderafdeling II. Leden

Art. 199. : Om als vertegenwoordiger van een bedoelde representatieve organisatie lid te zijn van een bestuurscomité, moet men :

1° Belg zijn;

2° meerderjarig zijn en ten hoogste 67 jaar oud;

3° in het bezit zijn van zijn burgerlijke en politieke rechten.

Art. 200. : De Koning benoemt de leden van de bestuurscomités onder de kandidaten die op dubbele lijsten door de

betreffende representatieve organisaties worden voorgedragen.

Art. 201. : Het mandaat van de leden van het bestuurscomité duurt 6 jaar. Het kan hernieuwd worden.

Binnen drie maanden wordt in de vervanging voorzien van elk lid, dat opgehouden heeft van het bestuurscomité deel uit te maken voor de normale beëindiging van zijn mandaat. In dat geval voltooit het nieuwe lid het mandaat van het lid dat het vervangt. In afwachting van zijn vervanging is het ontslagnemend lid gerechtigd zijn mandaat verder uit te oefenen.

Wanneer echter een organisatie die de kandidatuur van een lid had voorgedragen schriftelijk aan de voorzitter mededeelt dat lid niet meer als haar vertegenwoordiger te beschouwen, wordt het mandaat van dat lid van rechtswege en onmiddellijk beëindigd.

Art. 202. : De leden van het bestuurscomité kunnen in de instelling inzage nemen van alle bescheiden en mededeling krijgen van alle inlichtingen die zij voor de uitoefening van hun opdracht nodig hebben.

Art. 203. : De leden hebben recht op een zitpenning waaravv het bedrag door de Koning wordt bepaald.

Onderafdeling III. De voorzitter

Art. 204. : Om voorzitter van een bestuurscomité te worden moet men :

- 1° Belg zijn;
- 2° ten minste 30 jaar en ten hoogste 67 jaar oud zijn;
- 3° onafhankelijk staan tegenover de organisaties die in het bestuurscomité van de instelling vertegenwoordigd zijn;

5° niet onder het hiërarchisch gezag van een minister staan.

Art. 205. : De voorzitter wordt benoemd door de Koning voor een hernieuwbare termijn van zes jaar.

Hij heeft recht op een vergoeding waarvan het bedrag door de Koning wordt bepaald.

Onderafdeling IV. Medewerking

Art. 206. : Het bestuurscomité kan personen uitnodigen aan de vergadering deel te nemen, wanneer de aanwezigheid van deze personen, omwille van hun bijzondere bevoegdheid, nuttig is.

Deze personen hebben raadgevende stem voor de agendapunten, waarvoor hun medewerking werd gevorderd.

Onderafdeling V. Secretariaat

Art. 207. : Het secretariaat van het bestuurscomité wordt uitgeoefend door de persoon die belast is met het dagelijks bestuur. Deze kan zich laten bijstaan door personeelsleden van de instelling die hij aanduidt.

Onderafdeling VI. Bevoegdheid, Rechten en verplichtingen

Art. 208. : De respectievelijke bevoegdheden van de bestuurscomités bedoeld in deze afdeling worden door de Koning bepaald bij een in ministerraad overlegd besluit.

Art. 209. : Onverminderd de bepalingen van dit wetboek en onder voorbehoud van de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, beschikt het be-

stuurscomité over alle bevoegdheden welke voor het bestuur van de instelling nodig zijn.

In het belang van een goed bestuur is het bestuurscomité gerechtigd dadingen af te sluiten of aan rechten te verzaken.

- Art. 210. : Het bestuurscomité kan aan de voogdijminister voorstellen doen tot wijziging van de wetten en besluiten waarvan de instelling de toepassing verzekert. Indien een voorstel niet eenparig wordt aanvaard, zet het verslag aan de minister de verschillende uitgebrachte adviezen uiteen.

Het bestuurscomité kan ook aan de voogdijminister adviezen doen toekomen over alle wetsvoorstellen of amendementen daarop betreffende de wetgeving waarvan de instelling de uitvoering verzekert en die bij het Parlement aanhangig zijn.

- Art. 211. : Het bestuurscomité is gehouden aan de minister het financieringsplan te verschaffen van elke wijziging, die het voorstelt in de bestaande wetgeving aan te brengen en die bijkomende financiële lasten ten gevolge heeft.

- Art. 212. : Behoudens de spoedeisende gevallen onderwerpt de voogdijminister aan het advies, hetzij van de Nationale Arbeidsraad, hetzij van het bestuurscomité, elk voorontwerp van wet of ontwerp van organiek besluit of verordening tot wijziging van de wetgeving of reglementering waarvan de instelling de uitvoering verzekert of betreffende het kader en het statuut van het personeel en de structuur van de instelling.

De minister bepaalt de termijn binnen dewelke het advies moet gegeven worden; deze mag niet korter zijn dan één maand. Indien de minister de hoogdringendheid inroept, brengt hij de voorzitter hiervan op de hoogte en deelt hem de redenen mee van deze hoogdringendheid.

- Art. 213. : Met uitzondering van de persoon belast met het dagelijks bestuur en van zijn adjunct evenals de personen aan wie het toezicht, overeenkomstig

titel VII van boek I, wordt toevertrouwd, wordt het personeel door het bestuurscomité en, in het Rijksinstituut voor Ziekteverzekering door de Algemene Raad, op voorstel van het bestuurscomité, benoemd, bevorderd en ontslagen, overeenkomstig de regelen van het statuut van het personeel.

Bij de benoeming van het personeel wordt, overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, een passend evenwicht in acht genomen bij het vaststellen van het getal der betrekkingen welke voor de kandidaten van elke taalgroep worden voorbehouden.

Onderafdeling VII. Werkwijze

Art. 214. : Bij afwezigheid of belet van de voorzitter wordt de vergadering van het bestuurscomité voorgezeten door het oudste aanwezige lid, behalve in de comités waar onder-voorzitters werden benoemd.

Art. 215. : Wanneer in bestuurscomités, waar enkel leden zetelen die respectievelijk de werkgevers en de werknemersorganisaties vertegenwoordigen, deze bij stemming niet in gelijk aantal aanwezig zijn, zal het recentst benoemd lid en bij gelijktijdige benoeming het jongste lid in leeftijd van de boven-tallige partij zich onthouden.

De Koning kan deze bepaling toepassen op andere situaties waar een gelijkheid in aantal verantwoord is bij de stemming met groepen die over een gelijk aantal mandaten in de schoot van het bestuurscomité beschikken.

Art. 216. : Om op geldige wijze te beraadslagen en te beslissen is de aanwezigheid vereist van ten minste de helft van de vertegenwoordigers van de organisaties, waarvan de vertegenwoordiging in het betreffende bestuurscomité voorzien is.

Art. 217. : De beslissingen van het bestuurscomité worden genomen bij volstrekte meerderheid van de leden

die aan de stemming deelnemen, waarbij geen rekening wordt gehouden met de onthoudingen.

Art. 218. : Het bestuurscomité stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat inzonderheid :

- 1° de regelen vaststelt in verband met de bijeenroeping van het bestuurscomité op verzoek van de minister of van zijn afgevaardigde, van de voorzitter, van de persoon belast met het dagelijks bestuur van de instelling of van minstens twee leden;
- 2° vaststelt welke handelingen van dagelijks bestuur zijn;
- 3° bepaalt welke betrekkingen tussen het bestuurscomité en de technische commissies dienen te worden tot stand gebracht, onder meer de eventuele vertegenwoordiging van het bestuurscomité op de vergaderingen van de technische commissies;
- 4° regelen vaststelt die de technische raden en adviserende commissies in acht moeten nemen bij de uitoefening van hun bevoegdheden.

Art. 219. : Wanneer het bestuurscomité in gebreke blijft om een maatregel te treffen of een handeling te verrichten die door de wet, de besluiten of de verordeningen is voorgeschreven, kan de voogdijminister zich in zijn plaats stellen na het verzocht te hebben de maatregelen te nemen of de noodzakelijke handelingen te verrichten binnen een door hem gestelde termijn, die niet minder dan één week mag bedragen.

Dit geldt met name wanneer de maatregel niet kan worden genomen of de handeling niet kan worden verricht omdat de voorzitter vaststelt dat gedurende twee vergaderingen over hetzelfde punt bij de stemming geen meerderheid is bereikt.

De minister kan de bevoegdheden van het bestuurscomité uitoefenen wanneer, en voor de tijd dat dit in de onmogelijkheid verkeert tot handelen :

- 1° door het feit dat de organisaties waarvan de

vertegenwoordiging in het bestuurscomité voorzien is, regelmatig uitgenodigd om hun kandidatenlijsten voor te dragen, verwaarlozen het te doen binnen de gestelde tijden;

- 2° wanneer, niettegenstaande regelmatige samenroeping, het bestuurscomité in de onmogelijkheid is te handelen door de herhaalde afwezigheid van de meerderheid van de leden die een organisatie waarvan de vertegenwoordiging in het bestuurscomité voorzien is, vertegenwoordigen.

Onderafdeling VIII. Adviserende Raden en Commissies en technische raden.

Art. 220. § 1. : Het bestuurscomité of, bij in gebreke blijven, de Koning kan bij elke openbare instelling van sociale zekerheid adviserende commissies oprichten en de opdrachten en werkingsregelen ervan bepalen. De commissies hebben tot opdracht het bestuurscomité in zijn taak voor te lichten.

§ 2. : Ze zijn samengesteld uit personen voorgedragen door de organisaties welke betrokken zijn bij de toepassing van de wetten en besluiten waarvan de instelling de uitvoering verzekert, of uit personen die gekozen zijn wegens hun bijzondere bevoegdheid.

§ 3. : Het bestuurscomité wijst de organisaties aan welke gemachtigd zijn om in de commissies vertegenwoordigd te worden.

De leden van deze commissies worden door het bestuurscomité benoemd op een dubbele lijst welke door de weerhouden organisaties wordt voorgedragen.

Het bestuurscomité benoemt eveneens de personen die in de technische commissies zullen zetelen wegens bijzondere bevoegdheid.

Art. 221. § 1. : Bij de Dienst Gezondheidszorgen van het Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering wordt een Technische Geneeskundige Raad, een Technische Farmaceutische Raad, een Technische Tandheelkundige Raad en een Technische Raad voor Ziekenhuisverpleging ingesteld, die belast zijn met de opdracht van advies inzake nomenclatuur van de gezondheidszorgen, bedoeld in artikel 414.

Bij de Dienst Uitkeringen van het Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering wordt een Geneeskundige Raad voor Arbeidsongeschiktheid ingericht, belast met de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid, zoals bepaald in artikel 473.

De Koning bepaalt de samenstelling en werkingsregelen van de technische raden, na advies van het bestuurscomité van de Dienst Gezondheidszorgen, respectievelijk van het bestuurscomité van de Dienst Uitkeringen.

§ 2. : Bij het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico wordt een Technische Raad voor de arbeidsongevallen en een Technische Raad voor de beroepsziekten ingesteld.

De Koning bepaalt hun opdrachten, samenstelling en werkingsregelen, na advies van het bestuurscomité van het Rijksinstituut.

§ 3. : De Koning kan andere technische raden instellen in de schoot van de Rijksinstellingen voor sociale zekerheid en hun opdracht, samenstelling en werkingsregelen bepalen.

Art. 222. : De zitpenningen van de voorzitters en leden van de adviserende commissies en de technische raden worden door de minister bepaald.

Afdeling V. Personen belast met het dagelijks bestuur

Onderafdeling I. Benoeming

Art. 223. : De Koning benoemt de persoon die belast is met het dagelijks bestuur van de instelling en zijn adjunct. Zij dragen de titel van administrateur-generaal respectievelijk adjunct administrateur-generaal. Zij nemen hun functie effectief waar. Het vacant verklaren van de voor die personen bestemde betrekkingen geschiedt door het bestuurscomité.

Binnen vijftien dagen na de openverklaring van de betrekking wordt de vacature in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

De kandidaturen moeten binnen twintig dagen na deze bekendmaking bij de voorzitter van het bestuurscomité toekomen.

Binnen een maand na deze laatste termijn geeft het bestuurscomité aan de voogdijminister zijn advies over de verschillende kandidaten.

Onderafdeling II. Statuut

Art. 224. : De Koning bepaalt het statuut van de administrateur-generaal en de adjunct administrateur-generaal inzonderheid hun plichten, hun financiële aansprakelijkheid en hun bezoldigingsregeling, alsmede de ten hunne aanzien geldende onverenigbaarheden en de hen betreffende tuchtregeling.

Onderafdeling III. Opdrachten en bevoegdheden

Art. 225. : De -administrateur-generaal voert de beslissingen van het bestuurscomité uit; hij verstrekt aan dit comité alle inlichtingen en onderwerpt het alle voorstellen, die voor de werking van de instelling nuttig zijn.

Hij woont de vergadering van het bestuurscomité bij.

Hij leidt het personeel en zorgt, onder het gezag en de controle van het bestuurscomité, voor de werking van de instelling.

Hij oefent de bevoegdheden uit inzake het dagelijks bestuur, zoals het huishoudelijk reglement deze bepaalt.

Het bestuurscomité kan hem andere bepaalde bevoegdheden overdragen.

Voor een vlottere gang van zaken kan het bestuurscomité binnen de grenzen en voorwaarden die het vaststelt, de administrateur-generaal machtigen

een deel van de hem verleende bevoegdheden en het ondertekenen van sommige stukken en brieven over te dragen.

Art. 226. : De administrateur-generaal vertegenwoordigt de instelling in de gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen die tot het dagelijks bestuur behoren, en treedt rechtsgeldig in haar naam en voor haar rekening op, zonder dat hij zulks door een beslissing van het bestuurscomité moet staven.

Hij mag, met instemming van het bestuurscomité, zijn bevoegdheid om op te treden namens de instelling voor elke bevoegde rechterlijke instantie in de geschillen omtrent de rechten voortvloeiend uit dit wetboek en zijn uitvoeringsbesluiten en -reglementen aan één of meerdere leden van het personeel overdragen.

Art. 227. : Voor de andere dan in vorig artikel bedoelde gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen, wordt de instelling vertegenwoordigd door de administrateur-generaal en de voorzitter die, gezamenlijk, rechtsgeldig in haar naam en voor haar rekening optreden.

Wanneer hij verhinderd is, wordt de voorzitter vervangen door een lid van het bestuurscomité, door dit comité aangewezen.

Art. 228. : De administrateur-generaal voert tevens de opdrachten uit die hem door de voogdijminister worden gegeven binnen het raam van de wetten en besluiten die op de instelling van toepassing zijn.

Hij verstrekt aan de voogdijminister alle inlichtingen die hem worden gevraagd alsmede van ambtswege die welke nodig of nuttig zijn voor de behoorlijke uitoefening van de voogdij over de instelling.

In geval van tegenstrijdigheid en onverenigbaarheid tussen deze opdrachten en die welke door het bestuurscomité werden gegeven, wordt deze toestand voorgelegd aan het bestuurscomité, dat daarover beslist. Tegen de beslissing kan de regerings-

commissaris beroep aantekenen zoals voorzien bij artikel 234.

- Art. 229. : De adjunct administrateur-generaal staat de administrateur-generaal bij in de uitvoering van alle hem opgedragen taken. Hij woont eveneens de vergaderingen van het bestuurscomité bij.

Ingeval de administrateur-generaal verhinderd is, worden zijn bevoegdheden uitgeoefend door de adjunct, of, bij diens ontstentenis, door een personeelslid van de instelling, dat door het bestuurscomité aangewezen wordt.

Afdeling VI. Statuut van het personeel

- Art. 230. : De bepalingen betreffende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren voor de rijksbesturen zijn op het personeel van de openbare instellingen van sociale zekerheid van toepassing, mits de door de Koning bepaalde aanpassingen die noodzakelijk zijn door het bijzonder karakter van deze instellingen.

De Koning kan, bij een in ministerraad overlegd besluit, bijzondere regelen bepalen voor de aanwerving, de bevordering, de werkregeling en de tuchtregeling van de personeelsleden van de openbare instellingen van sociale zekerheid.

Afdeling VII. Controle

Onderafdeling I. De regeringscommissarissen

- Art. 231. : In elke instelling benoemt de Koning een regeringscommissaris op voordracht van de voogdij-minister en een bijkomende regeringscommissaris op voordracht van de minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft. In het bestuurscomité van het Rijksinstituut van Gezinsprestaties en in het bestuurscomité van de Dienst Gezondheidszorgen van het Rijksinstituut voor Gezondheidsverzekering

wordt een derde regeringscommissaris benoemd op voordracht van de minister die het openbaar ambt in zijn bevoegdheid heeft. In het bestuurscomité van de Dienst Gezondheidszorgen van het Rijksinstituut voor ziekteverzekering wordt eveneens een regeringscommissaris benoemd op voordracht van de minister die de volksgezondheid in zijn bevoegdheid heeft.

De commissarissen worden aangesteld voor onbepaalde tijd. De aanstelling kan ten alle tijde worden herroepen.

Een plaatsvervanger kan door de bevoegde minister worden aangesteld voor het geval de commissaris verhinderd is.

Art. 232. : De regeringscommissaris woont, met raadgevende stem, de vergaderingen van het bestuurscomité bij.

Art. 233. : De regeringscommissaris heeft het recht in de instelling inzage te nemen van alle bescheiden en mededeling te krijgen van alle inlichtingen die hij voor de uitoefening van zijn opdracht nodig heeft.

Art. 234. : De regeringscommissaris beschikt over een termijn van vier werkdagen om beroep in te stellen bij de minister die hem heeft voorgedragen, tegen elke beslissing die hij met de wet of het algemeen belang strijdig acht.

De termijn gaat in de dag van de vergadering waarop de beslissing genomen werd, voor zover de regeringscommissaris daarop regelmatig uitgenodigd werd, en, in het andere geval, de dag waarop hij er kennis van heeft gekregen.

Het beroep schorst de beslissing. Heeft de minister bij wie het beroep werd ingesteld, binnen een termijn van twintig werkdagen ingaand dezelfde dag als bedoeld in het eerste lid, en na het advies van de andere betrokken ministers te hebben ingewonnen, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief.

Bij aan het bestuurscomité betekende beslissing

kan de minister de termijn met tien dagen verlengen.

De nietigverklaring van de beslissing moet worden gemotiveerd; zij wordt aan het bestuurscomité betekend door de minister die ze heeft uitgesproken.

Onderafdeling II. De revisoren

Art. 235. : In elke instelling benoemen de voogdijminister en de minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft samen, één of meer revisoren; zij worden gekozen onder de leden van het Instituut van Bedrijfsrevisoren.

De voogdijminister bepaalt hun vergoeding; zij is ten laste van de instelling waar de revisor zijn functie uitoefent.

Art. 236. : De revisoren zijn ermee belast controle uit te oefenen op de geschriften en deze, desgevallend, juist en echt te verklaren.

Zij kunnen kennis nemen, zonder verplaatsing, van de boekhouding en de boekhoudkundige bescheiden, de briefwisseling, de notulen, de periodieke toestandopgaven en, in het algemeen, van alle geschriften.

Zij zien de samenstelling na, van de goederen en de waarden die aan de instelling behoren of waarvan deze het gebruik heeft of waarover zij het bestuur voert.

Zij brengen verslag uit over hun bevindingen bij de voogdijminister, de minister van Financiën en het bestuurscomité.

Zij sturen hun tenminste éénmaal per jaar bij gelegenheid van het opmaken van de balans en van de verlies- en winstrekening of van de jaarlijkse rekening, een verslag over het actief en het passief evenals over de bedrijfsresultaten.

Zij wijzen hen onverwijld op elk verzuim, elke onregelmatigheid en, in het algemeen, op elke toestand die de solvabiliteit en de liquiditeit van de instelling in gevaar zou kunnen brengen.

Zij mogen zich niet met het bestuur van de instelling inlaten.

Onderafdeling III. Controle door het Rekenhof

Art. 237. : Het Rekenhof oefent ten overstaan van de openbare instellingen van sociale zekerheid de controle-opdrachten uit die het zijn toevertrouwd door artikel 116 van de Grondwet en door de latere wetten, inzonderheid die betreffende de rijks-comptabiliteit.

Het bestuurscomité duidt, op voorstel van de Administrateur-generaal en zijn adjunct, onder het personeel de personen aan die eveneens dienen te worden beschouwd als rekenplichtigen in de zin van genoemd artikel 116, omdat ze belast worden met het beheer van openbare fondsen. Deze personen worden aldus belast met een verantwoordelijkheid die hen onderwerpt aan de rechtsmacht van het Rekenhof. Het is dan op grond van de bevoegdheden, opdrachten, verantwoordelijkheden of delegaties die zijn toegekend door of krachtens onderhavig hoofdstuk dat het Hof dient te beslissen wie bij het Hof rekenschap dient af te leggen voor eventuele tekorten.

Afdelin VIII. Diverse bepalingen

Art. 238. : De openbare instellingen van sociale zekerheid zijn met de Staat gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten en reglementen op de directe belastingen ten bate van de Staat en op de belastingen en taxes ten bate van de provinciën of de gemeenten.

Art. 239. : De Koning kan alle regelen vaststellen die hij nodig acht betreffende de aanwending en de plaat-

sing van beschikbare gelden van de openbare instellingen van sociale zekerheid en betreffende de rekeningen die zij moeten bijhouden.

Hij kan eveneens van hen een jaarlijks activiteitsverslag opvragen, in de vorm en binnen de termijn die Hij bepaalt.

HOOFDSTUK II. MEEWERKENDE INSTELLINGEN VAN SOCIALE ZEKERHEID

Afdeling I. Samenstelling en opdrachten

Onderafdeling I. Sociale secretariaten van werkgevers

Art. 240. : Elke werkgever bedoeld in of krachtens dit wetboek kan zich aansluiten bij een, door de Minister die bevoegd is voor de sociale verzekering voor werknemers, erkend sociaal secretariaat.

Art. 241. : De sociale secretariaten voor werkgevers moeten opgericht worden als vereniging zonder winstoogmerk, overeenkomstig de wet van 27 juni 1921.

Art. 242. : De sociale secretariaten hebben tot taak als gevolmachtigde de formaliteiten te vervullen waartoe hun aangeslotenen, in hun hoedanigheid van werkgever, gehouden zijn.

Onderafdeling II. Sociale Verzekeringskassen voor Zelfstandigen

Art. 243. : Elke zelfstandige bedoeld in of krachtens dit wetboek, is ertoe gehouden zich aan te sluiten binnen de termijn door de Koning bepaald, hetzij bij een gemachtigde kas voor sociale verzekering, hetzij bij de Hulpkas voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen.

Art. 244. : Elke zelfstandige die niet kiest voor een gemachtigde kas binnen de gegeven termijn is ambtshalve aangesloten bij de Hulpkas volgens de door de Koning bepaalde voorwaarden en modaliteiten.

Art. 245. : De sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen moeten opgericht worden als verenigingen zonder winstoogmerk overeenkomstig de wet van 29 juni 1921.

Art. 246. : De sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen hebben tot taak :

1° van hun aangeslotenen de bijdragen te innen, verschuldigd krachtens dit wetboek en, in voorkomend geval, de gerechtelijke invordering ervan te vervolgen;

2° volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning de bijdragen, verhogingen en verwijntresten over te maken, hetzij aan een Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen, hetzij aan het Rijksinstituut voor gezondheidsverzekering naargelang zij bestemd zijn voor de tak van de rust- en overlevingspensioenen dan wel voor die van de gezondheidsverzekering;

3° onverminderd de bevoegdheden van het Rijksinstituut voor Gezinsprestaties, de aanvragen voor gezinstoelagen te onderzoeken en de bedragen ervan aan de uitkeringsgerechtigde te betalen;

4° alle gegevens nodig om het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Zelfstandigen toe te laten het recht op rust- en overlevingspensioenen vast te stellen, bij te houden volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten.

Art. 247. : Onverminderd de bepalingen van artikel 243 worden de werkingskosten van de kassen en van de Hulpkas gedragen door de aangeslotenen.

De bijdrage van de aangeslotenen, die hun deelname in de werkingskosten vertegenwoordigt, wordt jaarlijks voor elke kas, na advies van deze laatste, door de Minister bepaald; de Minister houdt inzonderheid rekening met het feit of de sociale verzekeringskas al dan niet overgaat tot de deconcentratie van haar diensten en zich al dan niet inzet om de diensten dichter bij de burger te brengen.

De bijdragen bedoeld in dit artikel worden geïnd ingevorderd zoals de bijdragen bedoeld in titel V en zijn vatbaar voor dezelfde bijdrageopslagen en verwijlrenten.

Art. 248. : Buiten de gerechtskosten, waarvan de betaling geschiedt overeenkomstig het Gerechtelijk Wetboek, mogen de kassen van de betrokken aangeslotenen de terugbetaling vorderen van de kosten, die veroorzaakt worden door de rappelbrieven die ze, eventueel langs gerechtsdeurwaarder, moeten richten aan hun aangeslotenen, die achterstaan met de betaling van hun bijdragen, alsmede de kosten van rappelbrieven of opzoeking waartoe ze moeten overgaan wanneer hun aangeslotenen de inlichtingen niet verstrekken die nodig zijn om het recht op uitkeringen vast te stellen.

De Koning kan forfaitaire bedragen bepalen welke de kassen uit dien hoofde mogen vragen.

De onkosten of vervangende forfaitaire bedragen worden ingevorderd zoals de bijdragen bedoeld in titel V.

Onderafdeling III. Kassen voor gezinstoelagen

Art. 249. : De uitkeringsgerechtigden op gezinstoelagen niet niet ambtshalve door de Koning aangesloten worden bij een bijzondere kas en die de uitkeringen voorzien in het stelsel van de gezinsprestaties vragen, moeten zich richten hetzij tot een gemachtigde sociale verzekeringskas voor zelfstandigen, hetzij tot en gemachtigde kas voor gezinstoelagen.

De aanvraag geldt als aansluiting.

Art. 250. : De kassen voor gezinstoelagen worden opgericht als vereniging zonder winstoogmerk, overeenkomstig de wet van 27 juni 1921.

Art. 251. : Onverminderd de bevoegdheden van de bijzondere kassen, hebben de gemachtigde kassen voor gezinstoelagen tot taak de aanvragen voor gezinstoelagen

te onderzoeken en de bedragen ervan uit te keren aan de uitkeringsgerechtigde.

- Art. 252. : De werkingskosten van de gemachtigde kassen voor gezinstoelagen en de bijzondere kassen zijn ten laste van de Schatkist, overeenkomstig de bepalingen vastgesteld door de Koning.

Hetzelfde geldt voor de werkingskosten van de sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen welke betrekking hebben op het onderzoek en de betaling van de gezinstoelagen.

Onderafdeling IV. Ziekenfondsen

- Art. 253. : Personen die de prestaties, voorzien door de gezondheidsverzekering aanvragen moeten aangesloten zijn bij een ziekenfonds of bij de Hulpkas voor gezondheidsverzekering.

- Art. 254. : De ingezetenen die geen sociaal verzekerd zijn of geen rechtverkrijgende van een sociaal verzekerde, die zich niet vrijwillig hebben aangesloten bij een ziekenfonds binnen de termijn voorzien door de Koning worden ambtshalve aangesloten bij de Hulpkas.

- Art. 255. : De ziekenfondsen moeten opgericht worden als maatschappijen van onderlinge bijstand volgens de wet van 23 juni 1894 op de maatschappijen van onderlinge bijstand en moeten aangesloten zijn bij een verbond van ziekenfondsen, dat zelf erkend moet zijn overeenkomstig voornoemde wet en aangesloten bij een gemachtigde landsbond van verbonden van ziekenfondsen.

- Art. 256. : De ziekenfondsen hebben tot taak de aanvragen voorzien door de gezondheidsverzekering te onderzoeken en de verschuldigde bedragen uit te keren.

Onderafdeling V. Verzekeraars inzake arbeidsongevallen en instellingen belast met de rentedienst

- Art. 257. : Elke werkgever bedoeld in, of krachtens dit wetboek dient een verzekering tegen arbeidsongevallen af te sluiten bij een daartoe gemachtigd verzekeringsorganisme inzake arbeidsongevallen. Deze

verzekering dekt alle risico's, bepaald in hoofdstuk I van titel III van boek II.

Art. 258. : De werkgever die geen verzekering tegen arbeidsongevallen heeft afgesloten is ambtshalve aangesloten bij het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico.

Art. 259. : De verzekeringsorganismen inzake arbeidsongevallen moeten de vorm hebben van een gemeenschappelijke kas of van een verzekeringsmaatschappij met vaste premie.

De erkenning van de gemeenschappelijke kassen als verzekeringsorganisme inzake arbeidsongevallen of als instelling belast met de rentedienst verleent hun de rechtspersoonlijkheid.

Art. 260. : Geen enkel vervalbeding mag door de gemachtigde verzekeraar worden ingeroepen tegen de personen die rechten op een vergoeding kunnen laten gelden.

De verzekeringscontracten kunnen door de verzekerde slechts verbroken worden zo de verhoging van de basispremie 25 pct. overschrijdt.

Art. 261 § 1. : De gemachtigde gemeenschappelijke verzekeringskassen mogen bij hun statuten bepalen dat de vergoedingen wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid voor een periode van ten hoogste zes maanden vanaf de dag volgend op het begin van de arbeidsongeschiktheid, rechtstreeks aan de getroffenene worden bepaald door de werkgever onder waarborg van de betrokken gemeenschappelijke kas.

§ 2. : De Koning bepaalt:

1° de mate waarin de werkgever alle of een gedeelte van zijn werknemers bij onderscheidene verzekeringsorganismen kan verzekeren;

2° de voorwaarden en modaliteiten volgens dewelke elke gehele of gedeeltelijke overdracht tussen twee gemachtigde verzekeraars, van de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de toepassing van dit wetboek, plaatsvindt; de toegestane overdracht geldt ten aanzien van alle verzekerden en alle betrokken derden.

Art. 262. : De verzekeraars inzake arbeidsongevallen hebben tot taak :

1° de aanvragen tot vergoeding te onderzoeken en de uitkeringen en renten voor arbeidsongevallen uit te keren;

2° het rentekapitaal te vestigen hetzij bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, hetzij bij het Rijksinstituut voor Beroepsrisico, hetzij bij een daartoe gemachtigde instelling, in de gevallen en volgens het tarief bepaald door de Koning.

Afdeling VI. Kassen voor Werkloosheidsuitkeringen

Art. 263. : De gerechtigden op werkloosheidsuitkeringen, die de uitkeringen voorzien door de werkverzekering aanvragen, moeten zich richten tot een gemachtigde kas voor werkloosheidsuitkeringen, hetzij bij het Rijksinstituut voor Werkverzekering. De aanvraag geldt als aansluiting.

Art. 264. : De kassen voor werkloosheidsuitkeringen moeten opgericht worden door de representatieve beroepsorganisaties van de werknemers. Door de erkenning verwerven ze rechtspersoonlijkheid.

Art. 265. : De kassen voor werkloosheidsuitkeringen hebben tot taak :

1° de formulieren, waarvan het gebruik door de Rijksdienst is voorgeschreven om werkloosheidsuitkering te genieten, ter beschikking van de werklozen te houden en hun alle door het Rijksinstituut voorgeschreven mededelingen en stukken te verstrekken;

- 2° de door de werklozen ondertekende aanvragen om uitkering bij de gewestelijke bureaus indienen samen met de vereiste bewijsstukken;
- 3° de werkloosheidsuitkeringen aan de werklozen te betalen die zich tot hen richten; de Koning bepaalt in welke gevallen de kassen de last dragen voor de ten onrechte verrichte en niet verhaalde betalingen;
- 4° de werklozen die zich tot hen richten, bij te staan, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, in het bijzonder voor al wat de verplichting die ze hebben om zich in te schrijven als werkzoekende betreft.

Art. 266. : De werkingskosten voor de gemachtigde kassen voor werkloosheidsuitkeringen zijn ten laste van de werkverzekering, overeenkomstig de bepalingen die de Koning vaststelt.

Afdeling II. Algemene bepalingen

- Art. 267. : De Koning bepaalt :
- 1° de voorwaarden tot inachtneming of tot intrekking van de machtiging van de meewerkende instellingen;
 - 2° indien daartoe aanleiding bestaat, de regelen van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstoogmerk en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend;
 - 3° indien daartoe aanleiding bestaat, de modaliteiten en voorwaarden volgens dewelke werkgevers, sociaal verzekerden, gerechtigden en de uitkeringsgerechtigden zich aansluiten bij of zich richten tot de meewerkende instellingen;

4° indien daartoe aanleiding bestaat, de modaliteiten en voorwaarden volgens dewelke werkgevers, sociaal verzekerden, gerechtigden en de uitkeringsgerechtigden van meewerkende instellingen, kunnen veranderen en ontlast worden van een ambtshalve aansluiting bij gebrek aan vrijwillige aansluiting binnen de vereiste termijn, onverminderd de bepaling van artikel 260, lid 1;

5° indien daartoe aanleiding bestaat, het gevolg op de aansluiting van werkgevers, sociaal verzekerden, gerechtigden en uitkeringsgerechtigden van de fusies van meewerkende instellingen, van de overname van de ene instelling door een andere, van opzegging of terugtrekking van de machtiging van een instelling, en eveneens de opzegging van het lidmaatschap van een ziekenfonds bij een erkend verbond, -van een erkend verbond bij een gemachtigde landsbond en de terugtrekking van de machtiging van een landsbond.

Art. 268. : De Koning bepaalt eveneens in welke gevallen en volgens welke voorwaarden de meewerkende instellingen verplicht zijn reserves en waarborgfondsen te vestigen.

Art. 269. : De meewerkende instellingen, die, in de voorwaarden en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, onderworpen zijn aan het rekenplichtig en administratief toezicht van de Rijksinstituten die bevoegd zijn in hun domein, zijn aansprakelijk voor de sommen, die hun al dan niet als voorschot worden toevertrouwd om de sociale prestaties uit te keren. Zij moeten de aanwending ervan rechtvaardigen.

Zowel de centrale besturen als de plaatselijke of gewestelijke afdelingen dienen zich te onderwerpen aan de ingerichte controles.

Art. 270. : De renteopbrengst van de gelden toevertrouwd aan de meewerkende instellingen, andere dan die bedoeld bij artikel 257, komt toe aan de tak van de sociale zekerheid waarvoor die gelden werden overgemaakt. De Koning kan de voorwaarden en

beschikbare gelden van de instellingen die niet gebruikt worden voor de doeleinden waartoe zij werden erkend, in het belang van de betreffende tak mogen geplaatst of aangewend worden.

Art. 271. : De meewerkende instellingen, andere dan die bedoeld bij artikel 257, mogen slechts na toestemming van de Minister, onroerende goederen verwerven.

Art. 272. : De lijst van de gemachtigde meewerkende instellingen wordt jaarlijks bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

HOOFDSTUK III. Huizen van Sociale Zekerheid

Afdeling I. Oprichting

Art. 273. : De Koning richt in elk gerechtelijk arrondissement of op elk ander door Hem bepaald streekniveau, een Huis van Sociale Zekerheid in.

Afdeling II. Opdrachten

Art. 274. : De Huizen van Sociale Zekerheid hebben tot taak een openbare dienst ter beschikking te stellen, van de burgers, de sociaal verzekerden en de ingezetenen die in hun geografische nabijheid gelegen is, die in staat is om hun inlichtingen en raad te geven, om hen bij te staan voor alles wat verband houdt met de sociale zekerheid en, die zo mogelijk, het geheel van de aanvragen zelf vermag te onderzoeken of te laten onderzoeken en alle uitkeringen van sociale prestaties voorzien door of krachtens dit wetboek, te verrichten.

De Huizen van Sociale Zekerheid organiseren, in de gemeenten van hun ambtsgebied, regelmatig informatievergaderingen over de sociale zekerheid.

Afdeling III. Inrichting

Art. 275. : De huizen van Sociale Zekerheid omvatten een secretariaat, een gemeenschappelijke dienst voor onthaal, informatie en een dienstverlening, alsmede een medisch sociale dienst. Ze groeperen zoveel mogelijk gedeconcentreerde diensten van besturen of van openbare instellingen van sociale zekerheid.

De meewerkende instellingen van sociale zekerheid kunnen eveneens toetreden tot de Huizen van Sociale Zekerheid.

Art. 276. : De Koning regelt de betrekkingen in de schoot van de Huizen van Sociale Zekerheid tussen de gedecentraliseerde diensten van de besturen of openbare instellingen onderling, alsmede van deze laatste met de plaatselijke en gewestelijke diensten van de meewerkende instellingen.

Hij regelt eveneens de algemene administratieve inrichting van de Huizen van Sociale Zekerheid en de verdeling van de werkingskosten van deze huizen onder de betrokken ministeriële departementen en de door gegroepeerde of aangesloten diensten.

Afdeling IV. Medisch Sociale Dienst

Art. 277. : De medisch sociale Dienst in de Huizen van Sociale Zekerheid is een gedeconcentreerd orgaan van de Medisch-sociale Dienst die afhangt van de Minister die de volksgezondheid in zijn bevoegdheid heeft; hij heeft, in het bijzonder, tot taak de arbeidsongeschiktheid te evalueren, overeenkomstig artikel 459 van dit wetboek.

HOOFDSTUK IV. Identificatiegegevens en informatorische verwerking van de sociale gegevens

Afdeling I. Identificatienummer van de gerechtigden

Art 278. : Om zich kenbaar te maken moet de gerechtigde ten aanzien van de openbare en meewerkende instellingen

gen, besturen en diensten van sociale zekerheid met inbegrip van de Huizen van Sociale Zekerheid, melding maken van zijn identificatienummer sociale zekerheid.

Art. 279. : Het identificatienummer sociale zekerheid wordt gevormd door het identificatienummer waaronder de gerechtigde in het Rijksregister bekend is.

Dit nummer wordt vermeld op de identiteitskaart.

De openbare of meewerkende instellingen van sociale zekerheid kunnen dit identificatienummer voor intern gebruik aanvullen met andere meldingen, al dan niet in cijfervorm, welke voor hen van specifiek belang zijn.

--Art. 280. : De gegevensbanken van sociale zekerheid signaleren via de Algemene Sociale Gegevensbank, bedoeld in afdeling IV, de personen, die geen woonplaats in België hebben of daar niet in de verzekeringsregisters zijn ingeschreven maar die toch in aanmerking komen of zouden kunnen komen voor sociale prestaties, aan de diensten van het Rijksregister, die hun eveneens een identificatienummer toekennen.

Hetzelfde geschiedt ten aanzien van de personen die vroeger in aanmerking zouden gekomen zijn voor de toekenning van een identificatienummer en die nog actuele of eventuele toekomstige aanspraken op pensioen of andere sociale prestaties kunnen doen gelden.

Art. 281. : De openbare en meewerkende instellingen van sociale zekerheid zijn verplicht in hun betrekkingen met elkaar en met de Algemene Sociale Gegevensbank het identificatienummer te gebruiken. Zij zijn verplicht voor de nieuwe dossiers, binnen een termijn die de Koning voor elk van hen bepaalt, over te schakelen op het identificatienummer, ook in hun betrekkingen met de gerechtigden en voor hun interne verplichtingen.

Afdeling II. Informatie omtrent de sociale zekerheidstoestand van de gerechtigden en beheer van de individuele dossiers

Art. 282. : Elke gerechtigde is verplicht in de gevallen en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, aangifte te doen van elke wijziging in de gegevens welke van belang zijn voor de bepaling van zijn sociale zekerheidstoestand, hetzij bij het gemeentebestuur, hetzij bij het secretariaat van de Huizen van Sociale Zekerheid, hetzij bij één van de daar functionerende diensten, hetzij bij een Rijksinstelling voor Sociale Zekerheid, hetzij bij de bevoegde meewerkende instellingen of rechtstreeks bij de Algemene Sociale Gegevensbank.

Voor alle gegevens waarover de werkgevers met betrekking tot de bij hen tewerkgestelde werknemers en de overheidsdiensten met betrekking tot de in hun diensten optredende leden van de openbare sector beschikken, dient de aangifte door deze werkgevers en deze overheidsdiensten te gebeuren in de gevallen en volgens de voorwaarden en modaliteiten bepaald door de Koning. Hetzelfde geldt voor de gemeenten voor wat betreft hun inwoners.

Art. 283. : Het onderzoek van de gerechtigdheid, het opmaken van het dossier van de gerechtigden, de behandeling ervan en de beslissing met betrekking tot de toekenning van sociale prestaties gebeuren door elk van de openbare en meewerkende instellingen van sociale zekerheid voor wat het stelsel of de tak betreft waarvoor zij bevoegd zijn.

Hierbij kunnen zij alle hiertoe nodige gegevens opvragen bij de Algemene Sociale Gegevensbank bedoeld in artikel 282 en rechtstreeks bij de diensten van het Rijksregister.

Art. 284. : De Koning bepaalt in welke mate en volgens welke modaliteiten de meewerkende instellingen of de gewestelijke verbonden van ziekenfondsen of diensten van meewerkende instellingen, die Hij bepaalt, eveneens de gegevens, bedoeld bij artikel 283, rechtstreeks of onrechtstreeks bij de Sociale Gegevensbank bedoeld in artikel 288 kunnen

opvragen.

Art. 285. : Alle informatie omtrent de lonen, de beroepen en de arbeidssectoren wordt samengebracht in de gespecialiseerde gegevensbank van het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers.

Vanaf een datum te bepalen bij Koninklijk Besluit wordt deze gegevensbank belast met het bijhouden van de individuele van de werknemers. De aangifte van de lonen met het oog op het betalen van de sociale zekerheidsbijdragen wordt, volgens de modaliteiten door de Koning te bepalen, zodanig gecombineerd met de aangifte van de elementen van de individuele rekening, dat in de gespecialiseerde gegevensbank van het Rijksinstituut alle gegevens omtrent de lonen, beroepen en arbeidssectoren opgeslagen is die nodig is voor het geheel van de sociale verzekering van de werknemers.

Indien de werkgever voldaan heeft aan zijn aangifteplicht bij het Rijksinstituut kunnen hem omtrent het loon, de beroepen en de arbeidssectoren, geen verdere inlichtingen meer worden gevraagd door de andere openbare of meewerkende instellingen van sociale zekerheid, die deze inlichtingen automatisch bij het Rijksinstituut opvragen.

De Koning bepaalt de datum, de wijze, de modaliteiten en de kosten van overbrenging van de individuele rekeningen van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas naar de gespecialiseerde sociale gegevensbank van het Rijksinstituut.

Afdeling III. Eenvormig inschrijvingsnummer van de bijdrageplichtigen

Art. 286. : Het in artikel 278 bedoeld individueel identificatienummer wordt tevens aangewend voor de aanduiding van de natuurlijke personen die bijdrageplichtigen zijn in de sociale zekerheid door of krachtens dit wetboek, in hun betrekkingen met de Rijksinstituten die met de inning van deze bijdragen belast zijn.

Voor de rechtspersonen, onderworpen door of krachtens dit wetboek, wordt door het Rijksregister een eenvormig identificatienummer toegekend, dat tevens aangewend wordt met het oog op de vestiging van de belasting op de toegevoegde waarde en in het kader van de wetgeving op het handelsregister.

Een specifiek nummer wordt toegekend aan de feitelijke verenigingen in de voorwaarden en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.

De Rijksinstituten bedoeld in het eerste lid kunnen voor intern gebruik en in de relaties met de bijdrageplichtigen verdere vermeldingen al dan niet in cijfermatige vorm, welke voor hen van specifiek blang zijn aan het in dit artikel bedoelde identificatienummer toevoegen.

Afdeling IV. Algemene Sociale Gegevensbank en bijzondere gegevensbanken van de sociale zekerheid

Art. 287. : In de schoot van de openbare instellingen van sociale zekerheid, alsmede van de besturen en meewerkende instellingen van sociale zekerheid, die de Koning bepaalt, functioneert een gespecialiseerde sociale gegevensbank waarin de gegevens welke deze instelling, of besturen nodig hebben voor de vervulling van hun opdracht, worden verzameld, bijgehouden en verwerkt.

De Koning kan alle maatregelen treffen met het oog op de vestiging van de noodzakelijke verbindingen tussen de bijzondere gegevensbanken onderling en tussen deze banken en de Algemene Sociale Gegevensbank.

Art. 288. : Bij de ministeries die de sociale verzekering voor werknemers en de sociale verzekering voor zelfstandigen in hun bevoegdheid hebben wordt een Algemene Sociale Gegevensbank opgericht.

Zij bezit rechtspersoonlijkheid en wordt gerangschikt onder de instellingen van categorie A bedoeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

De bepalingen van laatstvermelde wet zijn op haar van toepassing in de mate dat er door deze wet niet wordt van afgeweken.

Art. 289. : De Algemene Sociale Gegevensbank is belast met :

- 1° het inzamelen, het verwerken en het mededelen, binnen de perken en onder de voorwaarden bepaald door of krachtens dit Wetboek, van de noodzakelijke of nuttige gegevens voor het bestuur, de kennis en de conceptie van de sociale zekerheid;
- 2° het bijdragen tot de vereenvoudiging en de harmonisering van de bestuurlijke bescheiden gebruikt voor de toepassing van de sociale zekerheid.;
- 3° het leiding geven aan-en coördineren van de onderlinge samenwerking tussen de bijzondere gegevensbanken van de sociale zekerheid.

Art. 290. : De instellingen en besturen van sociale zekerheid zijn verplicht, onder meer via telecommunicatie :

- 1° aan de Algemene Sociale Gegevensbank de gegevens mede te delen waarover ze beschikken en die noodzakelijk of nuttig zijn voor de uitvoering van haar opdracht;
- 2° zich tot de Bank te richten wanneer ze inlichtingen moeten bekomen die noodzakelijk zijn voor de behandeling van hun dossiers;
- 3° zich tot de Bank te richten wanneer ze de juistheid moeten nagaan van de gegevens van persoonlijke aard waarover ze beschikken inzake sociale zekerheid.

Art. 291. § 1. : De Algemene Sociale Gegevensbank is verplicht, op eigen initiatief of op hun verzoek, aan de instellingen en besturen bedoeld bij vorig artikel de gegevens van persoonlijke aard mede te delen die voor hen noodzakelijk zijn voor de vervulling van hun opdracht in het raam van de sociale zekerheid.

§ 2. : De Bank mag geen gegevens van persoonlijke aard mededelen aan andere besturen en instellingen dan die bedoeld in vorig artikel, onverminderd de toepassing van § 4, 2°.

§ 3. : De Bank mag algemene of bijzondere inlichtingen mededelen voor zover het geen gegevens betreft van persoonlijke aard.

§ 4. : Bij een in Ministerraad overlegd besluit :

1° kan de Koning de mededelingsplicht bedoeld in artikel 290, 1° uitbreiden tot andere instellingen en besturen, alsook tot natuurlijke personen;

2° bepaalt Hij binnen welke grenzen en onder welke voorwaarden de Bank, in afwijking van § 2, gegevens kan mededelen van persoonlijke aard aan andere instellingen en besturen dan die bedoeld in vorig artikel;

3° neemt Hij alle nuttige maatregelen om de toepassing van dit artikel alsmede van de artikelen 289 en 290 te regelen en bepaalt Hij inzonderheid de termijn binnen dewelke de gegevens moeten worden medegedeeld.

Art. 292. : De bescherming van het vertrouwelijk karakter van de inlichtingen betreffende het privéleven wordt gewaarborgd en geregeld door diegenen die ze in bewaring hebben.

De bescherming van de gegevens van persoonlijke aard, medegedeeld krachtens de artikelen 290 en 291 wordt gewaarborgd en geregeld door diegenen die ze in bewaring hebben.

De inlichtingen bedoeld in de artikelen 290 en 291 kunnen niet worden aangewend voor andere doeleinden dan deze dewelke hun mededeling door de Bank

hebben gerechtvaardigd hetzij krachtens een verplichting hetzij op verzoek.

- Art. 293. : Het mededelen van de gegevens bedoeld in de artikelen 290 en 291, § 1 is kosteloos.

Het mededelen door de Bank van gegevens bedoeld in artikel 291, § 3 en § 4, 2° geeft, onder voorwaarde en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning aanleiding tot betaling van administratiekosten waarvan Hij het bedrag bepaalt. Dit mededelen kan evenwel kosteloos zijn, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de Koning.

- Art. 294. : Het dagelijks bestuur van de Sociale Gegevensbank wordt toevertrouwd aan een administrateur-generaal en een adjunct administrateur-generaal, benoemd door de Koning onder de leidende ambtenaren van de ministeries, bevoegd voor de sociale verzekering voor werknemers en voor de sociale verzekering voor zelfstandigen.

De administrateur-generaal of, bij belet de adjunct, vertegenwoordigt de Bank bij alle openbare en private handelingen, zowel gerechtelijke als buitengerechtelijke. De rechtsvorderingen worden ingesteld en verdedigd door zijn toedoen. Hij treedt op in naam van en voor rekening van de Bank zonder dat hij zulks moet staven met een machtiging van de Minister.

De Ministers kunnen aan de administrateur-generaal sommige bevoegdheden die niet tot het dagelijks bestuur behoren, overdragen.

De administrateur-generaal of, bij belet de adjunct, kan, met de instemming van de Minister, sommige van zijn bevoegdheden en de ondertekening van sommige bescheiden overdragen aan één of meerdere personeelsleden.

- Art. 295. : Voor de technische aangelegenheden wordt de administrateur bijgestaan door een Raadgevend Comité dat de gebruikers vertegenwoordigt van de Bank.

De Koning bepaalt de samenstelling van dit Comité, zijn inrichting en zijn werkwijze.

Art. 296. : Het personeel wordt de ministers benoemd overeenkomstig de bepalingen van het statuut van het rijkspersoneel.

De Ministers kunnen personeel van hun departement ter beschikking stellen van de Bank, met behoud van hun statuut.

Art. 297. : De inkomsten van de Bank bestaan uit :

1° de jaarlijkse dotatie bestemd voor de financiering van de uitgaven van de Bank en opgenomen in de begroting van de ministeries bevoegd voor de sociale verzekering voor werknemers en voor de sociale verzekering voor zelfstandigen;

2° de verhaalbare voorschotten van de Schatkist, voorzien in de begroting van de ministeries bedoeld bij 1°; deze voorschotten kunnen verleend worden door de ministers;

3° de andere wettelijke en reglementaire ontvangsten;

4° de inkomsten uit haar patrimonium, de schenkingen en de legaten.

Art. 298. : De Bank wordt met de Staat gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten op de taksen en de directe belastingen ten bate van de openbare machten.

Art. 299. : De Bank kan elke overeenkomst afsluiten die noodzakelijk is voor de vervulling van haar opdracht.

Art. 300. : Een Toezichtscomité wordt opgericht in de schoot

van de Bank.

Het wordt belast met het toezicht op de eerbiediging door de gegevensbanken van de bepalingen van de artikelen 290 tot 292.

Elke mededeling door de Bank van gegevens van persoonlijke aard in uitvoering van artikel 291, § 4, 2°, kan door de administrateur-generaal van de Bank aan het advies van het Toezichtscomité worden onderworpen.

Het Toezichtscomité handelt op eigen initiatief, op verzoek van de Minister of op klacht van een natuurlijke of rechtspersoon betrokken bij de toepassing van de artikelen 290 tot 292.

Het Toezichtscomité richt zijn opmerkingen aan de bevoegde ministers en aan de administrateur-generaal van de Bank alsmede tot de betreffende instellingen of besturen.

De Koning bepaalt de samenstelling en de werkingsregelen van het Toezichtscomité.

Art. 301. : De Koning bepaalt de technische en algemene modaliteiten van de samenwerking tussen de gegevensbanken van de sociale zekerheid.

HOOFDSTUK V. COMMISSIE VOOR VRIJSTELLING VAN SOCIALE BIJDRAGEN

Afdeling I. Oprichting en opdracht

Art. 302. : Bij het Rijksinstituut voor Sociale verzekering voor Zelfstandigen richt de Koning een commissie voor vrijstelling van sociale bijdragen op.

Art. 303. : De Commissie voor vrijstelling van sociale bijdragen heeft tot taak te beslissen over de ingediende aanvragen tot gehele of gedeeltelijke vrijstelling, door zelfstandigen die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die die

staat van behoefte benadert, overeenkomstig artikel 157, § 1.

De Commissie heeft eveneens tot taak te beslissen over de aanvragen om, volledig of gedeeltelijk, ontheven te worden van de hoofdelijke aansprakelijkheid, ingediend door personen die hoofdelijk aansprakelijk zijn en zich in staat van behoefte bevinden of een toestand die de staat van behoefte benadert.

Afdeling II. Inrichting

Art. 304. : De Koning bepaalt samenstelling en werking van de Commissie voor vrijstelling en de gevallen en voorwaarden waarin de beslissingen van deze Commissie vatbaar zijn voor herziening.

Behoudens in deze laatste gevallen kunnen de beslissingen van de commissie voor vrijstelling voorwerp uitmaken van een beroep bij de arbeidsrechtbanken.

Afdeling III. Verval van de aanvraag en weerslag van de beslissingen tot vrijstelling op het recht op sociale prestaties.

Art. 305. : De Koning stelt eveneens de termijn vast, waarbinnen de aanvragen tot vrijstelling, op straffe van verval, moeten ingediend worden door de zelfstandigen en Hij bepaalt de weerslag van de beslissingen tot vrijstelling op de toekenning van de uitkeringen.

HOOFDSTUK VI. HET ALGEMEEN COMMISSARIAAT VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID

Afdeling I. Benoeming van de Algemene Commissaris

Art. 306. : De Wetgevende Kamers benoemen, op voordracht van hun Commissaris voor Sociale Zaken en na advies van de Nationale Arbeidsraad en de Hoge Raad voor de Middenstand, een Algemeen Commissaris voor de sociale zekerheid, hierna Algemeen Commissaris genoemd.

De Algemeen Commissaris wordt benoemd voor een termijn van vier jaar. De benoeming is hernieuwbaar. Onverminderd artikel 307, lid 3 kan hij ontheven worden van zijn taak en zijn mandaat door de Wetgevende Kamers op voorstel van hun Commissaris voor Sociale Zaken.

Alvorens zijn ambt te aanvaarden, legt de Algemeen Commissaris in handen van de Voorzitters van de Kamer en Senaat, de volgende eed af : "Ik zweer dat ik al de plichten aan mijn ambt verbonden, nauwgezet en onpartijdig zal vervullen".

Afdeling II. Bevoegdheden, rechten en plichten

Art. 307. : De Algemeen Commissaris onderzoekt alle gevallen waarin, door de wijze waarop de overheidstaak is vervuld, het vertrouwen in de openbare of meewerkende instellingen, besturen of diensten van sociale zekerheid, geschaad wordt.

De onderzoeken van de Algemeen Commissaris strekken zich niet uit tot de opdrachten van de met rechtspraak beladen personen of colleges of van de leden van het Rekenhof. Ze mogen op geen enkele wijze de geschillen betreffen die rijzen tussen de openbare of meewerkende instellingen van de sociale zekerheid, de besturen of diensten en hun ambtenaren.

Binnen de perken van zijn bevoegdheden treedt de Algemeen Commissaris onafhankelijk op. Indien hij gemandateerd is kan hij niet ontheven worden van zijn functies, noch vervolgd, opgespoord, aangehouden, gevangen gezet of veroordeeld worden voor meningen die hij uit of daden die hij stelt bij de uitoefening van zijn functies.

Art. 308. : Ieder overheidspersoon of ieder overheidscollege met een officiële bevoegdheid op gebied van sociale zekerheid, en meer in het bijzonder, elke openbare of meewerkende instelling van sociale zekerheid, elk bestuur of elke dienst belast met de uitvoering van dit Wetboek zijn ertoe gehouden alle inlichtingen te verstrekken aan de Algemeen Commissaris en hem hun medewerking te verlenen voor het onderzoek van een zaak of van een bepaald probleem. Elke hiërarchische overheid, de werkgevers en hun aangestelden moeten hun ambtenaren of werknemers toestaan de vragen, oproepingen en verzoeken van de Algemeen Commissaris te beantwoorden.

De Algemeen Commissaris kan mededeling vorderen van de bescheiden die hem kunnen dienstig zijn bij de uitoefening van zijn opdracht.

Het vertrouwelijk of geheim karakter mag niet opgeworpen worden tegen de gevorderde mededeling van bescheiden, met uitzondering van het medisch geheim.

Onverminderd artikel 307 alinea 2 kan de Algemeen Commissaris alle plaatsen betreden waar een overheidstaak betreffende sociale zekerheid wordt vervuld en aldaar een onderzoek instellen. Deze bevoegdheid geldt evenwel niet voor de notulen van de besprekingen op vergaderingen van ministers en van besloten vergaderingen waar overheidscolleges beraadslagen.

Art. 309. : De Algemeen Commissaris kan getuigen horen en de medewerking van deskundigen vorderen. De artikelen 7, 8, 9, 10, 11 en 12 van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek zijn dan van overeenkomstige toepassing.

Art. 310. : De Algemeen Commissaris onderzoekt een bepaalde zaak of behandelt een bepaald probleem op verzoek van de Commissie voor de Verzoekschriften of deze van de Sociale Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of van de Senaat, hetzij als gevolg van een bij hem ingebracht bezwaar- of verzoekschrift, hetzij op eigen initiatief naar aanlei-

ding van de openbaarheid die aan een geval gegeven is of van de vaststellingen die hij tijdens zijn inspectieopdracht heeft gedaan.

- Art. 311. : Elk ambtenaar van een openbare of meewerkende instelling van sociale zekerheid, bestuur of dienst mag zich zonder voorafgaande toelating tot de Algemeen Commissaris richten om hem een toestand welke diens tussenkomst rechtvaardigt te melden of hem voorstellen te doen.

Zonder uitdrukkelijke toestemming van de belanghebbende mag de Algemeen Commissaris de naam van de ambtenaar die zich tot hem richt niet vernoemen en evenmin de wijze waarop de zaak bij hem ahangig werd gemaakt onthullen aan de werkgever of zijn vertegenwoordigers of zijn hiërarchische overheid.

- Art. 312. : Wanneer de Algemeen Commissaris een bezwaar of klacht niet in behandeling neemt of wanneer deze hem ongegrond blijken of wanneer hij het onnodig vindt gevolg te geven aan een verzoekschrift, geeft hij daarvan schriftelijk kennis aan de indiener met opgave van de gronden waarop zijn besluit berust.

Op dezelfde wijze geeft hij aan de indieners kennis van het gevolg dat hij aan hun voorstel geeft.

- Art. 313. : Wanneer de Algemeen Commissaris vaststelt dat een bepaalde zaak tot de bevoegdheid van de strafrechter behoort geeft hij, zo mogelijk, daarvan kennis aan de bevoegde procureur-generaal.

Indien hij vaststelt dat een bepaalde zaak aanleiding geeft tot een tuchtstraf, dan kan hij daarvan de disciplinaire overheid in kennis stellen.

Indien hij vaststelt dat de oplossing die aan bepaalde zaken is gegeven of de handelwijze van de openbare of meewerkende instelling van sociale

zekerheid, bestuur of dienst in hun relatie met de personen niet strookt met de eisen van een behoorlijk bestuur volgens dit Wetboek, dan doet hij een schriftelijke gemotiveerde aanbeveling om de vastgestelde tekortkoming te verhelpen.

Na een rechterlijke beslissing kan hij bovendien bij niet-uitvoering van het vonnis of het arrest de in kracht van gewijsde is gegaan de betreffende instelling, bestuur of dienst aanbevelen het te betekenen of zich eraan aan te passen binnen de door hem gestelde termijn.

Evenzo, indien hij vaststelt, dat een optreden van de openbare of meewerkende instellingen van sociale zekerheid, besturen of diensten tegenstrijdigheden vertoont of moet verbeterd worden, pleegt hij overleg met de bevoegde autoriteiten en doet hij nadien een schriftelijke gemotiveerde aanbeveling.

De Algemeen Commissaris moet ingelicht worden over het gevolg dat aan zijn tussenkomsten en aanbevelingen gegeven wordt. Bij gebrek aan bevredigend antwoord binnen de door hem vastgestelde termijn, mag hij, zelfs alvorens ervan gewag te maken in zijn jaarlijks verslag, zijn aanbevelingen openbaar maken.

Art. 314.

: Wanneer de Algemeen Commissaris oordeelt dat de geldende wetten en reglementen betreffende de sociale zekerheid, waaronder dit Wetboek en zijn uitvoeringsbesluiten en -reglementen, leemten vertonen die tot onrechtvaardige toestanden of moeilijkheden in het bestuur van de openbare diensten leiden, geeft hij kennis van de verbeteringen die hij voorstelt aan de Wetgevende Kamers en aan de bevoegde ministers wat de wettelijke verbeteringen betreft en enkel aan de bevoegde Ministers wat de verbeteringen van de uitvoeringsbesluiten en -reglementen betreft.

De kennisgeving vermeldt de gronden waarop het voorstel berust.

Indien de Algemeen Commissaris wil gebruik maken van de bevoegdheid vermeld in het eerste lid kan hij, onder dezelfde voorwaarden als de Wetgevende

Kamers of een Minister een advies vragen aan de bevoegde raadgevende organismen, waaronder de Nationale Arbeidsraad en de Hoge Raad voor de Mid-denstand. In dit geval voegt hij de adviesaan-vraag bij zijn voorstellen.

De Algemeen Commissaris beschikt over dezelfde bevoegdheden indien hij de vereenvoudiging, de harmonisering, de uniformisering en de codificatie van de sociale zekerheid wil bevorderen of verder doorvoeren. In dit geval mag hij bovendien van de openbare of meewerkende instellingen van sociale zekerheid, besturen of diensten alle studies, on-derzoekingen, documentatie en schattingen eisen die hij nodig acht om zijn functie behoorlijk uit te oefenen.

Art. 315. : Ieder jaar, op de eerste dag van de gewone zitting van het Parlement, biedt de Algemeen Commissaris aan de Voorzitters van de Wetgevende Kamers zijn verslag aan betreffende zijn werkzaamheden van het verlopen jaar.

In dat verslag bespreekt hij de gedane vaststel-lingen, de geformuleerde aanbevelingen en de uitgebrachte voorstellen waarvan hij het raadzaam acht dat ze in brede kring gekend zijn, evenals de onduidelijkheden, de leemten en de gebreken inzake eenvoud, harmonisering, uniformiteit of codifica-tie in het positief sociaal zekerheidsrecht.

Dat verslag wordt gedrukt en toegezonden aan de Koning, aan de betreffende ministers en aan de leden van de Wetgevende Kamers. Het wordt algemeen verkrijgbaar gesteld.

De Voorzitters van de Wetgevende Kamers bepalen dag en uur waarop het jaarlijks verslag wordt besproken in de Commissie van Sociale Zaken en waarop de Algemeen Commissaris door de Commissie wordt gehoord.

De Commissie voor Sociale Zaken oordeelt of het verslag van de Algemeen Commissaris, in zijn aanwezigheid, in openbare vergadering wordt be-sproken.

Afdeling III. Adjunct-Algemeen Commissaris en Adjunct-Commissarissen

Art. 316. : De Wetgevende Kamers benoemen, op voordracht van hun Commissies voor Sociale Zaken en na advies van de Nationale Arbeidsraad en de Hoge Raad voor de Middenstand, een Adjunct-Algemeen-Commissaris van een andere taalrol dan die van de Algemeen-Commissaris; zij kunnen één of twee Adjunct-Commissarissen benoemen; de Adjunct-Algemeen-Commissaris of één van de Adjunct-Commissarissen moet een grondige kennis van de Duitse taal bezitten.

: De Adjunct-Algemeen-Commissaris en de Adjunct-Commissarissen zijn eveneens benoemd voor een hernieuwbare termijn van vier jaar en kunnen, zonder afbreuk te doen aan artikel 265 lid 3, tijdens de uitoefening van hun mandaat van hun functies ontslagen worden door de Kamers, op voorstel van hun Commissie voor Sociale Zaken of van de Algemene Commissaris.

Alvorens in dienst te treden leggen zij in handen van de Voorzitters van de Wetgevende Kamers, de volgende eed af : "Ik zweer dat ik al de plichten aan mijn ambt verbonden nauwgezet en onpartijdig zal vervullen en de Commissaris van het Parlement voor de Sociale Zekerheid in de uitoefening van zijn opdracht met toewijding zal terzijde staan".

Art. 317. : De Adjunct-Algemeen-Commissaris en de Adjunct-Commissarissen voor de sociale zekerheid vervullen de opdrachten hen toevertrouwd door de Algemeen-Commissaris.

De bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing op de Algemeen Commissaris zijn daarvoor eveneens toepasselijk op hen.

Afdeling IV. Onverenigbaarheden

Art. 318. : De Algemeen Commissaris, de Adjunct-Algemeen-Commissaris en de Adjunct-Commissarissen kunnen niet tegelijkertijd lid zijn van één van de Wetgevende Kamers of van het Rekenhof.

Zij kunnen tijdens hun opdracht geen enkele functie in het bestuur noch het ambt van magistraat uitoefenen. Zij kunnen evenmin, tijdens opdracht enige andere beroepsactiviteit uitoefenen, uitgezonderd deze die toegestaan wordt door de Wetgevende Kamers en die hen niet belet hun opdracht naar behoren te vervullen. Deze laatste onverenigbaarheid wordt verlengd met één jaar vanaf het ogenblik van de beëindiging van hun mandaat, voor wat betreft elke bedrijvigheid of elke taak die rechtstreeks of onrechtstreeks de tussenkomst van de Uitvoerende Macht veronderstelt.

Als zij afkomstig zijn uit de rechterlijke orde of uit het bestuur kunnen zij hun functies opnieuw opnemen na de uitoefening van hun taak van Commissaris van het Parlement voor de Sociale Zekerheid, maar kunnen niet genieten van enige bevordering uitgezonderd bij vlakke loopbaan gedurende één jaar vanaf de dag waarop het mandaat beëindigd wordt.

Afdeling V. Secretariaat

Art. 319. : De samenstelling van het secretariaat dat de Commissarissen van het Parlement voor de Sociale Zekerheid terzijde staat wordt door de bureaus van de Wetgevende Kamers bepaald.

De Algemeen Commissaris en de Adjunct-Algemeen-Commissaris benoemen en ontslaan de personeelsleden van het secretariaat.

Afdeling VI. Statuten

Art. 320. : De wedden, verhogingen, vergoedingen en pensioenen toe te kennen aan de Algemeen Commissaris, de Adjunct-Algemeen-Commissaris en de Adjunct-Commissaris van het Parlement voor de Sociale Zekerheid, en de personeelsleden van het secretariaat, alsmede de rechtspositie van deze laatsten, worden bij wet geregeld.

TITEL VII. TOEZICHT EN SANCTIESHOOFDSTUK I. TOEZICHTAfdeling I. De sociale inspecteurs

Art. 321. : Onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie, houden door de Koning benoemde rijksambtenaren en aangestelden van de openbare instellingen van sociale zekerheid toezicht op de naleving van het geheel of van gedeelten van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

Deze ambtenaren worden in deze Titel "sociale inspecteurs" genoemd.

Afdeling II. Verdeling van de opdrachten van toezicht

Art. 322. : Het toezicht op de naleving door de werkgevers van alle of een deel van de verplichtingen waaraan zij krachtens dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan onderworpen zijn, wordt uitgeoefend door de sociale inspecteurs van de Sociale Inspectie van het Ministerie van Sociale Voorzorg. Deze dienst vormt de Algemene Inspectie van de sociale zekerheid.

De Koning kan de Algemene Inspectie van de sociale zekerheid eveneens opleggen :

- 1° in te staan voor de coördinatie van de niet overgedragen werkzaamheden en opdrachten van de diensten van sociale inspecteurs, in nauwe samenwerking met de bestuursorganen van de betrokken openbare instellingen van sociale zekerheid;
- 2° de klachten te onderzoeken betreffende de toepassing van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan, voor rekening en onder de leiding van de Commissarissen voor de sociale zekerheid van het Parlement.

- Art. 323 : Het onder artikel 322 niet bedoelde toezicht op de naleving, geheel of gedeeltelijk, van dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan, wordt uitgeoefend door de andere sociale inspecteurs. De Koning bepaalt hun respectievelijke bevoegdheden.

Afdeling III. Bevoegdheden en plichten van de sociale inspecteurs

- Art. 324. : De sociale inspecteurs mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

- 1° op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, lokalen of andere werkplaatsen waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat daar personen tewerkgesteld zijn die onderworpen zijn aan de bepalingen van dit Wetboek en aan de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

Tot de bewoonde lokalen hebben zij evenwel enkel toegang wanneer de rechter in de politierechtbank vooraf toestemming heeft verleend;

- 2° overgaan tot elk onderzoek, elke contrôle, elk verhoor, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan werkelijk worden nageleefd, en inzonderheid :

a) hetzij alleen, hetzij samen, hetzij in aanwezigheid van getuigen, de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de werknemers, de gerechtigden, de sociaal verzekerden alsmede gelijk welke personen wiens verklaring zij nodig achten, ondervragen over alle feiten die het nuttig is te kennen voor de uitoefening van het toezicht;

b) zich zonder verplaatsing alle boeken, registers en documenten doen voorleggen die ingevolge het sociaal recht dienen te worden

opgemaakt of bijgehouden en uittreksels, afschriften of fotocopies ervan nemen of ze zelfs tegen ontvangstbewijs in beslag nemen;

c) inzage, afschriften en fotocopies nemen van alle boeken, registers en documenten die zij nodig achten voor het volbrengen van hun opdracht of ze zelfs tegen ontvangstbewijs in beslag nemen;

d) de identiteit opnemen van de personen die zich op de arbeidsplaatsen bevinden en waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat zij werknemers, werkgevers of sociaal verzekerden zijn; daartoe van deze personen de voorlegging vorderen van officiële identiteitsdocumenten of de identiteit van deze personen met andere middelen, inbegrepen het fotografisch procédé, trachten te achterhalen;

3° als zij zulks in het belang van de gerechtigden nodig achten, elk document opmaken of overhandigen ter vervanging van de documenten bedoeld in dit Wetboek en in de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

Art. 325.

: Wanneer zij zulks nuttig achten, geven de sociale inspecteurs inzage van de inlichtingen die zij bij hun onderzoek hebben ingewonnen aan de openbare instellingen en aan de meewerkende instellingen van sociale zekerheid alsook aan alle ambtenaren belast met het toezicht op andere wetten of reglementen in zoverre die inlichtingen deze laatsten kunnen aanbelangen bij de uitoefening van het toezicht waarmee ze belast zijn. Er bestaat een verplichting om deze inlichtingen te verstrekken wanneer de openbare instellingen van sociale zekerheid of de met het toezicht belaste ambtenaren erom verzoeken.

Evenwel mogen inlichtingen die werden ingewonnen tijdens de uitoefening van plichten voorgeschreven door de rechterlijke overheid slechts worden meegedeeld mits toelating van deze laatste en de inlichtingen die werden ingewonnen door de geneesheren inspecteurs-generaal, de eerstaanwezend geneesheren-inspecteurs en de geneesheren-inspec-

teurs in het kader van het toezicht op de Titels II en III van boek II mogen slechts worden meegedeeld of gebruikt met inachtneming van het medisch beroepsgeheim.

Art. 326. : Alle diensten van de Staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten, de gemeenten, de verenigingen waartoe de gemeenten behoren, alle openbare instellingen, alsmede alle openbare instellingen en alle meewerkende instellingen van sociale zekerheid zijn ertoe gehouden aan de sociale inspecteurs, op hun verzoek, kosteloos alle inlichtingen, documenten of afschriften ervan te verstrekken die zij nuttig achten voor het toezicht op de naleving van het geheel of van gedeelten van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

Art. 327. : De sociale inspecteurs hebben het recht waarschuwingen te geven, voor de overtreder een termijn te bepalen om zich in regel te stellen en processen-verbaal op te maken.

Deze processen-verbaal hebben bewijskracht tot het tegendeel bewezen is voor zover een afschrift ervan bij aangetekende brief ter kennis wordt gebracht van de overtreder en, in voorkomend geval, van zijn werkgever, binnen een termijn van veertien dagen die een aanvang neemt de dag na de vaststelling van de inbreuk. Wanneer de verval-dag, die in deze termijn is inbegrepen, een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, dan wordt deze verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Bij het opmaken van de processen-verbaal kunnen de materiële vaststellingen verricht door de sociale inspecteurs van de inspectiedienst, met hun bewijskracht, gebruikt worden door de sociale inspecteurs van een andere dienst.

Voor de toepassing van de termijn bedoeld in het tweede lid, brengt de aan de overtreder gegeven verwittiging of de bepaling aan deze laatste van een termijn om zich in regel te stellen, geen vaststelling met zich mee van de inbreuk.

- Art. 328. : Wanneer de inbreuk nochtans uitsluitend bestaat uit het niet-betalen van de verschuldigde bijdragen binnen de vastgestelde termijnen, kan de strafvordering slechts worden ingesteld op klacht van de openbare of meewerkende instelling van sociale zekerheid die schuldeiser is van deze bijdragen. In dit geval neemt de in artikel 327, tweede lid bedoelde termijn een aanvang de dag na de verzending van de klacht.
- Art. 329 : De sociale inspecteurs kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.
- Art. 330. : De sociale inspecteurs mogen geen enkel rechtstreeks-of onrechtstreeks-belang hebben in de ondernemingen of instellingen waarop zij toezicht dienen uit te oefenen. Hun statuut moet hen beveiligen tegen elke ongeoorloofde beïnvloeding.
- Art. 331. : Behoudens uitdrukkelijke machtiging van de indiener van een klacht betreffende een inbreuk op de bepalingen van dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen waarvan ze de toepassing moeten controleren, mogen de sociale inspecteurs, in geen enkel geval, zelfs niet vòòr de rechtbanken, de naam van de indiener van deze klacht of van deze aangifte bekend maken.
- Het is hun eveneens verboden aan de werkgever of aan zijn vertegenwoordiger te onthullen dat ingevolge een klacht een onderzoek werd ingesteld.

Afdeling IV. Informatie van de diensten van de sociale inspecteurs

- Art. 332. : Elke beslissing over de strafvordering uit hoofde van een inbreuk op dit Wetboek en op de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan zal op hun aanvraag ter kennis worden gebracht van de bevoegde diensten van sociale inspecteurs door de

zorg, naargelang het geval, van het orgaan van het openbaar ministerie dat deze heeft getroffen of van de griffier van de rechtbank van eerste aanleg of van het hof van beroep die een uitspraak hebben gedaan.

HOOFDSTUK II. DE INBREUKEN EN HUN SANCTIES

Afdeling I. Algemene bepaling

Art. 333. : De inbreuken op de bepalingen van dit Wetboek en op de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan worden bestraft door de kamers voor sociaal-correctionele zaken van de rechtbanken van eerste aanleg en van de hoven van beroep of ze worden beteugeld met administratieve sancties, met mogelijkheid tot verhaal vòòr de arbeidsgerechten.

Afdeling II. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 334. : De inbreuken op de bepalingen van dit Wetboek en op de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan kunnen door natuurlijke of door rechtspersonen worden gepleegd.

Wanneer een inbreuk wordt gepleegd door een rechtspersoon kan de vervolging worden ingesteld en kunnen de straffen en sancties worden uitgesproken, op voorwaarde dat zij zich hiertoe lenen, hetzij tegen de rechtspersoon zelf, hetzij tegen zijn aangestelden of lasthebbers, hetzij tegen de rechtspersoon, zijn aangestelden of lasthebbers samen.

Art. 335. : Wanneer eenzelfde feit verscheidene inbreuken vormt, wordt alleen de zwaarste straf of sanctie uitgesproken.

Het vorig lid is niet van toepassing wanneer hetzelfde feit een inbreuk vormt op de bepalingen van dit Wetboek en op de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan én een inbreuk waarin niet is voorzien in dit Wetboek en in de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

- Art. 336. : Wanneer meerdere feiten inbreuken opleveren op de bepalingen van dit Wetboek en op de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan, worden alle straffen of sancties samen opgelegd, zonder dat zij nochtans het dubbele van het maximum van de zwaarste straf of sanctie te boven mogen gaan.
- Art. 337. : In geval van inbreuk op eenzelfde bepaling van dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten en -reglementen ervan binnen de drie jaar volgend op de definitief geworden correctionele beslissing of op de betekening van een definitief geworden administratieve beslissing, kan de straf of de sanctie op het dubbel van het maximum worden gebracht.
- Art. 338. : De rechtsvordering met het oog op het opleggen van een sanctie of met het oog op het doen uitspreken van een straf verjaart door verloop van drie jaren te rekenen van de dag waarop de inbreuk is gepleegd.
- Art. 339. : Een straf of sanctie, die het gevolg is van een definitieve beslissing, kan niet meer worden uitgevoerd na verloop van drie jaren te rekenen van de dag volgend op de dag van haar betekening.

Afdeling III. Bevoegdheidsgebied van de kamers voor sociaal-correctionele zaken van de rechtbank van eerste aanleg en van het hof van beroep

Art. 340. : Worden gestraft met een gevangenisstraf van (acht dagen tot drie maanden) en met een geldboete van (honderd tot duizend) frank of met één van die straffen alleen :

§ 1. : de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, die :

- 1° geweigerd hebben of nagelaten hun verplichtingen na te komen inzake betaling van bijdragen van sociale zekerheid, overeenkomstig Titel V van Boek I van dit Wetboek of de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan;
- 2° geweigerd hebben of nagelaten om in de voorwaarden en binnen de termijnen die zijn voorgeschreven, het bedrag dat overeenstemt met de inhoudingen uitgevoerd op de bijdragen van sociale zekerheid van de werknemers geheel of gedeeltelijk over te maken aan het Rijksinstituut voor Sociale Zekerheid;
- 3° geweigerd hebben of nagelaten om zich in de voorwaarden en binnen de termijnen die zijn voorgeschreven te laten inschrijven bij de bevoegde instelling;
- 4° geweigerd hebben of nagelaten om in de voorwaarden en binnen de termijnen die zijn voorgeschreven één of meerdere werknemers bij de bevoegde instelling aan te geven;
- 5° één of meerdere personen bedrieglijk hebben onderworpen aan de toepassing van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan;
- 6° geweigerd hebben of nagelaten om in de voorwaarden en binnen de termijnen die zijn voorgeschreven de documenten voorzien door dit

Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan op te maken, af te leveren of aan te vullen, met name de documenten die nodig zijn voor de gerechtigden om hun recht op sociale prestaties te bewijzen;

7° valselijk het ontslag of de gedeeltelijke werkloosheid van een werknemer hebben bevestigd;

8° hebben aanvaard of geduld dat een werknemer het werk onderbreekt om zich wederrechtelijk op de werkloosheidscontrole aan te melden;

9° een werknemer hebben tewerkgesteld of hebben laten werken die op het ogenblik van de controle niet is ingeschreven in het personeelsregister en die uit hoofde van die betrekking, geen recht heeft op de prestaties die hij ontvangt krachtens dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan;

10° meermaals een onjuiste of onvolledige verklaring hebben afgelegd die aanleiding heeft gegeven tot een uitkering van een sociale prestatie die geheel of gedeeltelijk niet verschuldigd is of tot een ontoereikende vaststelling van bijdragen;

11° onverminderd de toepassing van de artikelen 344 en 345, niet binnen de door de sociale inspecteurs toegemeten termijn de inlichtingen te hebben verstrekt die zij vragen in het kader van het toezicht op de naleving van geheel of van gedeelten van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan;

12° niet voldaan hebben aan de verplichtingen die hun opgelegd zijn krachtens de bepalingen van titel III van boek II van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

§ 2. : De reder, zijn aangestelden of lasthebbers, die :

1° een van de inbreuken bedoeld in § 1 hebben gepleegd;

2° personen andere dan die welke ingeschreven zijn bij de Pool van de Zeelieden ter koopvaardij

hebben aangeworven.

§ 3. De verzekeraars of de instellingen belast met de rentedienst voor de arbeidsongevallen, hun beheerders, directeurs, zaakvoerders of lasthebbers die :

1° een van de inbreuken bedoeld in § 1, 10°, 11° en 12° hebben gepleegd;

2° hebben deelgenomen aan het sluiten of het uitvoeren van een overeenkomst strijdig met de bepalingen van hoofdstuk 1 van titel III van boek II van dit Wetboek of van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

§ 4. : Al wie als agent, makelaar of in een andere hoedanigheid de inbreuk bedoeld in § 3, 2° hebben gepleegd;

§ 5. : De zorgverleners, bedoeld bij artikel 410, die :

1° meermaals hebben geweigerd of nagelaten de attesten voor verleende zorgen voorgeschreven bij artikel 411 van of krachtens dit Wetboek op te stellen of uit te reiken;

2° de maximumtarieven van honoraria en prijzen vastgesteld door de Koning op grond van de artikelen 430, 442 en 445 niet hebben in acht genomen;

3° attesten hebben afgeleverd van verleende zorgen of verstrekkingen die in werkelijkheid niet werden verleend of die niet werden verleend in de voorwaarden voorzien door of krachtens dit Wetboek, of die niet werden verleend aan de aangeduide persoon.

§ 6. : Elke zelfstandige die een van de inbreuken bedoeld in § 1, 1°, 3°, 10° of 11° heeft gepleegd;

§ 7. : Ieder persoon die :

1° één van de inbreuken bedoeld in § 1, 10° en 11° heeft gepleegd;

2° hoewel hoofdelijk aansprakelijk in de zin van

artikel 142, heeft nagelaten om binnen de termijn die is voorgeschreven, de verschuldigde sommen te storten.

Art. 341

: Wordt eveneens gestraft met een gevangenisstraf van (acht dagen tot drie maanden) en met een geldboete van (honderd tot duizend) frank of met één van die straffen alleen :

1° ieder die, in overtreding van artikel 44 van dit Wetboek, gegevens aangaande het privé-, het beroeps- of het gezinsleven van de gerechtigden of van de uitkeringsgerechtigden heeft verspreid die hij had verzameld met het oog op het onderzoek naar of de controle op de aanvragen van sociale prestaties;

2° ieder die, in overtreding van artikel 45 van dit Wetboek, zich wederrechtelijk in het privé-, beroeps- of gezinsleven heeft gemengd van de gerechtigden of de uitkeringsgerechtigden bij het onderzoek naar of de controle op de aanvraag naar sociale prestaties;

3° ieder die, in overtreding van artikel 46 en, in voorkomend geval, van zijn uitvoeringsbesluit, de raadpleging van documenten of van het dossier dat hen aanbelangt door de belanghebbenden verhindert;

4° ieder, aan wie gegevens betreffende het privéleven zijn toevertrouwd, die tekortgekomen is aan zijn verplichting tot inrichting en waarborging van het vertrouwelijk karakter van die gegevens, overeenkomstig artikel 292 van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

Art. 342

: Worden eveneens gestraft met een gevangenisstraf van (acht dagen tot drie maanden) en met een geldboete van (honderd tot duizend) frank of met één van die straffen alleen, de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, die hebben :

1° geweigerd om aan de werknemer de kaart voor sociale zekerheid die werd ingevoerd bij de wet van 25 januari 1985 terug te geven zodra de

arbeidsverhouding een einde heeft genomen of wanneer de kaart aan de werknemer moet worden afgegeven ter verkrijging van uitkeringen, vergoedingen of sociale prestaties;

- 2° in ontvangst genomen van de tewerkgestelde werknemer, een verklaring op eer bedoeld bij artikel 5, § 3, 1° van de voornoemde wet van 25 januari 1985, hoewel zij weten dat deze verklaring vals of onvolledig is of die een verklaring op eer hebben vertoond waarvan zij weten dat deze niet meer met de werkelijkheid strookt.

In het geval opgenomen in lid 1, 2° kan de geldboete (honderd tot drieduizend) frank bedragen, indien de werknemer hierdoor ten onrechte uitkeringen, vergoedingen of sociale prestaties tijdens de gehele of gedeeltelijke duur van zijn tewerkstelling bij de werkgever heeft ontvangen.

Art. 343.

: Onverminderd de toepassing van de artikelen 344 en 345 wordt gestraft met een gevangenisstraf van (acht dagen tot één jaar) en met een geldboete van (honderd tot tweeduizend) frank of met één van die straffen alleen, ieder die :

- 1° valsheid heeft gepleegd in een geschrift waarvan in het kader van de toepassing van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan gebruik kan worden gemaakt, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akte in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akte ten doel hadden op te nemen of vast te stellen;
- 2° wetens en willens gebruik gemaakt heeft van de valse akte of van het valse stuk;
- 3° wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring heeft afgelegd om een sociale prestatie waarin is voorzien door dit Wetboek of de uitvoeringsbesluiten of -reglementen

ervan te bekomen of te doen bekomen of te behouden of te doen behouden, of die met hetzelfde doel, wetens en willens geweigerd heeft om de inlichtingen te verstrekken die hij gehouden is te geven;

4° wetend dat het ingevolge een in 3° bedoelde verklaring is dat hij een sociale prestatie heeft ontvangen waarop hij geen of slechts gedeeltelijk recht heeft;

5° wetend dat hij zelfs gedeeltelijk geen recht meer heeft op een sociale prestatie, dit niet heeft verklaard.

In het geval opgenomen in lid 1, 4° en wanneer ten gevolge van een inbreuk bedoeld in 1°, 2°, 3° en 5° van bovenvermeld lid een sociale prestatie werd gestort of ontvangen, kan de geldboete (honderd tot vierduizend) frank bedragen.

Art. 344.

: Wordt gestraft met een gevangenisstraf van (drie maanden tot twee jaar) en met een geldboete van (tweehonderd tot tienduizend) frank of met één van die straffen alleen, ieder die het toezicht verhindert dat krachtens dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan georganiseerd wordt.

Er is evenwel geen inbreuk wanneer degene die het toezicht verhindert een arts is of een tandheelkundige die zich terecht op het medisch beroepsgeheim beroept als verantwoording van de feiten;

Er is evenmin een inbreuk wanneer degene die het toezicht verhindert een apotheker is die het beroepsgeheim inzake de geneeskunst inroept om bepaalde inlichtingen niet te moeten meedelen.

Teneinde te oordelen of het aanvoeren van het medisch beroepsgeheim of van het beroepsgeheim inzake geneeskunst gegrond is, kan de rechter een lid van de Raad van de Orde van geneesheren of van de Raad van de Orde van de apothekers van het ambtsgebied als deskundige aanduiden.

Art. 345.

: Wordt geacht het toezicht in de zin van artikel

344 te hinderen :

- 1° voor een persoon bedoeld door de wet van 25 januari 1985 tot invoering van een kaart voor sociale zekerheid, het niet-vertonen van die kaart binnen de reglementaire termijn aan de bevoegde dienst of instelling wanneer erom gevraagd wordt;
- 2° de niet-naleving door een werkgever, zijn aangestelde of lasthebber van de bepalingen van artikel 5, § 1 van de voornoemde wet van 25 januari 1985, omdat de door de werknemer ondertekende verklaring op eer niet kan worden vertoond of omdat de kaart van de werknemer niet in zijn bezit is gedurende de periode van tewerkstelling.

Art. 346. : Behalve bij verhindering van toezicht, wordt het bedrag van de geldboete uitgesproken ten laste van de werkgevers of de reders, hun lasthebbers of aangestelden of van de personen bedoeld in § 3 en 4 van art. 340, vermenigvuldigd met het aantal werknemers die betrokken zijn bij de inbreuk zonder dat dit bedrag hoger mag zijn dan (honderdduizend) frank.

Art. 347. : Wanneer de schade die door de inbreuk eventueel aan een derde werd berokkend geheel werd vergoed, kan de arbeidsauditeur, wanneer hij meent enkel een geldboete of enkel een geldboete en de verbeurdverklaring te moeten vorderen, de overtreder verzoeken een bepaalde som te storten aan het Bestuur van de Belasting op de toegevoegde waarde, en de Registratie en Domeinen.

De arbeidsauditeur bepaalt de modaliteiten en de termijn voor de betaling. Deze termijn bedraagt minstens acht dagen en ten hoogste zes maand; hij kan uitzonderlijk worden verlengd tot twaalf maand.

De som bedoeld in het eerste lid mag niet hoger zijn dan het maximum van de wettelijke geldboete, verhoogd met de opdecieën en, indien er aanleiding toe is, vermenigvuldigd met het aantal werknemers die bij de inbreuk betrokken zijn; zij mag niet minder bedragen dan het vierde van de minimum

geldboete bedoeld, naargelang het geval, in de artikelen 340, 341, 342, 343, en 344 van dit Wetboek en verhoogd met de opdecieën.

Voor het overige wordt gehandeld overeenkomstig § 1, lid 4 en volgende, en § 2 van artikel 216 bis van het Wetboek van strafvordering.

- Art. 348. : De rechter die de straf uitspreekt ten laste van de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde kan daarenboven :
- 1° de gedeeltelijke of totale, tijdelijke of definitieve sluiting bevelen van de onderneming waar de inbreuken werden gepleegd;
 - 2° de veroordeelde tijdelijk of definitief verbieden om zelf of via een tussenpersoon de onderneming of gelijkaardige ondernemingen volledig of gedeeltelijk uit te baten;
 - 3° de veroordeelde onderneming of werkgever voor de duur, in de mate en volgens de voorwaarden die hij bepaalt, uitsluiten van overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten;
 - 4° de veroordeelde onderneming of werkgever verbieden om te genieten van de door hem aangeduide overheidshulp of de aanwending toe te vertrouwen aan de ondernemingsraad, indien deze bestaat, voor de duur, in de mate en volgens de voorwaarden die hij bepaalt;
 - 5° gelasten dat, op kosten van de veroordeelde of van de werkgever, het vonnis of arrest wordt aangeplakt in de plaatsen die hij aanduidt, en dat het geheel of bij uittreksel wordt ingevoegd in de kranten die hij aanduidt, maximum drie, en dat een kopie ervan wordt bezorgd aan de leden van de syndicale afvaardiging of aan de leden van de ondernemingsraad of, bij ontstentenis hiervan, aan representatieve organisaties in de zin van artikel 3, 1 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités.

De sluiting, het verbod of de uitsluiting uitgesproken krachtens lid 1, 1°, 2°, 3° en 4° treden in werking vanaf de dag waarop de veroordeling definitief wordt. De sluiting van de onderneming of van een afdeling van de onderneming laat de rechten van derden onaangetast, meer bepaald de rechten van de werknemers van deze onderneming of van een afdeling van de onderneming.

De niet-naleving van de gerechtelijke beslissing tot sluiting, verbod of uitsluiting, uitgesproken krachtens het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 4° wordt gestraft met een gevangenisstraf van (acht dagen tot een jaar) en met een geldboete van (honderd tot tweeduizend) frank of met één van die straffen alleen.

De niet-naleving van de gerechtelijke beslissing uitgesproken krachtens het eerste lid, 5° wordt gestraft met een gevangenisstraf van (acht dagen tot drie maanden) en met een geldboete van (honderd tot duizend) frank of met één van die straffen alleen.

Art. 349. : De rechter die de hoofdstraf uitspreekt ten laste van de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde of ten laste van elke andere schuldenaar van bijdragen van sociale zekerheid, veroordeelt de werkgever of de schuldenaar van de bijdragen ambtshalve tot de betaling van de achterstallige bijdragen, de bijdrageopslagen en de verwijlintresten.

Art. 350. : De rechter die de hoofdstraf uitspreekt ten laste van ieder die sociale prestaties heeft ontvangen of die het mogelijk heeft gemaakt sociale prestaties te ontvangen die, zonder de inbreuk, niet zouden uitbetaald zijn, veroordeelt deze persoon ambtshalve tot de terugbetaling van de ten onrechte uitbetaalde bedragen.

Art. 351. : Wanneer de werkgever of elke andere persoon die ertoe gehouden is dit te doen krachtens dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan, heeft nagelaten zich te laten inschrijven bij de bevoegde instelling of indien de werkgever heeft nagelaten één of meer werknemers aan te geven, kan de rechter die de hoofdstraf uitspreekt

bovendien veroordelen tot de betaling aan de instelling van een vergoeding die gelijk is aan tenminste het bedrag van de bijdragen die niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden werden gestort en ten hoogste aan het (drievoud) van deze bijdragen.

Art. 352.

: Wanneer de werkgever de inhoudingen van de bijdragen van de werknemers heeft verricht en die sommen geheel of gedeeltelijk niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden aan het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers heeft overgemaakt, veroordeelt de rechter die de hoofdstraf uitspreekt de werkgever ambtshalve tot de betaling aan de instelling van een vergoeding die tenminste gelijk is aan het bedrag van de bijdragen die niet werden overgemaakt en ten hoogste aan het (drievoud) van deze bijdragen.

Bij bedrieglijke onderwerping door de werkgever van één of meer personen aan de toepassing van dit Wetboek en aan de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan veroordeelt de rechter die de hoofdstraf uitspreekt de werkgever ambtshalve tot de betaling aan het Rijksinstituut voor Sociale Verzekering voor Werknemers van een vergoeding die tenminste gelijk is aan het bedrag van de bedrieglijk aangegeven bijdragen en ten hoogste aan het (drievoud) van deze bijdragen.

Art. 353.

: Wanneer de veroordeelde nog geen criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden heeft opgelopen, kan de rechter bij een met redenen omklede beslissing bevelen dat de tenuitvoerlegging hetzij van het vonnis, hetzij van het arrest, hetzij van de hoofdstraffen of vervangende straffen, geheel of gedeeltelijk wordt uitgesteld. Hiertoe is vereist dat de veroordeelde een einde maakt aan de onrechtmatige toestand en de schade herstelt die voortvloeit uit de inbreuk en dit binnen een bepaalde termijn die niet meer dan een jaar mag bedragen, met ingang van de datum van het vonnis of van het arrest.

Indien bij het verstrijken van de door de rechter bepaalde termijn, de veroordeelde de gestelde voorwaarden niet heeft nageleefd, roept het Open-

baar Ministerie hem op om te verschijnen voor de correctionele rechtbank van zijn woonplaats, binnen dezelfde termijn, volgens dezelfde voorwaarden en in dezelfde vorm als voor correctionele zaken. Na vaststelling dat de voorwaarden hiervoor vervuld zijn, zal de rechter bevel geven tot uitvoering van de straf.

Tegen deze beslissing staat geen verzet of beroep open.

Voor het overige wordt niet afgeweken van de bepalingen van de artikelen 8, 14 en 18 § 2 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Art. 354. : Wanneer een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, verschijnt deze door tussenkomst van zijn bevoegde organen of zijn advocaat.

Art. 355. : Alle bepalingen van Boek I van het Strafwetboek met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, doch met uitzondering van hoofdstuk V en artikel 65, zijn van toepassing op de inbreuken en straffen die bij dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan zijn voorzien.

Afdeling IV Bevoegdheidsgebied van de arbeidsgerechten

Art. 356. : De Koning stelt de bepalingen vast van dit Wetboek en van de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan die bij niet-naleving sancties met zich meebrengen waarvan de arbeidsgerechten kennis kunnen nemen. Hiertoe zal de Koning de inbreuken omschrijven of precies verwijzen naar de betrokken bepalingen.

De Koning stelt eveneens de sancties vast die worden toegepast bij de in het eerste lid bedoelde inbreuken. Die sancties kunnen slechts bestaan uit ontzeggingen of beperkingen van sociale rechten of prestaties bepaald in dit Wetboek en in

de uitvoeringsbesluiten of -reglementen ervan.

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 338 en 349, kunnen de ontzeggingen of beperkingen van sociale rechten of prestaties toegepast voor een inbreuk, slechts gedurende een periode van ten hoogste twee jaar gevolg hebben.

Art. 357. : Onverminderd de andere sancties door of krachtens dit Wetboek voorgeschreven, kan de Minister, indien een werkgever, een verzekeraar, een sociaal verzekerde of ieder ander persoon zich niet in regel stelt binnen de door een sociaal inspecteur ter kennis gebrachte termijn, op initiatief van deze inspecteur die aanmaning in het "Belgisch Staatsblad" bekend maken met inachtneming van een aanzegging van een maand.

Art. 358. : De Koning wijst de rijksambtenaren en de ambtenaren van de openbare instellingen van sociale zekerheid aan die belast zijn met de toepassing van de in de artikelen 356 en 357 bedoelde sancties.

Indien de ambtenaren kennis hebben van strafvervolgingen ingesteld omwille van feiten die bij hen aanhangig zijn gemaakt, kunnen zij geen sancties uitspreken zolang het vonnis of arrest niet definitief is geworden of het Openbaar Ministerie niet heeft afgezien van strafvervolging.

Art. 359. : De sancties kunnen niet worden uitgesproken voor inbreuken die niet strafbaar waren op het ogenblik dat ze werden gepleegd. Indien de voorziene sanctie op het ogenblik van de uitspraak verschilt van de voorziene sanctie op het ogenblik waarop de inbreuk werd gepleegd, kan alleen de minst zware sanctie worden uitgesproken.

Art. 360. : De rechtvaardigingsgronden die van toepassing zijn op de inbreuken die tot de bevoegdheid van de kamers voor sociaal correctionele zaken behoren,

zijn eveneens van toepassing op de inbreuken bedoeld in deze Afdeling.

Art. 361. : Alvorens een sanctie wordt uitgesproken, wordt de overtreder, bij een ter post aangetekende brief verzocht om schriftelijk en binnen de 14 dagen zijn verweermiddelen naar voren te brengen bij de krachtens artikel 358 aangeduide ambtenaar. Hij kan ook een advocaat met deze taak belasten of een afgevaardigde van een organisatie, overeenkomstig artikel 728 § 3 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 362. : Elke beslissing die een sanctie uitspreekt moet met redenen omkleed zijn; zij wordt bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de overtreder en heeft uitwerking de maandag die volgt op de kennisgeving. Zij vermeldt dat een opschortend verhaal tegen de sanctie mogelijk is bij de arbeidsrechtbank, waarvan zij de benaming en het adres vermeldt. Zij vermeldt eveneens de vorm en de termijn binnen dewelke dit verhaal moet worden ingesteld.

Art. 363. : Wanneer een sanctie, die de ontzegging of de beperking van sociale rechten of prestaties van dezelfde aard inhoudt, wordt toegepast op een gerechtigde die reeds een vroegere dergelijke sanctie ondergaat, gaat de uitwerking van de nieuwe sanctie pas in bij het verstrijken van de uitwerking van de vroegere.

Art. 364. : Wanneer een verhaal wordt ingesteld overeenkomstig artikel 362 wordt de verjaring geschorst tot er een definitieve beslissing tussenkomt.

In het bij artikel 358, tweede lid bedoelde geval wordt de verjaring van de rechtsvordering geschorst zolang er geen definitieve beslissing is op strafgebied of het Openbaar Ministerie niet heeft afgezien van strafvervolgning.

Art. 365. : Wanneer de arbeidsrechtbanken en arbeidshoven kennis nemen van de toepassing van de sancties uitgesproken door de krachtens artikel 358 aange-
wezen ambtenaren kunnen zij deze niet verzwaren.

Wanneer zij, geheel of gedeeltelijk, de beslissing bevestigen die de sociale rechten of prestaties vermindert of de dader van de inbreuk ervan berooft, veroordelen zij deze laatste ambtshalve tot de betaling aan de bevoegde openbare instelling, bestuur of dienst van een som die overeenstemt met de prestaties of gedeelten van prestaties die niet zouden verleend zijn indien er geen verhaal was geweest.

BOEK II. BIJZONDER DEEL

TITEL I. GEZINSPRESTATIES

Art. 366. : Deze titel betreft de gezinstoelagen en de gezinsbijslag voor persoon ten laste.

HOOFDSTUK I. GEZINSTOELAGENAfdeling I. Kinderbijslagen

Art. 367. : De kinderbijslag omvat de gewone kinderbijslag, de verhoogde kinderbijslag, de bijkomende bijslag voor minder-valide kinderen en de leeftijdsbijslag.

Onderafdeling I. Rechthebbenden

Art. 368. : Rechthebbenden op kinderbijslag voor hun kinderen zijn de sociaal verzekerden en de ingezetenen.

Art. 369. : De Koning kan het recht van de rechthebbenden die de Belgische nationaliteit niet bezitten en die niet sociaal verzekerd zijn beperken tot de eigen kinderen en de kinderen van hun echtgenoot. Hij kan voor dat recht eveneens bijzondere toekenningsvoorwaarden en andere bedragen vaststellen.

Art. 370. : Wat de rechthebbenden bedoeld in artikel 369 betreft, kan de Koning de voorwaarden bepalen volgens dewelke het recht op kinderbijslag kan worden toegekend zonder dat hun gewoonlijk verblijf in België vijf jaar heeft geduurd.

Art. 371. : De Koning bepaalt de voorwaarden waarin het tijdelijk verblijf buiten België van de rechthebbende geen onderbreking uitmaakt van het gewoonlijk verblijf in België.

Art. 372. : De Minister kan, na advies van het bestuurscomité van het Rijksinstituut voor Gezinsprestaties in

behartenswaardige gevallen of categorieën van gevallen, vrijstelling verlenen van de verblijfsvereisten voorzien in dit artikel, in de voorwaarden die hij bepaalt.

Art. 373. : De kinderbijslag kan slechts één keer effectief worden toegekend voor hetzelfde kind.

Ingeval voor een kind verscheidene aanspraken op kinderbijslag bestaan tegen een verschillend bedrag wordt enkel het hoogste bedrag uitgekeerd.

Ingeval voor een kind verscheidene aanspraken op kinderbijslag bestaan tegen een zelfde bedrag, wordt het recht vastgesteld in hoofde van de oudste der ouders of, bij ontstentenis, de oudste rechthebbende.

Onderafdeling II. Rechtgevende kinderen

Art. 374. : Geven recht op kinderbijslag op voorwaarde dat zij rehtens en gewoonlijk in België verblijven :

1° de wettige kinderen van een rechthebbende of van zijn echtgenoot;

2° de kinderen die de rechthebbende of zijn echtgenoot heeft geadopteerd of gewettigd door adoptie of van wie zij pleegvoogd zijn;

3° de natuurlijke kinderen die de rechthebbende of zijn echtgenoot hebben erkend; of de natuurlijke kinderen in wier geboorteakte de naam van de rechthebbende is vermeld;

4° de kinderen die sinds minstens drie maanden deel uitmaken van het gezin;

De Koning bepaalt de voorwaarden waarin het tijdelijk verblijf buiten België van het kind geen onderbreking uitmaakt van het gewoonlijk verblijf in België.

Art. 375. : Geven eveneens recht op kinderbijslag de kinderen geplaatst in een inrichting in wiens onderhoudskosten niet wordt bijgedragen door een rechthebbende natuurlijke persoon.

Art. 376. : De kinderbijslag wordt verleend tot het kind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt op voorwaarde dat het geen andere dan de door de Koning toegelaten winstgevende activiteit uitoefent, en dat het bovendien geen sociale uitkeringen geniet wegens arbeidsongeschiktheid of onvrijwillige werkloosheid.

De sociale uitkeringen verleend op grond van een toegelaten winstgevende activiteit vormen evenmin een beletsel voor de toekenning van de kinderbijslag.

Art. 377. : De kinderbijslag wordt onder de door de Koning bepaalde voorwaarden verleend tot 25 jaar voor het kind dat verbonden is door een leerovereenkomst, dat onderwijs volgt of dat een stage doorloopt om in een ambt te kunnen benoemd worden, dat een verhandeling bij het einde van hogere studies voorbereidt, dat als verantwoordelijke voor de huishouding in het gezin uitsluitend huishoudelijke arbeid verricht, en voor de niet vergoede werkzoekende die zijn leertijd of studies beëindigd heeft.

Onderafdeling III. Bedragen *

Art. 378. : De gewone kinderbijslag bedraagt maandelijks :

1° 2.092,-BF. voor de rechthebbende met één rechtgevend kind;

2° 5.963,-BF. voor de rechthebbende met twee rechtgevende kinderen;

3° 5.963,-BF. vermeerderd met 5.666,-BF. per bijkomend rechtgevend kind voor de rechthebbende met meer dan twee rechtgevende kinderen.

* per 1 januari 1985

Art. 379. : Wanneer de rechthebbende sinds ten minste zes maanden arbeidsongeschikt, minder-valide, werkloos of gepensioneerd is, bedraagt de maandelijkse kinderbijslag :

1° 4.212,-BF. voor de rechthebbende met één rechtgevend kind;

2° 9.728,-BF. voor de rechthebbende met twee rechtgevende kinderen;

3° 9.728,-BF. vermeerderd met 5.666,-BF. per bijkomend rechtgevend kind voor de rechthebbende met meer dan twee rechtgevende kinderen.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder de hierboven bedoelde personen recht hebben op de verhoogde kinderbijslag.

Art. 380. : Wanneer het rechtgevend kind geen deel uitmaakt van het gezin van de rechthebbende en behoudens het geval waar het kind geplaatst is in een inrichting bedoeld bij artikel 375 en het geval van de wezen voor wie de bepaling van artikel 382 geldt, wordt, in afwijking van de artikelen 378 en 379, de kinderbijslag toegekend rekening houdend met het aantal kinderen opgevoed door de uitkeringsgerechtigde.

Art. 381. : Wanneer de kinderbijslag rechtstreeks betaald wordt aan het kind dat de leeftijd van 18 jaar bereikt heeft, wordt dit kind geacht nog verder deel uit te maken van de groep van kinderen van de rechthebbende indien hij verder deel uitmaakt van het gezin van deze laatste of van de groep van kinderen van de uitkeringsgerechtigde zo lang hij verder door deze laatste wordt opgevoed.

Art. 382. : Het maandbedrag van de kinderbijslag waarop een wees in de voorwaarden bepaald door de Koning recht geeft is vastgesteld op 7.879,-BF.

Art. 383. : Voor het minder-valide kind dat de leeftijd van 21 jaar niet bereikt heeft en dat omwille van zijn beperkte zelfredzaamheid bijzondere kosten moet maken of op bijzondere voorzieningen een beroep

moet doen om zich in het sociale leven te integreren, wordt een bijkomende bijslag toegekend. Het bedrag ervan wordt forfaitair bepaald door de Koning in functie van de ernst van de beperkingen van de zelfredzaamheid. De Koning bepaalt eveneens hoe de beperking van de zelfredzaamheid wordt vastgesteld.

Art. 384. : De kinderbijslag, zoals bepaald in de artikelen 378 en 379 wordt verhoogd met een leeftijdsbijslag ten voordele van de kinderen die respectievelijk 6, 12 of 16 jaar oud zijn.

De maandelijks bedragen van de leeftijdsbijslag worden vastgesteld op :

1° 457,-BF. voor het kind dat minstens 6 jaar oud is;

2° 806,-BF. voor het kind dat minstens 12 jaar oud is;

3° 1.304,-BF. voor het kind dat minstens 16 jaar oud is.

Art. 385. : Het recht op de uitkeringen bedoeld in de artikelen 378 tot 384 dat ontstaat in de loop van een maand wordt geacht verworven te zijn van de eerste dag van die maand.

Wanneer het een einde neemt in de loop van een maand wordt het geacht verloren te zijn op het einde van die maand.

Art. 386. : Wanneer het aantal kinderen, die een enkele groep vormen met het oog op de vaststelling van de bedragen bedoeld in deze onderafdeling, met één vermindert, wordt het totaal bedrag van deze bedragen verminderd met het bedrag waarop het jongste kind van die groep recht heeft.

Art. 387. : Onverminderd de bepalingen van artikel 110, wordt het bedrag van de kinderbijslag verminderd met het bedrag van de uitkeringen van dezelfde aard waarop ten behoeve van een rechtgevend kind aanspraak kan

worden gemaakt bij toepassing van andere buitenlandse wettelijke of reglementaire bepalingen of krachtens regelen van toepassing op het personeel van een volkenrechtelijke instelling, zelfs indien de toekenning van deze uitkeringen op grond van voormelde bepalingen als aanvullend wordt aangemerkt ten aanzien van de in het Wetboek verleende kinderbijslag.

De Koning bepaalt wat moet worden verstaan onder uitkeringen van dezelfde aard.

Onderafdeling IV. Uitkeringsgerechtigden

Art. 388. : Het bedrag van de kinderbijslag wordt uitbetaald aan de moeder van het rechtgevend kind.

Indien de moeder overleden is of indien de moeder het kind niet opvoedt, wordt betaald aan de natuurlijke persoon die het kind opvoedt.

Wordt het kind door meerdere personen opgevoed dan wordt de kinderbijslag betaald aan diegene onder hen die zij aanduiden. De Koning bepaalt binnen welke termijn deze aanduiding moet gebeuren.

Bij gebrek aan aanduiding of bij onenigheid tussen de personen die het kind opvoeden, beslist de vrederechter in het belang van het kind.

Art. 389. : Indien het kind geplaatst is in een inrichting wordt de kinderbijslag betaald aan de natuurlijke persoon die bijdraagt in de onderhouds- en plaatsingskosten van het kind.

Indien meerdere natuurlijke personen bijdragen in de onderhouds- en plaatsingskosten, geschiedt de aanduiding volgens artikel 388, derde en vierde lid.

Indien geen persoon bijdraagt in de onderhouds- en plaatsingskosten, wordt betaald aan de inrichting.

Art. 390. : Wanneer het kind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt niet meer door een natuurlijk persoon, bedoeld in artikel 388, wordt opgevoed en niet geplaatst is in een inrichting, wordt de kinderbijslag aan hem uitbetaald.

Ook wanneer het kind dat de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt nog door een ander persoon wordt opgevoed of geplaatst is in een inrichting, kan het aan de vrederechter vragen om rechtstreekse uitbetaling aan hem zelf; de vrederechter oordeelt in het belang van het kind.

Art. 391. : Tegen de uitbetaling aan de uitkeringsgerechtigden aangeduid overeenkomstig deze onderafdeling kan bij de vrederechter verzet worden aangetekend door iedere persoon die er belang bij heeft; de vrederechter oordeelt in het belang van het kind.

Art. 392. : De Koning kan, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten die Hij vaststelt, bepalen in welke gevallen een persoon geacht wordt een kind op te voeden.

Art. 393. : De Koning kan eveneens bepalen dat de wijziging van de persoon van uitkeringsgerechtigde slechts gevolg heeft vanaf de eerste dag van de maand die volgt op deze wijziging.

Afdeling II. Kraamgeld

Art. 394. : Kraamgeld wordt toegekend naar aanleiding van de geboorte van elk kind dat recht geeft op kinderbijslag.

Art. 395. : Het kraamgeld wordt toegekend zelfs indien geen recht op kinderbijslag bestaat omdat het kind dood geboren is of omdat het om een miskraam gaat na ten minste honderachtig dagen zwangerschap.

Onder de door de Koning bepaalde voorwaarden wordt het kraamgeld eveneens toegekend aan de rechthebbende die met betrekking tot het rechtgevend kind binnen het jaar na zijn geboorte een adoptieakte of akte van wettiging door adoptie of een overeenkomst van pleegvoogdij ondertekent.

Art. 396. : De bevoegde Minister kan, na advies van het Rijksinstituut voor Gezinsprestaties, het kraamgeld, toekennen in behartenswaardige gevallen of categorieën van gevallen, waarin het recht op kinderbijslag niet wordt geopend.

- Art. 397. : Het bedrag van het kraamgeld wordt vastgesteld op
- 1) 27.784,-BF. voor het eerst geboren kind;
 - 2) 19.163,-BF. voor het tweede geboren kind;
 - 3) 10.308,-BF. voor ieder ander geboren kind.

Voor de vaststelling van het bedrag van het kraamgeld worden alle kinderen die bij een meervoudige geboorte ter wereld komen, geacht dezelfde geboortetang te hebben.

- Art. 398. : De moeder kan het kraamgeld aanvragen vanaf de zesde maand van de zwangerschap en de uitbetaling ervan bekomen binnen de twee maanden die voorafgaan aan de vermoedelijke geboortedatum die vermeld staat op het geneeskundig getuigschrift dat bij de aanvraag moet worden gevoegd.

Verder zijn de bepalingen van artikel 388 van toepassing op de uitbetaling van het kraamgeld.

HOOFDSTUK II. DE GEZINSBIJSLAG VOOR PERSOON TEN LASTE

- Art. 399. : Een gezinsbijslag voor persoon ten laste van F. wordt maandelijks toegekend voor een persoon ten laste aan de gerechtigden op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, op werkloosheidsuitkeringen of op pensioen.

De Koning bepaalt, bij in ministerraad overlegd besluit, het bedrag of de bedragen van de gezinsbijslag voor persoon ten laste toe te kennen aan de vermelde gerechtigden die nog een toegelaten beroepsactiviteit uitoefenen.

- Art. 400. : Persoon ten laste is de persoon die deel uitmaakt van het gezin van de rechthebbende of die, zonder deel uit te maken van diens gezin, uitsluitend of hoofdzakelijk op diens kosten wordt opgevoed, geplaatst is of leeft, en wiens eigen middelen maandelijks een bepaald bedrag niet overschrijden.

Art. 401. : De Koning bepaalt, bij een in ministerraad overlegd besluit, de andere toekenningsvoorwaarden en de betalingsmodaliteiten van de gezinsbijslag voor persoon ten laste.

De Koning kan eveneens bepalen in welke gevallen en mits welke voorwaarden de persoon bedoeld in artikel 400 sedert een bepaalde tijd, die Hij vaststelt, moet deel uitmaken van het gezin om de hoedanigheid van persoon ten laste te verwerven.

Art. 402. : Het totaal bedrag van de uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid, van de uitkeringen voor werkloosheid en van de rust- en overlevingspensioenen, enerzijds, en van de gezinsbijslag voor persoon ten laste, anderzijds, mag niet meer bedragen dan 80 pct. van het bedrag van het beroepsinkomen dat in aanmerking werd genomen voor de berekening van de uitkeringen of de pensioenen.

TITEL II. GEZONDHEIDSVERZEKERING

Art. 403. : De tak van de gezondheidsverzekering omvat de sector gezondheidszorgen en de sector arbeidsongeschiktheid.

Art. 404. : Met de term "bestuurscomité" wordt in hoofdstuk I van deze titel het bestuurscomité van de Dienst voor gezondheidszorgen en, in Hoofdstuk II, het Bestuurscomité van de Dienst voor uitkeringen bedoeld.

Onder "verzekeringsinstelling" wordt verstaan ieder gemachtigde landsbond bedoeld bij artikel 255 of de Hulpkas voor gezondheidsverzekering bedoeld bij artikel 187.

SUBTITEL I. GEZONDHEIDSZORGEN

Hoofdstuk I. Voorwaarden tot toekenning van de prestaties

Art. 405. : De sociaal verzekerden en de ingezetenen dienen aan te sluiten bij een ziekenfonds, of zich te laten inschrijven bij de Hulpkas voor ziekteverzekering, zoals bepaald bij artikel 253.

De keuze van verzekeringsinstelling is vrij behalve voor de personen ten laste, wier aansluiting of inschrijving bepaald wordt door de keuze van de rechthebbende te wiens laste zij zijn. Voor personen beneden de 18 jaar wordt de keuze gedaan overeenkomstig de regels betreffende de uitoefening van de ouderlijke macht.

Wie zich binnen een termijn van zes maand nadat de bepalingen van deze Titel op hem van toepassing zijn geworden, niet heeft aangesloten bij een ziekenfonds, wordt van rechtswege ingeschreven bij de Hulpkas.

De regelen betreffende de aansluiting bij een ziekenfonds of de inschrijving bij de Hulpkas, alsmede die betreffende de mutatie worden door de Koning bepaald.

De ingezetenen die geen sociaal verzekerden zijn, zijn vrijgesteld van onderwerping aan de bepalingen van deze Titel indien zij het bewijs leveren een verzekering voor gezondheidszorgen te hebben onderschreven die beantwoordt aan de voorwaarden die de Koning bepaalt.

Art. 406. : In afwachting van de volledige invoering van de regeling met betrekking tot het identificatienummer, bedoeld in hoofdstuk IV van titel VI van boek I leveren de rechthebbenden elk semester aan hun verzekeringsinstelling een bijdragebescheid af waaruit hun verzekerd zijn blijkt, alsmede de categorie van verzekerden waartoe zij behoren; de Koning stelt het model van deze bescheiden vast en bepaalt door welke persoon en instellingen en onder welke voorwaarden zij worden opgemaakt en aan de rechthebbende afgegeven.

Art. 407. : Onverminderd internationale overeenkomsten en behoudens uitzonderingen waarin de Koning voorziet, worden de in deze Titel voorziene prestaties niet toegekend als de gezondheidszorgen in het buitenland zijn verleend.

Art. 408. : De in deze Titel voorziene prestaties worden niet toegekend indien voor de schade voortvloeiend uit gezondheidsstoornis krachtens een vreemde wetgeving, het gemeen recht of de regeling inzake arbeidsongevallen werkelijk schadevergoeding werd betaald.

Belopen de bedragen welke krachtens die wetgevingen of het gemeen recht worden verleend en die de in het eerste lid bedoelde zelfde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden, evenwel minder dan de prestaties voorzien bij deze Titel, dan heeft de rechthebbende recht op het verschil ten laste van onderhavige verzekering.

De prestaties worden anderzijds, onder door de Koning bepaalde voorwaarden, wel toegekend in afwachting dat de schade effectief wordt vergoed krachtens de bedoelde wetgevingen of het gemeen recht.

De verzekeringsinstelling treedt rechtens in de plaats van de rechthebbende; deze indeplaatsstelling geldt, tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die krachtens die wetgevingen of het gemeenrecht verschuldigd zijn en die de in lid 1 bedoelde schade geheel of gedeeltelijk vergoeden.

De overeenkomst die tot stand gekomen is tussen de rechthebbende en degene die schadevergoeding verschuldigd is, kan niet tegen de verzekeringsinstelling aangevoerd worden zonder haar instemming.

De verzekeringsinstelling heeft een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties tegenover het Gemeenschappelijk Waarborgfonds, bedoeld bij artikel 15 van de wet van 1 juli 1956, betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen in de gevallen waarin dit Fonds moet optreden.

Art. 409. : De toekenning van de in deze wet bedoelde prestaties wordt geweigerd :

1° in de gevallen van schade voortspruitend uit een ongeval overkomen naar aanleiding van een lichaams oefening tijdens een sportcompetitie of -exhibitie waarvoor de inrichter toegangsgeld ontvangt en waarvoor de deelnemers in om het even welke vorm een bezoldiging ontvangen;

2° in de gevallen van schade voortspruitend uit een door de gerechtigde opzettelijk gepleegd feit.

Art. 410. : De gerechtigden wenden zich vrij :

1° tot de personen die wettelijk bevoegd zijn één van de takken van de geneeskunde te beoefenen, met name de artsen, de tandheelkundigen en de apothekers;

2° tot de vroedvrouwen, bedoeld in art. 2, § 2 van het K.B. nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de

geneeskundige commissie;

- 3° tot de verplegenden die wettelijk bevoegd zijn tot de uitoefening van de verpleegkunde en ingeschreven zijn op de door het Bestuurscomité met dit doel aangelegde lijst;
- 4° tot de beoefenaars van de paramedische beroepen die wettelijk bevoegd zijn tot de uitoefening van een bepaald - paramedisch beroep en ingeschreven zijn op de door het Bestuurscomité met dit doel aangelegde lijst;
- 5° tot de door de Minister die de Volksgezondheid in zijn bevoegdheid heeft erkende ziekenhuizen, rust- en verzorgingstehuizen, rustoorden voor bejaarden, revalidatiecentra, diensten voor thuisverpleging, diensten voor geesteshygiëne, diensten van eerstelijnszorg en centra en samenwerkingsverbanden van diensten van eerstelijnszorg.

Zij worden zorgverleners genoemd.

Art. 411. : De zorgverleners moeten een getuigschrift voor verstrekte verzorging uitreiken, waarop de verleende zorgen zijn vermeld; de zorgen opgenomen in de in artikel 414 bedoelde nomenclatuur, worden vermeld met hun daarin voorziene rangnummer.

De verzekeringsinstellingen mogen geen tegemoetkoming toekennen indien het bedoelde getuigschrift niet wordt afgegeven.

Hoofdstuk II. Gezondheidszorgen welke in aanmerking komen voor tegemoetkoming en bedrag van de tegemoetkoming

Art. 412. : De verzorging bedoeld in deze subtitel betreft de preventieve verzorging en de verzorging die voor de verbetering, het behoud of het herstel van de gezondheid verantwoord is.

Zij bestaat uit :

1° de gewone verzorging welke omvat :

- a) bezoeken en raadplegingen van artsen;
- b) door verplegenden verstrekte verzorging;
- c) kinesitherapeutische zorgen;
- d) technische verstrekkingen van diagnose en behandeling welke niet de bekwaaming van arts-specialisten vereisen;
- e) tandheelkundige verzorging zowel de bewarende als de herstellende met inbegrip van tandprothesen;

2° verlossingen;

3° verzorging welke een bijzondere bekwaaming vereist van arts-specialist, apotheker of licentiaat in de wetenschappen;

4° verstrekken van brillen en andere oogprothesen, hoortoestellen, orthopedische toestellen en andere prothesen;

5° geneesmiddelen, welke omvatten :

- a) de magistrale bereidingen;
- b) de farmaceutische specialiteiten;
- c) de generische geneesmiddelen;

6° opneming in een ziekenhuis ter observatie of behandeling;

7° de verstrekkingen in het kader van de individuele revalidatie;

8° de zorgen verleend door geïntegreerde diensten voor thuisverzorging;

9° de geneeskundige verzorging verleend in rust- en verzorgingstehuizen en in rustoorden voor bejaarden.

De Koning bepaalt de modaliteiten volgens dewelke de Minister die de Volksgezondheid in zijn bevoegdheid heeft de lijst aanlegt van de personen

die erkend zijn om de in punt 3° bedoelde diagnose-verstrekingen te verlenen.

De tegemoetkoming voor verstrekkingen van klinische biologie wordt slechts verleend wanneer zij worden uitgevoerd in laboratoria die voldoen aan de voorwaarden van kwaliteit, werkwijze, vergoeding en programmatie die de Koning bepaalt.

De tegemoetkomingen voor verstrekkingen verleend door artsen-specialisten, welke de aanwending vergen van door de Koning omschreven zware geneeskundige apparatuur wordt slechts verleend indien deze apparatuur voldoet aan de voorwaarden van kwaliteit, werking, wijze, vergoeding en programmatie die de Koning bepaalt.

Over de tenlasteneming van programma's voor revalidatie wordt in elk individueel geval beslist door het College van artsen-directeurs van de verzekeringsinstellingen; tegen deze beslissing kan verhaal worden ingesteld bij de arbeidsrecht-bank.

- Art. 413. : Ten aanzien van de zelfstandigen en de ingezetenen, die geen sociaal verzekerde zijn, wordt het recht op gezondheidszorgen beperkt tot de volgende zorgen :
- 1° de geneeskundige hulp bij bevallingen;
 - 2° opneming in een ziekenhuis ter observatie of behandeling;
 - 3° de tijdens een verblijf in een ziekenhuis afgeleverde geneesmiddelen;
 - 4° de zorgen bedoeld bij artikel 412, 9°;
 - 5° de hemodialyse ten huize;
 - 6° de zorgen verleend door geïntegreerde diensten voor thuisverpleging;
 - 7° de door de Koning bepaalde heelkundige verstrekkingen en de daarmee gepaard gaande zorgen van anesthesie, verstrekkingen van röntgendiagnose, verstrekkingen van reanimatie, verstrek-

kingen van radiotherapie en radiumtherapie, zorgen van inwendige geneeskunde, verstrekkingen van klinische biologie, verstrekkingen van toezicht op de in een ziekenhuis opgenomen rechthebbende, verstrekkingen van revalidatie en de bijkomende honoraria voor dringende technische verstrekkingen, 's nachts tijdens het weekend of op een feestdag verricht.

Het betreffende Koninklijk Besluit wordt in ministerraad overgelegd.

De Koning kan eveneens, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de in dit artikel opgesomde lijst van de prestaties van de gezondheidszorgen uitbreiden.

Art. 414.

: Om de tegemoetkoming door de verzekering voor de kosten van gezondheidszorgen te bepalen, stelt de Koning een nomenclatuur van die gezondheidszorgen vast.

Deze nomenclatuur somt de gezondheidszorgen op, bepaalt hun betrekkelijke waarde, stelt hun toepassingsregelen vast alsmede de bekwaming vereist van de persoon die gemachtigd is elk van die zorgen te verlenen.

De nomenclatuur van de geneesmiddelen wordt vastgesteld op grond van aannemingscriteria die de Koning bepaalt en volgens welke zij ingedeeld kunnen worden in verschillende categorieën; deze aannemingscriteria hebben betrekking op de prijs en de voorwaarden van therapeutische en sociale aard.

De Koning omschrijft de verstrekkingen bedoeld in punten 8° en 9° van vorig artikel alsmede de voorwaarden waaronder de ziekteverzekering tegemoetkomt.

De Koning kan de nomenclatuur wijzigen op voorstel van de bevoegde Technische Raad, na advies van het Bestuurscomité. Indien geen Technische Raad voorhanden is, kan de Koning de nomenclatuur wijzigen op voorstel van het Bestuurscomité. Voor andere wijzigingen dan die welke de toepassingsregelen of de voorwaarden van terugbetaling betreffen kan de Koning geen wijziging aanbrengen waarover door de

bevoegde Technische Raad een negatief advies werd uitgebracht door minstens twee derden van de leden.

De Koning kan de termijn bepalen binnen welke de adviezen van het Bestuurscomité en de Technische Raden moeten worden verstrekt. Zijn zij niet binnen de aldus bepaalde termijn verstrekt, dan worden zij geacht wel te zijn uitgebracht.

De Koning stelt, na het advies van het College van artsen-directeurs van de verzekeringsinstellingen, vervolgens van de bevoegde Technische Raad, indien die voorhanden is, en tenslotte van het Bestuurscomité, de lijst op van de verstrekkingen van individuele revalidatie bedoeld in artikel 412, 7° die niet reeds opgenomen zijn in de nomenclatuur, en bepaalt de toepassingsregelen ervan.

Art. 415. : Wat de gewone verzorging, bedoeld in artikel 412, 1° betreft, wordt de verzekeringstegemoetkoming vastgesteld op 75 pct. van de honoraria en prijzen zoals vastgesteld volgens de regelen bepaald in hoofdstuk III.

Voor weduwen en weduwnaars, de volle wezen, die recht geven op kinderbijslag, de gepensioneerden en de personen die een uitkering genieten voor blijvende arbeidsongeschiktheid, wier inkomens zoals ze door de Koning zijn omscheven, niet meer bedragen dan een door Hem bepaald jaarbedrag, alsmede hun personen ten laste, is de verzekeringstegemoetkoming 90 pct. van de hen betreffende tarieven, behoudens voor wat de raadpleging van de geneesheren-specialisten betreft, waar de verzekeringstegemoetkoming 85 pct. van de hen betreffende tarieven bedraagt.

De Koning kan, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, op voorstel of na advies van het Bestuurscomité, het persoonlijk aandeel van deze gerechtigden verhogen tot een hoger bedrag, dat evenwel nooit hoger mag zijn dan 25 pct. van de honoraria en prijzen vastgesteld volgens de regelen bepaald in hoofdstuk III.

De Koning kan en onder de voorwaarden die Hij bepaalt, op voorstel of na advies van het

bestuurscomité, het persoonlijk aandeel van de rechthebbende afschaffen of beperken tot een bedrag dat Hij vaststelt.

De Koning kan onder de voorwaarden die Hij bepaalt, het persoonlijk aandeel van de rechthebbenden in de kosten van de kinesitherapeutische verzorging vermeerderen. Dit persoonlijk aandeel mag evenwel niet hoger zijn dan 50 pct. van de kostprijs; nochtans als het gaat om de personen bedoeld in het tweede lid van dit artikel, mag dit persoonlijk aandeel niet hoger zijn dan 25 pct. van de hen betreffende tarieven.

Art. 416. : Voor de zorgen bedoeld in artikel 412, 2° wordt de verzekeringstegemoetkoming bepaald op 100 pct. van de honoraria zoals vastgesteld volgens de regelen bepaald in hoofdstuk III.

Art. 417. : Voor de zorgen bedoeld in artikel 412, 3° wordt de verzekeringstegemoetkoming vastgesteld op 85 pct. van de honoraria zoals vastgesteld volgens de regelen bepaald in hoofdstuk III. De Koning kan evenwel voor sommige dezer prestaties een lager bedrag voor het persoonlijk aandeel vaststellen.

Indien de zorgen bedoeld in artikel 412, 3° worden verstrekt op verwijzing van een huisarts of van een ander arts-specialist wordt de tegemoetkoming vastgesteld op 100 pct. De Koning kan evenwel bepalen dat, ook in dat geval, de gerechtigden een persoonlijk aandeel betalen in de kostprijs van sommige dezer verstrekkingen, zonder dat dit evenwel meer dan 25 pct. mag bedragen.

Art. 418. : Voor de zorgen bedoeld in artikel 412, 4° wordt de verzekeringstegemoetkoming vastgesteld op 100 pct. van de honoraria zoals vastgesteld volgens de regelen bepaald in hoofdstuk III.

De Koning kan evenwel bepalen dat de gerechtigden een persoonlijk aandeel betalen in de kostprijs van sommige dezer verstrekkingen.

Art. 419. : Voor de geneesmiddelen bedoeld in artikel 412, 5° stelt de Koning de basis vast waarop de verzekeringstegemoetkoming wordt berekend. Een gedeelte van de kosten van de geneesmiddelen kan voor rekening van de gerechtigden worden gelaten, onder de voorwaarden die de Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het persoonlijk aandeel kan worden afgeschaft of verminderd voor de personen bedoeld bij artikel 415, tweede lid.

De Koning kan, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, een eenvormig persoonlijk aandeel voorzien, hetzij voor alle gerechtigden, hetzij voor groepen van gerechtigden in de kostprijs van de geneesmiddelen bedoeld respectievelijk in artikel 412, 5°, a), artikel 412, 5°, b) en artikel 412, 5°, c).

Voor de geneesmiddelen bedoeld in artikel 412, 5°, b) en c) die worden verstrekt aan de in een ziekenhuis opgenomen gerechtigde, kan de Koning in bijzondere regelen voorzien met betrekking tot de verzekeringstegemoetkoming en het persoonlijk aandeel van de gerechtigden. Dit persoonlijk aandeel kan bestaan in een vast bedrag per verpleegdag, ten laste van alle in een ziekenhuis opgenomen gerechtigden, voor het geheel van de aldaar verstrekte geneesmiddelen als bedoeld in vorige zin. De ziekenhuizen mogen voor de kosten van de hiervoor bedoelde geneesmiddelen geen andere bedragen aanrekenen dan het persoonlijk aandeel zoals het door de Koning is vastgesteld.

Art. 420. : Voor de opneming in een ziekenhuis ter observatie en behandeling, bedoeld bij artikel 412, 6°, wordt de verzekeringstegemoetkoming vastgesteld op 100 pct. van het bedrag van de verpleegdagprijs in een gemeenschappelijke kamer, zoals bepaald door de Minister die de Volksgezondheid en de gezondheidsverzekering in zijn bevoegdheid heeft of gezamenlijk door de Minister die de Volksgezondheid en de Minister die de gezondheidsverzekering in hun bevoegdheid hebben.

Deze prijs dekt op forfaitaire wijze alle om het

even welke kosten die verband houden met het verblijf in een gemeenschappelijke kamer en het verstrekken van verzorging aan de patiënt in het ziekenhuis en onder meer de kosten van de geneesmiddelen, de kosten van de apparatuur van de door de Koning omschreven technische verstrekkingen inzake diagnose en de verzorging verstrekt door kinesitherapeuten. De kosten van de prothesen, van de honoraria van de artsen en van de tandheelkundigen zijn in deze prijs niet begrepen.

De verzekeringstegemoetkoming wordt verminderd met een forfaitair bedrag per dag dat ten laste gelegd wordt van de gerechtigde. De Koning bepaalt dit bedrag alsmede de toepassingsmodaliteiten ervan bij een in Ministerraad overlegd besluit.

- Art. 421. : Wat betreft de verstrekkingen inzake revalidatie bedoeld in artikel 412, 7°, wordt de verzekerings-tegemoetkoming bepaald op 100 pct. van de honoraria en de prijzen vastgesteld in de overeenkomsten die het Bestuurscomité, op voorstel van het College van artsen-directeurs, sluit met de inrichtingen voor revalidatie.

Deze tegemoetkoming kan worden verminderd met een bedrag of een gedeelte dat ten laste gelegd wordt van de gerechtigde; deze worden, evenals de toepassingsmodaliteiten ervan bij een in Ministerraad overlegd besluit door de Koning bepaald.

- Art. 422. : De Koning stelt de tegemoetkoming van de verzekering vast door de verzorging verleend door geïntegreerde diensten voor thuisverzorging en voor de geneeskundige verzorging verleend in rust- en verzorgingstehuizen en in rustoorden voor bejaarden, bedoeld in artikel 412, 8° en 9°.

Deze tegemoetkoming verhindert elke bijzondere tussenkomst van de ziekteverzekering in de kosten van de genoemde zorgen afzonderlijk genomen.

- Art. 423. : Het in de overeenkomsten bepaalde forfaitair bedrag voor reiskosten wordt ten belope van 75 pct. door de verzekering vergoed, wanneer de gerechtigde zich onmogelijk kan verplaatsen of wanneer de reiskosten hieruit voortvloeien dat een arts door de behandelende arts ter consult wordt bijgeroepen.

De Koning kan evenwel het persoonlijk aandeel in de reiskosten vaststellen op een forfaitair bedrag dat niettemin niet hoger mag zijn dan 50 pct. van de bedoelde kosten.

Hoofdstuk III. Vaststelling van honoraria en prijzen van de zorgen.
Overeenkomsten tussen de verzekeringsinstellingen en de zorgverleners

Afdeling I. Algemene bepalingen

Art. 424. : Behalve wat de vaststelling van de prijzen van de geneesmiddelen en de verpleegdagprijs in de gemeenschappelijke — ziekenhuiskamer — betreft, evenals van het forfait van de verzorging in het kader van de revalidatie, van de thuisverpleging, in de rust- en verzorgingstehuizen en in de rustoorden voor bejaarden, kunnen de vaststelling van honoraria en prijzen, de voorwaarden en modaliteiten van toepassing daarvan, en in het algemeen de betrekkingen tussen de gerechtigden en de verzekeringsinstellingen, enerzijds, en de zorgverleners anderzijds, geregeld worden door overeenkomsten die worden gesloten tussen de verzekeringsinstellingen, enerzijds, en de representatieve beroepsorganisaties van de onderscheiden categorieën van zorgverleners, anderzijds, in de schoot van de overeenkomstencommissies.

Art. 425. : De vaststelling van honoraria en prijzen bedoeld in vorig artikel dient te geschieden binnen het financieel kader dat voorafgaandelijk door het Bestuurscomité van de Dienst Gezondheidszorgen van het Rijksinstituut wordt vastgelegd en dat de maximale financiële weerslag aangeeft welke een overeenkomst mag hebben.

Art. 426. : De nationale overeenkomstencommissies zijn samengesteld uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de in artikel 424 bedoelde representatieve

organisaties, waarbij elke verzekeringsinstelling en elke representatieve organisatie door minstens één afgevaardigde vertegenwoordigd wordt.

Zij worden voorgezeten door de administrateur-generaal van het Rijksinstituut of door zijn afgevaardigde.

De voorzitter is niet stemgerechtigd. De beslissingen worden genomen bij gewone meerderheid zowel van de leden die de verzekeringsinstellingen vertegenwoordigen als van de leden die de representatieve organisaties vertegenwoordigen.

Het secretariaat van de verschillende commissies wordt waargenomen door een personeelslid van het Rijksinstituut, aan te wijzen door de administrateur-generaal.

De verdere samenstelling en de werkingsregelen worden bepaald door de Koning.

Elke Commissie stelt een huishoudelijk reglement op dat de Koning ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Art. 427. : De nationale overeenkomstencommissies kunnen op eigen initiatief voorstellen doen tot aanpassing van de nomenclatuur van de prestaties aan de bevoegde Technische Raden of voor de prestaties waarvoor geen Technische Raad bevoegd is, aan het Bestuurscomité.

Art. 428. : De overeenkomsten worden door toedoen van het Bestuurscomité aan de Minister ter goedkeuring voorgelegd. De Minister beslist binnen de dertig dagen na de voorlegging van de overeenkomst. Voor het verstrijken van die termijn stelt de Minister de betrokken overeenkomstencommissies in kennis van de reden van zijn eventueel verzet en roept hij haar op ten einde te pogen de standpunten in overeenstemming te brengen.

In geval de goedkeuring van een overeenkomst wordt geweigerd geeft de Minister kennis van zijn gemotiveerde beslissing aan de betrokken Commissie.

- Art. 429. : De overeenkomsten voorzien in strafbedingen in de zin van de artikelen 1226 en 1233 van het Burgerlijk Wetboek, die kunnen worden toegepast op elke verzekeringsinstelling of op elke zorgverlener, die de bepalingen van een overeenkomst waarbij hij partij is, niet naleeft.
- Art. 430. : Binnen de door de Koning vastgestelde grenzen kunnen de overeenkomsten in de mogelijkheid voorzien voor bijzondere overeenkomsten strekkende tot de rechtstreekse betaling door de verzekeringsinstelling aan de zorgverleners, voor zover een enkele nota van honoraria en prijzen per prestatie of behandeling wordt opgemaakt.
- Art. 431. : Bij geschil nopens de interpretatie of de uitvoering van de overeenkomsten, kan dit met het oog op verzoening worden voorgelegd aan de bevoegde overeenkomstencommissie; in geval het geschil betrekking heeft op de interpretatie van de nomenclatuur kan deze het advies inwinnen van de bevoegde Technische Raad.
- Art. 432. : In zover zij geen afwijkende bepalingen bevatten, worden de overeenkomsten gesloten voor een termijn van één jaar.
- Zij worden stilzwijgend verlengd behalve wanneer zij uiterlijk drie maanden voor de gestelde vervaldatum opgezegd worden.
- Art. 433. : Behalve ten aanzien van de artsen en de tandheeldkundigen, zendt de administrateur-generaal van het Rijksinstituut aan de zorgverleners de tekst van de goedgekeurde overeenkomst welke op hen respectievelijk betrekking heeft en verzoekt hen om individuele toetreding. Van die toetreding wordt aan de overeenkomstencommissies kennis gegeven, hetzij rechtstreeks, hetzij via de belanghebbende beroepsorganisaties.

- Art. 434. : Indien, bij het verstrijken van een overeenkomst, geen nieuwe overeenkomst kan worden opgemaakt, stelt het Rijksinstituut, binnen de dertig dagen, voor de gezamenlijke verzekeringsinstellingen, aan alle zorgverleners, andere dan artsen of tandheelkundigen, elke andere door het Bestuurscomité vastgestelde en door de Minister goedgekeurde tekst van overeenkomst ter goedkeuring voor. Van de individuele toetreding wordt rechtstreeks kennis gegeven aan het Rijksinstituut.
- Art. 435. : Tenzij in de overeenkomsten het tegendeel bedongen is, heeft iedere individuele toetreding tot een overeenkomst onmiddellijk uitwerking en geldt voor de duur van de overeenkomst. De zorgverleners, die tot een overeenkomst zijn toegetreden, worden, behoudens andersluidende wilsuiting, geacht hun toetreding tot die overeenkomst te behouden indien deze stilzwijgend is verlengd of tot een nieuwe overeenkomst die in de plaats komt van die welke ten einde loopt.
- Art. 436. : De Koning bepaalt wat met het oog op de toepassing van dit hoofdstuk onder streek moet verstaan worden.

Afdeling II. Bijzondere bepalingen

Onderafdeling I. Artsen en tandheelkundigen

- Art. 437. : De overeenkomst betreffende de artsen en die betreffende de tandheelkundigen bepalen inzonderheid het bedrag van de honoraria door de factoren vast te stellen, waarmee de in artikel 414 bedoelde relatieve waarden moeten worden vermenigvuldigd. Deze honoraria dienen te worden nageleefd door de artsen en tandheelkundigen die geacht worden tot de overeenkomst toegetreden te zijn. Voor de zorgen die niet in de nomenclatuur zouden zijn opgenomen bepalen zij de honoraria vrij.

De bedoelde overeenkomsten stellen eventueel de voorwaarden en de gevallen vast waarin dit bedrag van de honoraria mag worden overschreden.

De overeenkomsten stellen het forfaitair bedrag vast dat de artsen en de tandheelkundigen voor reiskosten bij bezoeken of zorgen aan huis mogen vorderen; zij mogen bedingen bevatten die voorzien in bijzondere modaliteiten, toepasselijk in een

bepaalde streek; dat forfaitair bedrag kan van streek tot streek verschillen; om tegemoet te komen aan bijzondere toestanden kan in éénzelfde streek in verschillende forfaitaire bedragen worden voorzien.

Voor het geval waarin een arts-specialist of een tandheelkundige door een huisarts ter consult wordt bijgeroepen ten huize van de zieke, mag in het akkoord een kilometervergoeding voor verplaatsing worden vastgesteld.

De overeenkomsten kunnen voorzien in een tussenkomst van het Rijksinstituut in de organisatiekosten van cursussen voor aanvullende opleiding voor artsen.

Art. 438.

: Het Bestuurscomité zendt de tekst van de overeenkomst samen met een formulier van weigering tot toetreding aan de artsen en tandheelkundigen.

De overeenkomsten treden in werking in een bepaald gewest, vijfenveertig dagen na hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, behoudens indien voor het verstrijken van die termijn meer dan 40 pct. van de artsen of van de tandheelkundigen bij een ter post aangetekende brief hun weigering tot toetreding tot de overeenkomst betekend hebben. Opdat in elk gewest de overeenkomsten in werking kunnen treden mogen bovendien niet meer dan 50 pct. van de huisartsen, noch meer dan 50 pct. van de artsen-specialisten geweigerd hebben tot de overeenkomst toe te treden.

De vereiste tellingen geschieden door de zorgen van het Bestuurscomité volgens de modaliteiten vastgesteld door de Minister op voorstel van dat Comité.

De artsen en tandheelkundigen die de bedoelde weigering niet binnen de genoemde termijn hebben ingezonden worden van rechtswege gacht tot de overeenkomst te zijn toegetreden.

Art. 439.

: Bij afwezigheid van nationale overeenkomst of in geval een nieuwe overeenkomst niet in alle gewesten in werking kan treden, kan de Koning, op voorstel of na gemotiveerd advies van het Bestuurscomité, bij een gemotiveerd in Ministerraad overlegd besluit, voor het ganse land, respectievelijk

voor de betreffende gewesten, maximumtarieven van honoraria vaststellen. Wanneer deze vaststelling van de honoraria naar de tarieven van de gesloten overeenkomst verwijst, zijn de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing op de artsen en tandheelkundigen die geen weigering binnen de hoger bepaalde termijn hebben ingezonden en zijn op hen de sancties voorzien in Titel VII van Boek I niet van toepassing.

Indien Hij geen maximumtarieven instelt, bepaalt de Koning de grondslag voor de berekening van de verzekeringstegemoetkomingen. Zolang dergelijke maatregel niet is genomen en geen nieuwe overeenkomst in werking is getreden, blijven de in de verstreken overeenkomst vastgestelde honoraria-bedragen als grondslag dienen voor de berekening van de verzekeringstegemoetkomingen.

Art. 440. : De Koning kan, op voorstel of na advies van de in dit artikel bedoelde overeenkomstencommissies, een regeling van sociale voordelen invoeren voor de artsen en tandheelkundigen die geacht worden tot een overeenkomst te zijn toegetreden, en die het genot ervan vragen.

Deze voordelen kunnen onder meer bestaan in een aandeel dat het Rijksinstituut ten laste neemt in de premies of bijdragen die door de betrokken artsen of tandheelkundigen worden gestort, in uitvoering van verzekeringscontracten die bij invaliditeit, rust of overlijden, renten of pensioenen waarborgen; de Koning bepaalt de voorwaarden waaraan die verzekeringscontracten moeten voldoen.

Onderafdeling II. Vroedvrouwen, verplegenden, kinesitherapeuten en verstrekkers van prothesen en toestellen

Art. 441. : De overeenkomsten betreffende vroedvrouwen, de verplegenden, de kinesitherapeuten en de verstrekkers van prothesen en toestellen bepalen inzonderheid het bedrag der voor de verstrekking aan te rekenen honoraria en prijzen, door de factoren vast te stellen waarmee de in artikel 414 bedoelde betrekkelijke waarden moeten worden vermenigvuldigd.

Wat de huisbezoeken of zorgen ten huize betreft, wordt in de overeenkomsten voor de reiskosten een forfaitair bedrag vastgesteld dat de in vorig lid bedoelde personen aan de gerechtigde mogen aanrekenen wanneer zij deze verzorging in zijn huize verstrekken, hetzij op verzoek, hetzij eigener beweging wanneer de toestand van de zieke verdere verzorging vergt zonder dat hij zich kan verplaatsen. Dat forfaitair bedrag mag verschillen volgens de streken.

Art. 442.

: Indien geen overeenkomst bestaat en het Bestuurscomité geen tekst van overeenkomst zoals bedoeld bij artikel 434 heeft opgemaakt, kan de Koning, op voorstel of na advies van het Bestuurscomité, bij een gemotiveerd en in Ministerraad overlegd besluit, maximumtarieven van honoraria en prijzen vaststellen.

Indien Hij geen maximumtarieven vaststelt, bepaalt de Koning de grondslag voor de berekening van de verzekeringstegemoetkomingen. Zolang dergelijke maatregel niet is genomen en geen nieuwe overeenkomst in werking is getreden, blijven de in de verstreken overeenkomst vastgestelde bedragen van honoraria en prijzen als grondslag dienen voor de berekening van de verzekeringstegemoetkomingen.

Art. 443.

: De Koning kan, van de dertigste dag die volgt op het verzenden van de tekst van de overeenkomst aan de individuele beoefenaars van de in dit artikel bedoelde categorieën zorgverleners, op voorstel of na gemotiveerd advies van het Bestuurscomité, bij een gemotiveerd en in Ministerraad overlegd besluit, maximumtarieven van honoraria en prijzen vaststellen, wanneer het aantal toetredingen niet 60 pct. bereikt van het totaal beoefenaars van het betrokken beroep.

Zodra vastgesteld wordt dat het in het vorig lid bedoelde quorum bereikt is, kan de Koning de vergoedingsbedragen waarin artikel 415 voorziet, met maximum 25 pct. verminderen voor de verstrekkingen verleend door de in dit artikel bedoelde zorgverleners die niet tot een overeenkomst zijn toegetreden.

De Koning kan, voor de bedoelde personen die niet tot een overeenkomst zijn toegetreden, de nakoming van de overeenkomstenhonoraria verbindend

verklaren voor de verstrekkingen die zij verlenen aan de bijzonder beschermde personen bedoeld in artikel 415, tweede lid.

Het aantal individuele toetredingen wordt in beginsel op nationaal vlak vastgesteld; alsdan, indien het in deze paragraaf bepaalde quorum is bereikt, kunnen de bepalingen van het tweede lid van toepassing zijn in het ganse land. Is dit quorum niet bereikt, dan wordt het aantal individuele toetredingen per streek vastgesteld; alsdan kunnen die bepalingen van het tweede lid van toepassing zijn in elke streek waar dit quorum bereikt is en die van het eerste lid in elke streek waar dit quorum niet is bereikt.

De vereiste tellingen geschieden door de zorgen van het Bestuurscomité volgens de modaliteiten vastgelegd door de Minister op voorstel van dat Comité.

Onderafdeling III. Apotheekers

Art. 444. : De nationale overeenkomst betreffende de apothekers bepaalt het bedrag van de honoraria voor de magistrale bereidingen en stelt regelen met betrekking tot de verantwoordelijkheidshonoraria op de aflevering van de farmaceutische specialiteiten vast.

Art. 445. : Indien geen overeenkomst bestaat en het Bestuurscomité geen tekst van overeenkomst zoals bedoeld bij artikel 434 heeft opgemaakt, kan de Koning, op voorstel of na advies van het Bestuurscomité, bij een gemotiveerd en in Ministerraad overlegd besluit, maximumtarieven van honoraria en prijzen vaststellen.

Indien Hij geen maximumtarieven vaststelt, bepaalt de Koning de grondslag voor de berekening van de verzekeringstegemoetkomingen. Zolang dergelijke maatregel niet is genomen en geen nieuwe overeenkomst in werking is getreden, blijven de in de verstreken overeenkomst vastgestelde bedragen van honoraria en prijzen als grondslag dienen voor de berekening van de verzekeringstegemoetkomingen.

- Art. 446. : De Koning kan, van de dertigste dag die volgt op het verzenden van de tekst van de overeenkomst aan de individuele apothekers, op voorstel of na gemotiveerd advies van het Bestuurscomité, bij een gemotiveerd en in Ministerraad overlegd besluit, maximumtarieven van honoraria en prijzen vaststellen, wanneer het aantal toetredingen niet 60 pct. bereikt van het totaal aantal apothekers.

Het aantal individuele toetredingen wordt in beginsel op nationaal vlak vastgesteld; is het bedoeld quorum niet bereikt, dan wordt het aantal individuele toetredingen per streek vastgesteld en wordt het besluit bedoeld in vorig lid toegepast in elke streek waar het quorum niet is bereikt.

- Art. 447. : De Koning kan, op voorstel of na advies van de in dit artikel bedoelde overeenkomstencommissie, een regeling van sociale voordelen invoeren voor de apothekers die tot een overeenkomst zijn toegetreden en die het genot ervan vragen.

Deze voordelen kunnen onder meer bestaan in een aandeel dat het Rijksinstituut ten laste neemt in de premies of bijdragen die door de betrokken apothekers worden gestort, in uitvoering van verzekeringscontracten die bij invaliditeit, rust of overlijden, renten of pensioenen waarborgen; de Koning bepaalt de voorwaarden waaraan die verzekeringscontracten moeten voldoen.

Onderafdeling IV. Ziekenhuizen

- Art. 448. : In de overeenkomsten met de ziekenhuizen kan worden bepaald dat en in welke mate deze gemachtigd zijn om van de toepassing van de normale verpleegdagprijs af te wijken in de gevallen waarin de gerechtigden geeist hebben in een andere dan gemeenschappelijke kamer te worden opgenomen zonder dat hun gezondheidstoestand of de technische noodwendigheden van onderzoek, behandeling of toezicht zulks vergen.

Onderafdeling V. Diensten voor thuisverpleging

- Art. 449. : De overeenkomsten met de diensten van thuisverpleging bepalen de modaliteiten voor de toekenning

van de in artikel 422 bedoelde tegemoetkomingen.

Onderafdeling VI. Rust- en verzorgingstehuizen en rusthuizen voor bejaarden

Art. 450. : De overeenkomsten met de rust- en verzorgingstehuizen en met de rustoorden voor bejaarden bepalen de modaliteiten voor de toekenning van de in artikel 422 bedoelde tegemoetkomingen.

Afdeling IV. Forfaitaire vaststelling van honoraria en prijzen en forfaitaire akkoorden

Art. 451. : De verzekeringsinstellingen kunnen met personen of groepen van samenwerkende personen die behoren tot één van de categorieën van zorgverleners akkoorden sluiten waarin de forfaitaire betaling van de verleende zorgen wordt bedongen.

De Koning bepaalt op voorstel of na advies van het Bestuurscomité, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de regelen volgens welke deze akkoorden worden gesloten en stelt de normen vast volgens welke de last der forfaits verdeeld wordt over de verzekeringsinstellingen.

De akkoorden stellen een forfaitair bedrag vast voor een aantal of voor alle zorgen verleend door de betreffende zorgverleners per jaar en per ingeschreven gerechtigde.

Het akkoord is slechts deugdelijk gesloten indien het door minstens de twee derden van de verzekeringsinstellingen wordt onderschreven; het aldus gesloten akkoord verbindt alle verzekeringsinstellingen.

De Koning bepaalt het bedrag van de jaarlijkse participatie dat ten laste van de gerechtigden wordt gelegd.

De akkoorden worden door toedoen van het Bestuurscomité en vergezeld van het advies van dat Comité, aan de Minister die de Sociale Zekerheid in zijn bevoegdheid heeft ter goedkeuring voorgelegd. De Minister beslist binnen de dertig dagen na de voorlegging van de overeenkomst. Indien de goed-

keuring wordt geweigerd geeft de Minister kennis van zijn gemotiveerde beslissing aan de partijen bij het akkoord en aan alle verzekeringsinstellingen.

Art. 452. : Forfaitaire akkoorden zoals bedoeld in vorig artikel kunnen onder dezelfde voorwaarden worden gesloten met diensten voor thuisverpleging, diensten voor geesteshygiëne, diensten voor eerstelijnszorg, alsmede met centra of samenwerkingsverbanden van diensten van eerstelijnszorg.

Art. 453. : De verzekeringsinstellingen kunnen, onder de voorwaarden door de Koning bepaald op voorstel of na advies van het Bestuurscomité, forfaitaire akkoorden sluiten met ziekenhuizen, waarbij een globale verpleegdagprijs wordt bepaald voor het geheel van de zorgen verleend aan elke gerechtigde door en in de betreffende inrichting.

Art. 454. : De Koning kan de regelen bepalen volgens dewelke de verpleegdagprijs zoals bepaald in artikel 420 en 450 kan vervangen worden door een jaarlijkse budgetprijs per ziekenhuis, vast te stellen door de Minister die de Volksgezondheid en de gezondheidsverzekering in zijn bevoegdheid heeft of gezamenlijk door de Minister die de volksgezondheid en de Minister die de gezondheidsverzekering in zijn bevoegdheid heeft. De Koning kan bepalen dat deze vervanging geleidelijk gebeurt naargelang de categorieën van ziekenhuizen die Hij omschrijft.

Dit jaarbedrag wordt door de gezondheidsverzekering vergoed in de vorm van maandelijksse betalingen. Het dekt de verzorging op het niveau gemeenschappelijke kamer; het eventueel supplement dat kan gevorderd worden van de gerechtigden die geëist hebben in een niet gemeenschappelijke kamer te worden opgenomen zonder dat hun gezondheidstoestand of de technische noodwendigheden van onderzoek, behandeling of toezicht zulks vergen, wordt geregeld in de bij artikel 448 bedoelde overeenkomsten.

De Koning bepaalt de wijze waarop de in dit artikel bepaalde lasten verdeeld worden onder de verzekeringsinstellingen.

Hij bepaalt ook het bedrag van de bijdragen dat ten laste van de gerechtigde wordt gelegd.

Subtitel II. Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen

Hoofdstuk I. Algemene bepalingen

Art. 455. : Wordt geacht volledig arbeidsongeschikt te zijn de persoon die omwille van letsels of functionele stoornissen in een eerste periode van zes maand zijn gewoon beroep en nadien dit of een andere passende arbeid niet kan verrichten zodat hij zijn vermogen tot verdienen heeft verloren.

Art. 456. : Wordt geacht gedeeltelijk arbeidsongeschikt te zijn de persoon die omwille van letsels of functionele stoornissen in een eerste periode van zes maand zijn gewoon beroep en nadien dit of een andere passende arbeid slechts in beperkte mate kan verrichten zodat zijn normaal vermogen tot verdienen met minstens de helft verminderd is.

Art. 457. : Onder passende arbeid wordt verstaan de arbeid die aan de betrokkene kan worden aangeboden gelet op onder meer zijn gezondheidstoestand, zijn leeftijd, zijn beroepsbekwaming, zijn beroepsverleden en de daaraan verbonden sociaal-culturele status, alsook gelet op de mogelijkheden tot beroepsher-scholing.

Art. 458. : De persoon die opgenomen is in een ziekenhuis wordt vermoed volledig arbeidsongeschikt te zijn.

De vrouw wordt geacht volledig arbeidsongeschikt te zijn gedurende de periode van zes weken voor en acht weken na een bevalling; dit laatste tijdvak wordt verlengd met een periode tijdens dewelke zij verder heeft gearbeid vanaf de zesde week voor de bevalling.

De Koning kan, op voorstel van het Bestuurscomité, andere vermoedens van arbeidsongeschiktheid instellen.

Art. 459. : In de schoot van de Huizen van Sociale Zekerheid, wordt een medisch-sociale dienst opgericht bedoeld bij artikel 277, die belast met evaluatie van arbeidsongeschiktheid.

De samenstelling en werking van deze dienst worden door de Koning bepaald. Hij omvat in elk geval een erkend verzekeringsgeneeskundige, een erkend arbeidsgeneeskundige en een maatschappelijk werker. Hij kan verder een beroep doen op de medewerking van een psycholoog, een revalidatiedeskundige en andere deskundigen die de Koning kan aanduiden.

Hij legt voor elk hem voorgelegd geval een dossier aan, waarvan de Koning de elementen en de opmaak omschrijft, en blijft aan de hand daarvan de opvolging van het geval verzekeren.

Hij is eveneens bevoegd voor de begroting van de integratietegemoetkoming bedoeld in artikel 462.

De medisch-sociale diensten nemen de taken van evaluatie en begeleiding over van de overheidsdiensten die met evaluatie van arbeidsongeschiktheid voor leden van de openbare sector belast zijn.

Op deze diensten kan bovendien een beroep gedaan worden door de verzekeringsinstellingen inzake ziekteverzekering.

Art. 460. : Ieder sociaal verzekerde heeft de plicht actief mee te werken aan de voor hem ondernomen herstelactie. Meer in het bijzonder heeft hij de

plicht elke passende arbeid te aanvaarden, zoniet vervalt zijn recht op uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid.

Art. 461. : De sociaal verzekerden hebben recht op een uitkering voor arbeidsongeschiktheid, zoals bepaald in de volgende hoofdstukken.

De Koning kan, bij een in ministerraad overlegd besluit, bijzondere regelen bepalen betreffende de toekenning van uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid wanneer het gaat om rechthebbenden die deeltijds zijn tewerkgesteld, die hun beroepsactiviteit gedurende een tijdlang hadden onderbroken of van wie de arbeidsprestaties op een ongelijke wijze gespreid zijn.

Art. 462. : De sociaal verzekerden en hun personen ten laste, die omwille van hun beperkte zelfredzaamheid bijzondere kosten moeten maken of een beroep moeten doen op bijzondere voorzieningen om zich in het sociale leven te integreren, kunnen aanspraak maken op een integratietegemoetkoming.

Het bedrag van de integratietegemoetkoming wordt bepaald in functie van de bijzondere voorzieningen waarop de aanspraakmaker een beroep moet doen en de bijzondere kosten die hij moet maken voor zijn sociale integratie, overeenkomstig de nomenclatuur en het tarief vastgesteld door de Koning. Deze nomenclatuur somt de voorzieningen en de kosten op die voor tegemoetkoming in aanmerking komen.

De tegemoetkoming kan bestaan uit een forfaitair bedrag dat eventueel periodiek wordt uitbetaald of uit een terugbetaling van gemaakte kosten. Zij omvat desgevallend ook de kosten voor de hulp van derden.

Art. 463. : Om aanspraak te kunnen maken op de uitkeringen bedoeld in deze subtitel moeten de rechthebbenden een wachttijd volbrengen onder de volgende voorwaarden :

1° zij moeten in een tijdvak van zes maanden, in

totaal, een door de Koning te bepalen aantal arbeidsdagen tellen. De dagen van inactiviteit welke kunnen gelijkgesteld worden met arbeidsdagen worden door de Koning omschreven. Hij stelt eveneens vast wat dient te worden verstaan onder "arbeidsdag";

2° zij moeten bij hun verzekeringsinstelling bijdragebescheiden hebben ingeleverd waarvan de waarde een door de Koning te bepalen minimumbedrag moet bereiken of welke, onder de door Hem te bepalen voorwaarden, door persoonlijke bijdragen moet worden aangevuld.

De Koning stelt vast in welke gevallen of onder welke voorwaarden de wachttijd wordt afgeschaft of verminderd.

Hij kan eveneens de voorwaarden wijzigen tot volbrenging van de wachttijd voor de personen die deeltijds zijn tewerkgesteld of waarvan de arbeidsprestaties op een ongelijke wijze gespreid zijn over de verscheidene dagen van de week, alsmede voor de seizoenarbeiders en de werknemers bij tussenpozen; Hij stelt vast wat onder "seizoenarbeiders" en onder "werknemers bij tussenpozen" moet worden verstaan.

Art. 464. : De Koning bepaalt onder welke voorwaarden sommige rechthebbenden hun aanspraken op uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid behouden na het normale tijdvak waarin zij gerechtigd waren, of in voortgezette verzekering treden.

Hoofdstuk II. Het stelsel van de werknemers

Art. 465. : De verzekeringsinstellingen stellen alles in het werk om de werknemers die getroffen zijn door arbeidsongeschiktheid zo spoedig mogelijk geheel of gedeeltelijk in hun vroeger beroep te herstellen en, zo dit niet mogelijk is, hun een andere arbeidssituatie aan te bieden, zulks eventueel in samenwerking met de gewestelijke medisch-sociale dienst en onder de coördinatie van de Dienst voor speciale tewerkstelling van het Rijksinstituut voor Werkverzekering.

Art. 466.

: In geval de arbeidsongeschiktheid van een werknemer gedeeltelijk is of wordt en de adviseur van de verzekeringsinstelling een wedertewerkstelling overweegt, vraagt hij aan de arbeidsgeneesheer van de werkgever de mogelijkheid van een wedertewerkstelling te onderzoeken, hetzij in het beroep dat de werknemer voor zijn ziekte of ongeval uitoefende hetzij in een voorlopig beroep dat aan de werknemer gepast kan worden overgedragen.

Indien de werknemer de wedertewerkstelling aanvaardt, heeft hij recht op een uitkering die gelijk is aan het verschil tussen het loon dat hij verdiende vóór zijn ziekte of ongeval en het loon dat hij verdient ingevolge zijn wedertewerkstelling.

De werknemer geniet, tot de dag van zijn volledige wedertewerkstelling of van de overgang naar een blijvende arbeidsongeschiktheid, de vergoeding voor volledige arbeidsongeschiktheid :

- 1° wanneer hij niet opnieuw te werk wordt gesteld maar zich onderwerpt aan een behandeling, die hem met het oog op zijn wederaanpassing wordt voorgesteld;
- 2° wanneer hij niet opnieuw tewerk wordt gesteld en hem geen behandeling met het oog op zijn wederaanpassing wordt voorgesteld;
- 3° wanneer hij de hem aangeboden wedertewerkstelling of de voorgestelde behandeling om een geldige reden weigert of stopzet.

Indien de werknemer zonder geldige reden de behandeling die hem met het oog op zijn wederaanpassing wordt voorgesteld weigert of voortijdig verlaat, dan heeft hij recht op een vergoeding die overeenstemt met zijn arbeidsongeschiktheid, berekend naar zijn arbeidsmogelijkheden in zijn oorspronkelijk beroep of in een voorlopig beroep dat hem schriftelijk toegezegd wordt voor het geval hij de behandeling zou volgen.

De werknemer kan het veiligheidscomité of bij ontstentenis daarvan het paritair samengesteld comité belasten met het toezicht op de interbedrijfsgeneeskundige dienst waarbij de werkgever is aangesloten of de gewestelijke medisch-sociale dienst, om advies verzoeken over het voorstel tot

wedertewerkstelling dat hem door de werkgever is gedaan.

Gedurende de tijd nodig om de procedure van tewerkstelling, beschreven in dit artikel, te volgen, heeft de werknemer recht op vergoeding voor volledige arbeidsongeschiktheid.

Art. 467. : Elke werkgever die werknemers tewerkstelt ingevolge de arbeidsbemiddeling voorzien bij vorig artikel geniet per aldus aangeworven werknemer van een vermindering van de sociale bijdragen gedurende een periode en onder de voorwaarden door de Koning bepaald.

Art. 468. : De werknemer die volledig arbeidsongeschikt is ontvangt over elke werkdag van een periode van zes maanden een uitkering voor arbeidsongeschiktheid die gelijk is aan x pct. van het loon dat hij de eerste dag van zijn ongeschiktheid zou verdiend hebben; dit loon wordt slechts in aanmerking genomen tot een door de Koning bepaald bedrag.

De werknemer die gedeeltelijk arbeidsongeschikt is ontvangt over elke werkdag van een periode van zes maanden een uitkering voor arbeidsongeschiktheid die gelijk is aan $x/2$ pct. van het loon dat hij de eerste dag van zijn ongeschiktheid voor een volledige werkprestatie zou verdiend hebben; dit loon wordt slechts in aanmerking genomen tot een door de Koning bepaald bedrag.

Art. 469. : Indien de uitkeringsgerechtigde niet langer in staat van arbeidsongeschiktheid is over een tijdvak van minder dan veertien dagen, onderbreekt dat tijdvak waarvoor geen ongeschiktheidsuitkering wordt betaald de loop van het tijdvak van zes maanden bedoeld in vorig artikel niet.

Art. 470. § 1. : De adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling stelt de in vorig artikel bedoelde staat van arbeidsongeschiktheid vast, alsmede haar duur en geeft kennis van zijn beslissing onder de voorwaarden en binnen de termijnen bepaald door

het Bestuurscomité. Op verzoek van de adviserende geneesheer, kan de betrokkene eveneens onderzocht worden door de geneesheer-inspecteur van het Rijksinstituut. Die geneesheer-inspecteur neemt in dat geval de beslissing over de staat van arbeidsongeschiktheid en geeft daarvan kennis aan de betrokkene en aan de adviserend-geneesheer, onder de voorwaarden en binnen de termijnen bepaald door het Bestuurscomité.

- § 2. Wanneer nochtans een of meer werkgevers diensten organiseren met het oog op de geneeskundige controle van hun werknemers tijdens een periode waarvoor de betaling van een loon verschuldigd is, kan de Koning de voorwaarden bepalen waaronder deze diensten erkend kunnen worden om de staat van arbeidsongeschiktheid vast te stellen voor een tewerkgestelde gerechtigde wiens werkgever op die diensten een beroep doet. — De modaliteiten van deze vaststelling, welke betrekking heeft op de aanvangsperiode die aanleiding kan geven tot het verlenen van ongeschiktheidsuitkeringen, worden bepaald door het Bestuurscomité.

De verzekeringsinstellingen zijn door de beslissing van de erkende diensten voor geneeskundige controle gebonden, tot wanneer de adviserend geneesheer of de geneesheer-inspecteur, volgens de door het Bestuurscomité te bepalen regelen en termijnen, een andere beslissing neemt inzake de staat van arbeidsongeschiktheid.

- Art. 471. : Na verloop van de periode van zes maanden bedoeld in artikel 468, wordt de uitkering voor volledige arbeidsongeschiktheid bepaald op Y pct. van het gemiddeld loon waarop over het jaar voorafgaand aan de aanvang van de arbeidsongeschiktheid bijdragen voor de sociale zekerheid verschuldigd waren; dit loon, basisloon genoemd, wordt slechts in aanmerking genomen tot een door de Koning bepaald bedrag.

Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid wordt het percentage bedoeld in vorig lid op de helft gebracht.

- Art. 472. : Indien, voor de toepassing van vorig artikel, de

werknemer niet langer in een staat van arbeidsongeschiktheid is over een periode van minder dan drie maanden, onderbreekt deze periode waarvoor geen uitkeringen worden betaald, de loop van de aan de gang zijnde periode van arbeidsongeschiktheid niet.

Art. 473. : De Koning bepaalt de bijzondere regelen welke gelden voor de berekening van het basisloon, bedoeld bij artikel 471 :

- 1° wanneer de werknemer geen volledig jaar heeft gearbeid, of geen volledig jaar in de functie waarin hij is tewerkgesteld bij de aanvang van de arbeidsongeschiktheid heeft gearbeid;
- 2° wanneer het loon wegens toevallige omstandigheden lager is dan het loon dat hij normaal verdient;
- 3° wanneer de werknemer tewerkgesteld is in een onderneming waarin slechts gedurende een beperkte periode van het jaar wordt gewerkt;
- 4° wanneer de werknemer naast zijn loon een pensioen ontving;
- 5° wanneer de werknemer deeltijds was tewerkgesteld;
- 6° wanneer het gaat om jeugdige werknemers.

Art. 473. : Na verloop van de periode van zes maanden bedoeld in artikel 468, stelt de Geneeskundige Raad voor Arbeidsongeschiktheid, op basis van een door de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling opgemaakt verslag, de staat van arbeidsongeschiktheid en de duur ervan vast, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.

De adviserend geneesheer en de geneesheer-inspecteur, als hij de werknemer op verzoek van de adviserend geneesheer onderzoekt, kunnen echter het einde van de staat van invaliditeit vaststellen en, ingeval de staat van arbeidsongeschiktheid opnieuw optreedt binnen drie maanden na het einde van een invaliditeitstijdvak, dit

wederoptreden ontkennen of voor een beperkte, door de Koning vastgesteld periode, erkennen. In die gevallen geven zij kennis van hun beslissing onder de voorwaarden en binnen de termijnen door de Koning vastgesteld.

De beslissing van de adviserend geneesheer, van de geneesheer-inspecteur of de Geneeskundige Raad voor Arbeidsongeschiktheid, waarbij het einde van de staat van arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld, hebben geen terugwerkende kracht.

Art. 475. : De Koning kan, bij een in ministerraad overlegd besluit, minimum-uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid voorzien, waarvan Hij het bedrag bepaalt, alsmede de voorwaarden van toepassing.

Art. 476. : Het Bestuurscomité bepaalt de regelen volgens dewelke en de termijnen waarin de werknemer de adviserend geneesheer van zijn verzekeringsinstelling kennis moet geven van elke arbeidsongeschiktheid.

Het bepaalt eveneens de regelen, die met het oog op de verlenging van een tijdvak van erkende arbeidsongeschiktheid in acht moeten worden genomen.

Het Bestuurscomité bepaalt op welke dag het recht op uitkeringen een aanvang neemt wanneer de werknemer niet binnen de gestelde termijn, de krachtens dit artikel opgelegde kennisgeving of aanvragen indient.

Art. 477. : Het Bestuurscomité bepaalt de voorwaarden waaronder aan de rechthebbende die binnen een vastgestelde periode herhaaldelijk getuigschriften of verklaringen van arbeidsongeschiktheid heeft ingeleverd, verplichtingen kunnen worden opgelegd die afwijken van degene die krachtens vorig artikel zijn vastgesteld. Het bepaalt eveneens op welke dag het recht op uitkeringen ingaat in geval die verplichtingen niet worden nageleefd.

- Art. 478. : Geen aanspraak heeft de werknemer met arbeidsongeschiktheid,
- 1° voor de periode waarvoor hij recht heeft op loon;
 - 2° voor de periode gedekt door het vakantiegeld;
 - 3° voor de periode waarvoor hij aanspraak kan maken op de vergoeding verschuldigd wegens de beëindiging van de arbeidsovereenkomst;
 - 4° voor de periode waarvoor hij een vergoeding ontvangt, die hem is gewaarborgd door een Belgische of buitenlandse wet, wegens tijdelijke of definitieve stopzetting van zijn gewone beroepsactiviteit, die schadelijk is of dreigt te worden voor zijn gezondheid;
 - 5° voor de periode waarover hij, met toepassing van de bepalingen in titel III van boek II van dit Wetboek recht heeft op een vergoeding wegens dezelfde arbeidsongeschiktheid.

De arbeidsongeschikte werknemer ontvangt toch de uitkeringen in afwachting dat hij één van de in vorig lid opgesomde voordelen geniet. Voor de terugvordering van de uitkeringen die de verzekeringsinstelling in toepassing van deze bepaling heeft betaald, treedt deze in de plaats van de rechthebbende.

Hoofdstuk III. Het stelsel van de openbare sector

- Art. 479. : Met het begrip "andere passende arbeid" waarvan sprake in de artikelen 456 en 457 wordt een arbeid bedoeld in het kader van de openbare sector.
- Art. 480. : De Minister die het Openbaar ambt in zijn bevoegdheid heeft, stelt alles in het werk om de leden van de openbare sector die getroffen zijn door arbeidsongeschiktheid zo spoedig mogelijk geheel of gedeeltelijk in hun vroeger beroep te herstellen en zo dit niet mogelijk is,

hun een andere arbeidssituatie in de openbare sector aan te bieden, zulks in samenwerking met de gewestelijke medisch-sociale dienst.

Art. 481. § 1. : Het lid van de openbare sector dat volledig arbeidsongeschikt is, behoudt zijn wedde; bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid ontvangt hij een uitkering die gelijk is aan de helft van die wedde.

§ 2. : Zodra het aantal dagen arbeidsongeschiktheid meer bedraagt dan één twaalfde van het aantal dagen dienstanciënniteit, ontvangt hij een uitkering voor arbeidsongeschiktheid van (60) pct. van zijn laatste activiteitswedde.

De dagen waarover de betrokkene gedeeltelijk arbeidsongeschikt was worden voor halve dagen geteld met het oog op de berekening bedoeld in vorig lid.

In elk geval heeft de betrokkene recht op behoud van zijn wedde gedurende minstens 90 dagen arbeidsongeschiktheid.

Het bedrag van deze uitkering mag evenwel in geen geval lager zijn dan :

1° de uitkering die de betrokkene in dezelfde toestand zou bekomen indien het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers op hem van toepassing was geweest sedert de aanvang van de perioden van ongeschiktheid;

2° het pensioen waarop hij zou recht hebben indien hem bij het verstrijken van de periode bedoeld in het eerste lid van deze paragraaf een vervroegd pensioen zou zijn toegekend.

De Koning bepaalt de toepassingsvoorwaarden en -modaliteiten van de bepalingen van dit artikel.

Art. 482. : De arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld door de gewestelijke medisch-sociale dienst.

Hoofdstuk IV. Het stelsel van de zelfstandigen

Art. 483. : De verzekeringsinstellingen stellen alles in het werk om de zelfstandigen die getroffen zijn door arbeidsongeschiktheid zo spoedig mogelijk geheel of gedeeltelijk in hun vroeger beroep te herstellen en, zo dit niet mogelijk is, hun een andere arbeidssituatie aan te bieden, zulks in samenwerking met de gewestelijke medisch-sociale dienst.

Art. 484. : De zelfstandige die volledig arbeidsongeschikt is ontvangt over elke werkdag van een periode van drie maanden, die aanvangt bij het begin van de vierde maand arbeidsongeschiktheid een uitkering voor arbeidsongeschiktheid die gelijk is aan X F. per dag.

Voor de zelfstandige die gedeeltelijk arbeidsongeschikt is wordt dat bedrag op de helft teruggebracht.

Indien de zelfstandige niet langer in staat van arbeidsongeschiktheid is over een tijdvak van minder dan veertien dagen, onderbreekt dat tijdvak, waarvoor geen ongeschiktheidsuitkering wordt betaald, de loop van het tijdvak van drie maanden bedoeld in dit artikel niet.

Art. 485. : Na verloop van een periode van negen maanden vergoede arbeidsongeschiktheid bedoeld in artikel 484 wordt de uitkering voor volledige arbeidsongeschiktheid gebracht op Y F. per werkdag en de uitkering voor gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid op $Y/2$ F. per werkdag.

Indien de zelfstandige niet langer in staat is van arbeidsongeschiktheid is over een tijdvak van minder dan drie maanden, onderbreekt dat tijdvak waarvoor geen uitkeringen worden betaald, de loop van de aan de gang zijnde periode van arbeidsongeschiktheid niet.

Art. 486. : De arbeidsongeschiktheid bedoeld bij artikel 484 wordt vastgesteld op de wijze bepaald bij artikel 470, § 1.

De arbeidsongeschiktheid bedoeld bij artikel 485 wordt vastgesteld op de wijze bepaald bij artikel 473.

SUBTITEL III. BEGRAFENISKOSTEN

Art. 487. : Bij overlijden van een uitkeringsgerechtigde of een met een uitkeringsgerechtigde door de Koning gelijkgestelde persoon, betaalt de verzekeringsinstelling aan de personen die de begrafenis werkelijk bekostigd hebben een uitkering voor begrafeniskosten waarvan de Koning de toekenningsvoorwaarden en het bedrag bepaalt.

TITEL III. SCHADELOOSSTELLING VAN HET BEROEPSRISICOHOOFDSTUK I. ARBEIDSONGEVALLENAfdeling I. Begripsomschrijving

Art. 488. : Als arbeidsongeval wordt aangezien elk ongeval dat een werknemer tijdens en door het feit van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst overkomt en dat een letsel veroorzaakt.

Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de overeenkomst wordt, behoudens tegenbewijs, geacht als overkomen door het feit van de uitvoering van die overeenkomst.

Art. 489. § 1. : Wordt eveneens als arbeidsongeval aangezien het ongeval dat zich voordoet op de weg naar en van het werk.

Onder de weg naar en van het werk wordt verstaan het normale traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt, en omgekeerd.

De werknemer wordt geacht zich eveneens op de plaats waar hij werkt te bevinden, wanneer hij onder meer :

- 1° zelfs buiten de arbeidsuren, met de uitdrukkelijke of stilzwijgende toelating van de werkgever, een opdracht als vakbondsafgevaardigde of vertegenwoordiger van de werknemers vervult;
- 2° een vergadering van de ondernemingsraad of het veiligheidscomité bijwoont;
- 3° met de uitdrukkelijke of stilzwijgende toelating van de werkgever vormingslessen bijwoont welke tijdens de normale arbeidsuren plaatshebben.

Het traject van of naar de verblijfplaats begint zodra de werknemer de drempel van zijn hoofd- of tweede verblijf verlaat en eindigt zodra deze weer

overschreden wordt.

§ 2. : Met de weg naar en van het werk wordt onder meer gelijkgesteld het traject door de werknemer afgelegd :

- 1° van de plaats waar hij werkt naar de plaats waar hij zijn eetmaal neemt of het zich aanschafft, en omgekeerd;
- 2° van de plaats waar hij werkt naar de plaats waar hij leergangen volgt met het oog zijn beroepsopleiding en van die plaats naar zijn verblijfplaats;
- 3° van de plaats waar hij werkt in uitvoering van een arbeidsovereenkomst met een werkgever, naar de plaats waar hij zou werken in uitvoering van een arbeidsovereenkomst met een ander werkgever;
- 4° van de plaats waar hij werkt naar de plaats waar hij zijn loon of het daarmee overeenstemmende bedrag in speciën geheel of gedeeltelijk int, en omgekeerd;
- 5° om tijdens de opzeggingstermijn, binnen de grenzen vastgesteld door de wetgeving op de arbeidsovereenkomsten en met toestemming van de werkgever, een nieuwe betrekking te zoeken;
- 6° om zich, zelfs buiten de werkuren, van zijn verblijfplaats of van de plaats waar hij weer aan het werk is naar zijn vroegere werkgever te begeven met het oog op het afgeven of het afhalen van bescheiden opgelegd door de sociale wetgeving; klederen of werkgerief, en omgekeerd;
- 7° van de aanwervingsplaats naar de plaats waar het werk dient te worden uitgevoerd door de werknemer in dienst van ondernemingen voor het laden, lossen en behandelen van waren in de havens, in de opslagplaatsen en de stations en van de werkgevers die zich bezighouden met scheepsherstelling, als vooraf geen arbeidsovereenkomst is gesloten;
- 8° met het oog, als het om zeelieden gaat, op hun aanmonstering van het aanwervingsbureau voor

zeelieden naar het waterschoutsambt;

9° van de plaats waar de huisarbeider grondstoffen of gedeeltelijk afgewerkte produkten bewerkt die een werkgever hem heeft toevertrouwd naar de plaats waar hij die grondstoffen of produkten afhaalt of aflevert, en omgekeerd;

10° van de plaats waar hij wegens het uitvoeren van een opdracht is of moet verblijven, naar de plaats waar hij zijn ontspanning neemt en omgekeerd, mits de werkgever het niet uitdrukkelijk verbodt.

Art. 490. : Wanneer de getroffene of zijn rechthebbenden benevens het bestaan van het letsel, een plotselinge gebeurtenis aanwijzen, wordt het letsel, behoudens tegenbewijs, vermoed door een ongeval te zijn veroorzaakt.

Afdeling II. Voorkoming

Art. 491. : De verzekeraars inzake arbeidsongevallenverzekering bedoeld bij artikel 259, besteden minstens (1)pct. van hun jaarlijkse ontvangsten aan premies of bijdragen, aan activiteiten ter voorkoming van arbeidsongevallen.

Art. 492. : De verzekeraars voorzien zich in de medewerking van een erkende preventiedienst.

De preventiedienst kan, naar keuze van de verzekeraar, eigen zijn aan een enkele verzekeraar of gemeenschappelijk zijn aan meerdere verzekeraars.

Elke preventiedienst wordt erkend door de minister die de sociale verzekering voor werknemers in zijn bevoegdheid heeft, na het advies van de Technische Raad ingesteld bij het Rijksinstituut van het Beroepsrisico en waarvan hij de samenstelling en bevoegdheden bepaalt.

Art. 493. § 1. : De erkende preventiediensten hebben het recht de toepassing te vorderen van reglementaire voorkomingsplichten waartoe andere instellingen

gehouden zijn.

Zij kunnen voorstellen doen met betrekking tot de voorkoming van arbeidsongevallen aan de overheid die met de coördinatie van de voorkoming belast is.

- § 2. : Deze diensten kunnen door de overheid die met de coördinatie van het voorkomingsbeleid belast is, gevorderd worden om aan de verwezenlijking van bepaalde preventieve acties mee te werken.

Art. 494. : Ingeval van preventieve stopzetting, op voorstel van de arbeidsgeneesheer, van een arbeidsactiviteit in een veiligheidsfunctie zoals omschreven door de Koning, zijn de uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid voorzien in onderafdeling II van afdeling III van dit hoofdstuk verschuldigd in de mate en onder de voorwaarden bepaald door de Koning.

Afdeling III. Schadeloosstelling

Onderafdeling I. Gezondheidszorgen

Art. 495. : De door een arbeidsongeval getroffenene heeft recht op terugbetaling of tenlasteneming van alle gezondheidszorgen, die het ongeval noodzakelijk maakt. Zij vallen ten laste van de verzekeraar tot het einde van een termijn van drie jaar na de homologatie door de arbeidsrechtbank van het akkoord tussen de getroffenene en de verzekeraar of de rechterlijke beslissing die zich uitspreken over de datum van consolidatie en de hoegrootheid van de arbeidsongeschiktheid.

Nadien vallen zij ten laste van het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico. Het oorzakelijk verband met het ongeval wordt op het geneeskundig getuigschrift aangegeven.

De kosten van prothesen en orthopedische toestellen waarvan het gebruik als noodzakelijk is erkend vallen, tot de datum van de homologatie of de beslissing bedoeld in het eerste lid, ten laste van de verzekeraar. Een bijkomende vergoeding die overeenkomt met de waarschijnlijke kosten van vernieuwing en herstelling van de toestellen wordt

vastgesteld bij de overeenkomst of de beslissing en berekend op de wijze door de Koning bepaald. Deze vergoeding wordt door de verzekeraar binnen de maand volgend op de homologatie van de overeenkomst of de beslissing bij het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico gestort.

Art. 496. : De getroffen en wonden zich vrij tot de zorgverleners zoals aangegeven in artikel 410. Alle kosten van gezondheidszorgen bedoeld in artikel 412 en die betrekking hebben op het arbeidsongeval worden door de verzekeraar vergoed aan 100 pct. van de honoraria en prijzen zoals die vastgesteld worden volgens de regelen vervat in de artikelen 424 tot 454.

De medische, farmaceutische en verplegingsdiensten welke door werkgevers of verzekeraars werden ingericht in de voorwaarden bepaald bij de artikelen 29 en 30 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 en die op de datum van de inwerkingtreding van deze Titel erkend zijn, blijven verder erkend onder de voorwaarden bepaald in bovengenoemde artikelen. In dat geval wonden de betreffende werknemers die slachtoffer van een ongeval zijn, zich tot deze diensten.

Onderafdeling II. Arbeidsongeschiktheid

Art. 497. : Wordt geacht volledig arbeidsongeschikt te zijn de persoon die omwille van letsels of functionele stoornissen in een eerste periode van zes maand zijn gewoon beroep en nadien dit of een andere passende arbeid niet kan verrichten zodat hij zijn vermogen tot verdienen heeft verloren.

Art. 498. : Wordt geacht gedeeltelijk arbeidsongeschikt te zijn de persoon die omwille van letsels of functionele stoornissen in een eerste periode van zes maand zijn gewoon beroep en nadien dit of een andere passende arbeids slechts in beperkte mate kan verrichten zodat zijn normaal vermogen tot verdienen tot minstens 10 pct. verminderd is; de vermindering wordt percentsgewijze uitgedrukt in een veelvoud van 10.

- Art. 499. : De artikelen 457, 458 en 460 zijn van toepassing op de verzekering inzake arbeidsongevallen.
- Art. 500. : De artikelen 465, 466 en 467 zijn eveneens van toepassing op de verzekering inzake arbeidsongevallen; de verplichtingen in die artikelen aan de verzekeringsinstellingen in het kader van de gezondheidsverzekering opgelegd, gelden, wat de verzekering inzake arbeidsongevallen betreft, voor de verzekeraars inzake arbeidsongevallen.
- Art. 501. : De arbeidsongeschiktheid wordt geacht van blijvende aard te zijn vanaf het ogenblik, consolidatie genoemd, dat de letsels een definitief karakter hebben verworven. In dat geval is herziening, gegrond op een wijziging van de arbeidsongeschiktheid van de getroffene, mogelijk op verzoek -- van het slachtoffer of van de verzekeraar in de loop van een periode van drie jaar na de homologatie door de arbeidsrechtbank van de overeenkomst tussen de getroffene en de verzekeraar of de rechterlijke beslissing die zich uitspreken over de datum van consolidatie, en na verloop van telkens een periode van minstens drie jaar nadien.
- In de andere gevallen is de arbeidsongeschiktheid tijdelijk en kan zij op elk ogenblik worden herzien op verzoek van de gerechtigde of van de verzekeraar.
- Art. 502. : De hoegrootheid van de arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld in een door de arbeidsrechtbank gehomologeerd akkoord tussen de getroffen en de verzekeraar of, bij gebreke daaraan, door een beslissing van de arbeidsrechtbank. Hierbij kan een beroep worden gedaan op de in de schoot van de huizen van sociale zekerheid opgerichte gewestelijke medisch-sociale diensten, bedoeld in artikel 459.
- Art. 503. : De werknemer die volledig arbeidsongeschikt is als gevolg van een arbeidsongeval ontvangt een uitkering als vergoeding voor arbeidsongeschiktheid die gelijk is aan 90 pct. van zijn loon bij tijdelijke en aan 100 pct. van zijn loon bij blijvende arbeidsongeschiktheid.

De werknemer die gedeeltelijk arbeidsongeschikt is ontvangt een vergoeding voor arbeidsongeschiktheid die gelijk is aan een percentage van datzelfde loon, dat de hoegrootheid van zijn arbeidsongeschiktheid uitdrukt.

Art. 504. : Gedurende een periode van zes maanden wordt als loon in aanmerking genomen het loon dat de werknemer de eerste dag van zijn arbeidsongeschiktheid zou verdiend hebben.

Nadien wordt het loon in aanmerking genomen waarop over het jaar voorafgaand aan de aanvang van de arbeidsongeschiktheid bijdragen voor de sociale zekerheid verschuldigd waren. Voor de berekening van dat basisloon in dit laatste geval, wordt artikel 473 toegepast.

Het loon wordt slechts in aanmerking genomen tot een door de Koning bepaald bedrag.

Art. 505. : De vergoedingen voor arbeidsongeschiktheid worden onder de voorwaarden en binnen de grenzen die de Koning, na advies van de Technische Raad bij het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico, bij een in ministerraad overlegd besluit, bepaalt, gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen. Het indexcijfer wordt per kalenderjaar vastgesteld en, voor de berekening ervan, wordt uitgegaan van het gemiddelde van de indexcijfers der consumptieprijzen van het derde trimester van het voorafgaande jaar.

In elk geval is de bepaling van lid 1 niet meer toepasselijk zo het percentage van munterosie gedurende (X) opeenvolgende maanden de gemiddelde kaipitaalsrendementsvoet overtreft.

De vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid kunnen pas na de eerste zes maanden ongeschiktheid aangepast worden.

Art. 506. § 1. : De vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid zijn betaalbaar door de verzekeraar op dezelfde tijdstippen als het loon.

- § 2. : De vergoedingen voor blijvende arbeidsongeschiktheid zijn, in de vorm van renten, betaalbaar door de verzekeraar per kwartaal en per vierde.

De getroffene kan vragen dat ten hoogste één derde van de waarde van de rente als kapitaal wordt uitbetaald. Dit verzoek kan op elk oogenblik, zelf na vestiging van het kapitaal, worden gedaan. De rechter beslist in het belang van de verzoeker.

- § 3. : Met het oog op de toepassing ~~van de~~ bepalingen van deze afdeling, wordt het rentekapitaal gevestigd overeenkomstig artikel 262.

- § 4. : De door een arbeidsongeval getroffene die een vergoeding of rente voor arbeidsongeschiktheid geniet is verplicht de bijdragen voor de sociale verzekering in het stelsel van de werknemers te betalen.

De Koning bepaalt de regelen van inning en verdeling dezer bijdrage alsmede de regelen van uitvoering daarvan.

Afdeling IV. Procedure

- Art. 507. : De werkgever of zijn aangestelde is verplicht ieder ongeval dat aanleiding kan geven tot toepassing van deze wet, aan te geven bij de bevoegde verzekeraar en bij de inspecteur bevoegd inzake de arbeidsveiligheid.

De inspecteur bevoegd inzake de arbeidsveiligheid stelt ambtshalve de arbeidsauditeur op de hoogte wanneer de aangifte bedoeld in het eerste lid niet gebeurt binnen de termijn vastgesteld krachtens het laatste lid.

De aangifte van het ongeval kan eveneens gedaan worden door de getroffene of de rechthebbenden.

De aangifte gebeurt schriftelijk op de wijze en binnen de termijnen bepaald door de Koning.

- Art. 508. § 1. : De verzekeraar die weigert het ongeval ten laste te nemen of die oordeelt dat er twijfel bestaat

inzake de toepassing van dit hoofdstuk op het ongeval, verwittigt binnen de twee weken die volgen op de ontvangst van de verklaring het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico. Dit Instituut kan een onderzoek instellen naar de oorzaken en omstandigheden van het ongeval en maakt dan proces-verbaal op.

Een afschrift van het proces-verbaal wordt gezonden aan de verzekeraar, aan de getroffene of zijn rechthebbende en aan de verzekeringsinstelling waarbij de getroffene is aangesloten of waar hij is ingeschreven overeenkomstig de bepalingen van titel II inzake de gezondheidsverzekering.

- § 2. : In het geval bedoeld bij § 1 of zo de verzekeraar weigert het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen verwittigt hij binnen dezelfde tijd de verzekeringsinstelling, waarbij de getroffene is aangesloten of waar hij is ingeschreven overeenkomstig de bepalingen van titel II inzake de gezondheidsverzekering.

Die kennisgeving, vergezeld van een afschrift van de aangifte van het ongeval, geldt als een verklaring van arbeidsongeschiktheid die tijdig bij de verzekeringsinstelling werd ingediend.

De vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid bepaald door de verplichte gezondheidsverzekering zijn door de verzekeraar die nalaat de verklaring bedoeld in het eerste lid tijdig te doen, verschuldigd vanaf het begin van de arbeidsongeschiktheid tot en met de dag van de verklaringen aan de werknemer die, buiten de aangifteformaliteit, de voorwaarden vervult om ze te bekomen. Die vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid worden aan de getroffene betaald door de verzekeringsinstelling van de gezondheidsverzekering, die ze rechtstreeks verhaalt op de verzekeraar.

Zo een wijziging optreedt in de hoegrootheid van de arbeidsongeschiktheid, die aan de door het arbeidsongeval getroffene is toegekend, verwittigt de verzekeraar eveneens de verzekeringsinstelling binnen de drie dagen die volgen op de dag waarop de wijziging van de ongeschiktheidsgraad zich voordoet.

§ 3. : In ieder van de gevallen bedoeld in § 2 verwittigt de verzekeraar eveneens de getroffene binnen dezelfde termijn.

§ 4. : In geval van betwisting omtrent de aard of de hoegrootheid van de arbeidsongeschiktheid van de getroffene is de verzekeraar verplicht de vergoedingen of renten bedoeld in artikel 503 bij voorschot te betalen op grond van de door hem voorgestelde hoegrootheid van arbeidsongeschiktheid.

Deze bepaling geldt eveneens in geval een eis tot herziening wordt ingesteld.

Art. 509. : De partijen zijn verplicht de overeenkomsten betreffende de voor het arbeidsongeval verschuldigde vergoeding ter homologatie aan de bevoegde rechtsmacht voor te leggen.

Op verzoek van de meest gereede partij, wordt de homologatieprocedure in de raadkamer door de bevoegde arbeidsrechtbank behandeld. Tegen de homologatieakte kan geen hoger beroep worden aangetekend.

Die overeenkomsten worden, op straf van nietigheid, met redenen omkleed en vermelden het basisloon, de aard van de letsels, de hoegrootheid van de arbeidsongeschiktheid en de datum van de consolidatie.

De Koning stelt een model van overeenkomst vast.

De verzekeraars moeten aan de bevoegde rechtsmacht alle gegevens, inbegrepen de wijze van berekening van het basisloon, overleggen.

Afschrift van het proces-verbaal van homologatie kan enkel in uitvoerbare vorm worden uitgegeven, nadat de rechtsmacht heeft vastgesteld dat het ongeval overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk geregeld werd.

De griffie van de arbeidsrechtbank zendt binnen acht dagen na de homologatie een niet ondertekend afschrift van de gehomologeerde overeenkomst aan elke partij, of, in voorkomend geval, aan haar

vertegenwoordiger.

- Art. 510. : Wanneer de rechtsmacht al de gegevens niet bezit om definitief uitspraak te doen, maar de toepassing van de bepalingen van dit Wetboek niet betwist wordt, heeft zij het recht zelfs ambtshalve aan de getroffene of de rechthebbenden :
- 1° hetzij een voorschot bij wijze van dagelijkse vergoeding toe te kennen;
- 2° hetzij een som toe te kennen om de eventuele kosten van het deskundig onderzoek te dekken.
- Art. 511. : De eis tot herziening van de vergoedingen gegrond op een wijziging van de arbeidsgeschiktheid van de getroffene, bedoeld bij artikel 501, of van zijn overlijden, aan de gevolgen van het ongeval, kan ingesteld worden in de loop van een periode van drie jaar na de homologatie van de overeenkomst tussen partijen of de rechterlijke beslissing en na verloop van telkens een periode van minstens drie jaar nadien.
- De eis tot herziening mag bij terugvordering tot het sluiten van de debatten worden ingesteld, bij wijze van conclusies, die ter griffie worden neergelegd en aan de andere partijen worden meege-deeld.
- Art. 512. : De getroffene of zijn rechtverkrijgenden en de persoon die de begrafenis-kosten en de kosten voor gezondheidszorgen heeft gedragen hebben een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar of tegen het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico, indien de werkgever geen verzekeringscontract heeft afgesloten of indien de verzekeraar zijn verplichtingen niet nakomt.
- Art. 513. : De rechtsovereenkomst tot betaling of tot herziening van de vergoedingen bepaald door deze wet kan in geen geval voor de strafrechter worden gebracht;

het instellen van die rechtsvordering is onafhankelijk van het instellen van de publieke rechtsvordering waartoe het ongeval aanleiding kan geven.

Hoofdstuk II. Beroepsziekten

Afdeling I. Begripsomschrijving

Art. 514. : De Koning stelt een lijst op van de beroepsziekten.

Wordt eveneens beschouwd als beroepsziekte, de ziekte die niet voorkomt op genoemde lijst, maar toch het uitsluitend en rechtstreeks gevolg is van de beroepsuitoefening; het bewijs hiervan kan worden geleverd met alle middelen.

In elk geval kan de getroffene of zijn rechtverkrijgende, wanneer de tijdelijke arbeidsongeschiktheid, zoals verder bepaald in dit hoofdstuk, of het overlijden zich hebben voorgedaan vóórdat de ziekte werd ingeschreven op de bij dit artikel bedoelde lijst, aanspraak maken op de schadeloosstelling van beroepsziekten voorzien in deze titel vanaf de datum waarop de ziekte werd ingeschreven.

Art. 515. : Schadeloosstelling voor beroepsziekten is verschuldigd wanneer de door deze ziekte getroffen persoon aan het beroepsrisico dezer ziekte blootgesteld geweest is.

Ieder werk dat gedurende bovengenoemde perioden is verricht in de bedrijfstakken, beroepen of categorieën van ondernemingen die de Koning na advies van de Technische Raad voor de Beroepsziekte, wordt vermoed de getroffene aan dat risico te hebben blootgesteld, tenzij het tegendeel bewezen wordt.

Afdeling II. Voorkoming

Art. 516. : Het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico besteedt minstens (1)pct. van zijn jaarlijkse ontvangsten

aan bijdragen en toelagen voor de sector Beroeps-
ziekten aan activiteiten ter voorkoming van
beroepsziekten.

Art. 517. : Het Rijksinstituut doet voorstellen met betrekking
tot voorkoming van beroepsziekten aan de overheid
die met de coördinatie van het voorkomingsbeleid
belast is.

Het Rijksinstituut werkt mede aan de preventieve
acties die door de Overheid worden opgezet of
gecoördineerd.

Art. 518. : De arbeidsgeneesheer die een van de hierna
vernoemde gevallen vaststelt of ervan op de hoogte
werd gesteld door een andere arts, dient hiervan
aangifte te doen bij de geneesheer-adviseur van
het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico op de
wijze bepaald door de Koning :

1° de gevallen van beroepsziekten, die voorkomen
op de lijst der ziekten, opgemaakt bij toepas-
sing van de bepalingen van artikel 514;

2° de gevallen die niet voorkomen op vermelde
lijst, doch wel op de Europese lijst van de
beroepsziekten opgenomen in bijlage I en op de
toegevoegde lijst van ziekten waarvan de
aangifte dient te worden geëist met het oog op
de eventuele opneming in de Europese lijst,
opgenomen in bijlage II van de aanbeveling van
de Commissie van de Europese Gemeenschap aan de
Lidstaten van 23 juli 1962;

3° de gevallen van andere ziekten waarvan
vaststaat dat ze hun oorsprong in het beroep
vinden of waarvoor de arts die ze heeft vast-
gesteld, een dergelijke oorsprong bevestigt of
vermoedt;

4° de gevallen voor voorbeschiktheid voor een van
de hierboven vermelde beroepsziekten of van de
eerste symptomen hiervan, telkens als deze
vaststelling de vastheid van betrekking of het
loon van de betrokken werknemer kan beïnvloe-
den.

Art. 519. : Ieder jaar brengt de Technische Raad voor de Beroepsziekten verslag uit over de ontwikkeling van de beroepsziekten die aanleiding geven tot schadeloosstelling of aangifte en over de middelen ter voorkoming ervan die in België of elders zijn toegepast of ontdekt.

Dit verslag geeft per ziekte het aantal gevallen aan die vastgesteld zijn in elke industrie, beroep of bedrijfstak opgesomd door de Koning met toepassing van artikel 515 of volgens een nauwkeuriger indeling die passender mocht lijken.

Het verslag wordt uitgebracht aan de Minister die de sociale zekerheid in zijn bevoegdheid heeft, aan de Minister die de tewerkstelling en arbeid in zijn bevoegdheid heeft en aan de Minister van Economische Zaken, door bemiddeling van het bestuurscomité, dat voor de publicatie ervan zorgt.

Art. 520. § 1. : Indien het daartoe voldoende redenen aanwezig acht kan het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico op advies van de door de Koning aangewezen arts aan ieder door een beroepsziekte getroffen of bedreigde persoon voorstellen zich verder, hetzij voor een tijd, hetzij voorgoed, te onthouden van iedere activiteit die hem nog aan het risico van bedoelde ziekte zou blootstellen en de door hem uitgeoefende activiteit tijdelijk of voorgoed stop te zetten.

Wordt beschouwd als bedreigd door een beroepsziekte de werknemer bij wie een vatbaarheid voor een beroepsziekte of de eerste verschijnselen van de ziekte worden vastgesteld.

§ 2. : De persoon die instemt met het voorstel voor een tijdelijke stopzetting heeft voor de periode van tijdelijke stopzetting die ten vroegste 365 dagen voor de datum van de aanvraag mag aanvangen, recht op de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Indien het gaat om zwangere werkneemsters wordt het recht op de vergoedingen beperkt tot de periode die valt tussen het begin van de zwangerschap en het begin van de zes weken die voorafgaan aan de vermoedelijke datum van bevalling.

§ 3. : Zo de persoon instemt met het voorstel voor een definitieve stopzetting, dan heeft hij voor een periode van negentig dagen volgend op de dag van de werkelijke stopzetting recht op een forfaitaire vergoeding die gelijk is aan de vergoedingen voor volledige blijvende arbeidsongeschiktheid.

De persoon die instemt met het voorstel voor een definitieve stopzetting, kan, indien hij niet voldoet aan de eisen gesteld bij de wetgeving betreffende de sociale reclassering van minder-validen, vakherscholing ten laste van het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico ondergaan.

Tijdens de duur van deze herscholing heeft hij recht op de vergoedingen voor volledige blijvende arbeidsongeschiktheid, verminderd met de voordelen in geld, toegestaan door de instelling waar de herscholing gebeurt.

De kosten van de herscholing worden door het Rijksinstituut gedragen onder de voorwaarden en volgens de nadere regelen, door de Koning te bepalen.

§ 4. : Voor de persoon die zich onderwerpt aan vakherscholing, hetzij ten laste van het Rijksinstituut, hetzij in het raam van de wetgeving betreffende de sociale reclassering van de minder-validen gaat de in § 3 bedoelde periode van negentig dagen in daags na de dag waarop die herscholing een einde neemt.

Tussen de dag van de daadwerkelijke werkstopzetting en de dag van aanvang van de herscholing beschikt de persoon nochtans, met het oog op zijn beroepsoriëntering, over een termijn van vijftien dagen tijdens welke hij recht heeft op de vergoedingen voor volledige arbeidsongeschiktheid.

Art. 521. § 1. : Wanneer de door een tijdelijke arbeidsongeschiktheid getroffen definitief elke activiteit stopzet overeenkomstig het bepaalde in artikel 520, dan wordt de tijdelijke arbeidsongeschiktheid als blijvend aangezien en als zodanig gewaardeerd bij het verstrijken van de periode van negentig dagen waarvan sprake in dit artikel.

§ 2. : De persoon die heeft ingestemd met het voorstel

voor een definitieve stopzetting mag geen werk verrichten waarbij risico bestaat voor de ziekte die de stopzetting heeft verantwoord. De werkgever mag hem evenmin bij dergelijk werk tewerkstellen.

De Koning kan bepalen in welke gevallen en in welke mate een werkgever die wetens en willens het bepaalde in het eerste lid van deze paragraaf overtreedt, verplicht kan worden het Rijksinstituut de vergoedingen terug te betalen die het aan de getroffene of zijn rechthebbenden uitkeert, ingevolge de dood, een hervalling of verergering van de beroepsziekte, welke het gevolg is van de overtreding.

§ 3. : De Koning bepaalt de bijzondere regelen voor de toepassing van artikel 520 en van dit artikel inzonderheid de regelen inzake toezicht op de naleving door de betrokkenen van de verbintenissen die deze op zich hebben genomen ingevolge hun instemming met de voorstellen van het Rijksinstituut. De toezichtregelen kunnen verplichtingen medebrengen voor de werkgever die deze personen in dienst hebben.

Art. 522. : Ieder persoon die weigert tijdelijk of definitief elke activiteit in de onderneming waar hij tewerkgesteld is of in het beroep dat hij uitoefent stop te zetten, verliest het recht op alle voordelen voorzien in deze titel in geval van hervalling of verergering van de ziekte die het voorstel tot stopzetting van de activiteit heeft verechtvaardigd, indien uit een geneeskundig onderzoek blijkt dat die hervalling of die verergering het gevolg is van de blootstelling aan het risico die hij wetens en willens heeft verlengd.

Art. 523. : Voor de dagen waarop de getroffene op verzoek van het Rijksinstituut, of van een arbeidsgerecht zijn arbeid onderbreekt met het oog op een onderzoek voortvloeiend uit of ter voorkoming van een beroepsziekte, is door het Rijksinstituut aan de getroffene een vergoeding verschuldigd gelijk aan het normale dagloon, verminderd met het loon dat de getroffene eventueel heeft verdiend. Voor de toepassing van de sociale wetgeving worden de dagen van arbeidsonderbreking gelijkgesteld met werkelijke arbeidsdagen.

Afdeling III. Schadeloosstelling

Onderafdeling I. Gezondheidszorgen

Art. 524. : Het aandeel in de kosten van gezondheidszorgen dat, overeenkomstig de algemene regeling inzake gezondheidsverzekering vervat in subtitel I van vorige titel en na tussenkomst van deze laatste, ten laste valt van een door beroepsziekte getroffen of bedreigde persoon, wordt vergoed door het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico.

Het oorzakelijk verband met de beroepsziekte wordt op het geneeskundig getuigschrift aangegeven.

Art. 525. : Onverminderd het bepaalde in artikel 524 kan de Koning na advies van de Technische Raad voor beroepsziekten en van het bestuurscomité een specifieke nomenclatuur opstellen voor verstrekkingen van gezondheidszorgen die niet voorzien zijn in de regeling van de algemene gezondheidsverzekering.

Onverminderd het recht van vrije keuze van arts of verzorgingsinrichting, mag de arts, hoofd van de medische dienst van het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico of zijn afgevaardigde met de hoedanigheid van arts, de medische behandeling volgen en, zowel op het stuk van diagnose als op het stuk van therapie, alle nuttige inlichtingen aan de door de werknemer gekozen arts mededelen.

Art. 526. : De terugbetaling of de tenlasteneming voor de kosten van gezondheidszorgen bedoeld in de artikelen 524 en 525 wordt door het Rijksinstituut toegekend vanaf twee maand voorafgaand aan de datum van indiening van de aanvraag op voorwaarde dat deze ontvankelijk is.

Indien de aanvraag het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot verwerping, wordt de toekenning van de terugbetaling of de tenlasteneming van de gezondheidszorgen stopgezet op de datum van de betekening van de beslissing tot verwerping.

Onderafdeling II. Arbeidsongeschiktheid

Art. 527. : Voor wat de vergoedingen voor arbeidsongeschiktheid wegens beroepsziekte aangaat, zijn de artikelen 457, 458, 460, 497, 498, 501, 502, 503, 504 en 506, §1, §2 en §4 van toepassing.

Indien de ziekte een tijdelijke of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg heeft, heeft de getroffene slechts recht op de in deze artikelen bedoelde uitkeringen op voorwaarde dat de tijdelijke ongeschiktheid tenminste vijftien dagen aanhoudt.

Art. 528. : De artikelen 465, 466 en 467 zijn eveneens van toepassing op de regeling van beroepsziekten; de verplichtingen in die artikelen aan de verzekeringinstellingen in het kader van de gezondheidsverzekering opgelegd, gelden, wat de regeling van de beroepsziekte betreft, voor het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico.

Art. 529. : De Koning bepaalt het maximum-bedrag van de vergoedingen die worden toegekend ingeval voor meer dan één beroepsziekte schadeloosstelling verschuldigd is.

Afdeling IV. Procedure

Art. 530. : Het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico doet uitspraak omtrent iedere aanvraag om schadeloosstelling alsmede omtrent iedere aanvraag om herziening van reeds toegekende vergoedingen. Die aanvragen worden schriftelijk aan het Rijksinstituut gericht en worden onderzocht op de wijze bepaald door de Koning.

Het Rijksinstituut kan ook ambtshalve uitspraak doen over de herziening van de reeds toegekende vergoedingen. Die herziening gebeurt alsdan op de wijze bepaald door de Koning.

Op advies van de Technische Raad, kan de Koning voor iedere ziekte bepalen binnen welke termijn de

aanvragen moeten worden ingediend. In de gevallen van tijdelijke arbeidsongeschiktheid moeten de aanvragen evenwel worden ingediend in de loop van de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid die al dan niet door een of meerdere periodes van werkhervatting onderbroken is, of in elk geval op een ogenblik dat de beroepsziekte ingetreden is.

Art. 531. : De vergoedingen wegens kosten voor gezondheidszorgen mogen worden betaald aan degenen die daarvan de lasten op zich genomen hebben. De personen aan wie deze kosten zijn verschuldigd hebben een rechtstreekse vordering tegen het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico.

Art. 532. : De eis tot betaling of herziening van de vergoedingen kan in geen enkel geval voor de strafrechter worden gebracht. Hij is onafhankelijk van de eventuele strafvordering.

HOOFDSTUK III . GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Afdeling I. Gezondheidsschade

Art. 533. : Onafhankelijk van en in mogelijke cumulatie met een eventuele uitkering voor arbeidsongeschiktheid of een integratietegmoetkoming, zoals bedoeld in volgend artikel, kan aan de slachtoffers van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte een vergoeding worden uitgekeerd voor de aantasting van de fysische en psychische integriteit.

Deze vergoeding is onafhankelijk van het verdiende loon van het slachtoffer.

Met het oog op de vaststelling en de toepassing van de bedragen van de vergoeding kan de Koning een schaal opstellen met minima- en maximabedragen.

Afdeling II. Integratietegmoetkoming

Art. 534. : De slachtoffers van arbeidsongevallen of beroeps-

ziekten kunnen aanspraak maken op de integratie-
tegemoetkoming zoals bepaald bij artikel 462.

Afdeling III.

Schadeloosstelling bij arbeidsongeval of beroeps-
ziekte met dodelijke afloop

Art. 535. : Wanneer de getroffene ingevolge het arbeidsongeval
of een beroepsziekte overlijdt, wordt een
vergoeding voor begrafenisniskosten toegekend die
gelijk is aan 30 maal het gemiddelde dagloon. In
geen geval mag de vergoeding evenwel minder bedra-
gen dan het bedrag van de uitkering voor begrafe-
niskosten dat zou worden uitbetaald uit kracht van
artikel 487.

Art. 536. —: Benevens de vergoeding voor begrafenisniskosten
draagt de verzekeraar de kosten voor het overbren-
gen van de overleden getroffene naar de plaats
waar de familie haar overledene wenst te laten
begraven; de verzekeraar zorgt tevens voor de
overbrenging, met inbegrip van de vervulling van
de administratieve formaliteiten.

Art. 537. : Wanneer de getroffene tengevolge van het arbeids-
ongeval of een beroepsziekte overlijdt, wordt een
lijfrente toegekend gelijk aan 30 pct. van diens
basisloon zoals bepaald bij de artikelen 104 en
473, begrensd zoals bepaald bij artikel 504.

1° aan de echtgenoot die noch uit de echt, noch
van tafel en bed is gescheiden op het ogenblik
van het ongeval en, inzake de regeling van de
beroepsziekte, aan de echtgenoot die noch uit
de echt, noch van tafel en bed gescheiden is op
het ogenblik van het overlijden, op voorwaarde
dat het huwelijk gesloten werd op een ogenblik
dat de getroffene nog niet toegelaten was tot
het voordeel van de regeling inzake schadeloos-
stelling voor beroepsziekten;

2° aan de echtgenoot die op het tijdstip van het
overlijden van de getroffene noch uit de echt,
noch van tafel en bed gescheiden is, op
voorwaarde dat :

a) ofwel het huwelijk gesloten na het ongeval minstens één jaar voor het overlijden van de getroffene plaats vond of inzake de regeling van de beroepsziekten, het huwelijk, gesloten nadat de arbeidsongeschikte toegelaten werd tot het voordeel van de regeling inzake schadeloosstelling van beroepsziekten, minstens één jaar voor het overlijden van de getroffene plaats vond;

b) ofwel uit het huwelijk een kind geboren is;

c) ofwel op het ogenblik van het overlijden een kind ten laste is waarvoor één van de echtgenoten kinderbijslag ontving;

d) ofwel een kind geboren wordt binnen driehonderd dagen na het overlijden.

De overlevende die uit de echt of van tafel en bed gescheiden is en die een wettelijk of conventioneel onderhoudsgeld genoot ten laste van de getroffene, heeft eveneens recht op de lijfrente als bedoeld in het eerste lid, zonder dat die rente meer mag bedragen dan het onderhoudsgeld.

Art. 538. § 1. : De kinderen, die wees zijn van vader of moeder, ontvangen een rente die voor ieder kind gelijk is aan 15 pct. van het basisloon, zoals bedoeld in artikel 537, zonder dat het totaal 45 pct. van dit loon mag overschrijden, zo zij :

1° wettelijke kinderen zijn, geboren of verwekt voor het overlijden van de getroffene;

2° wettelijke kinderen zijn geboren uit een vorig huwelijk van de overlevende echtgenoot;

3° natuurlijke kinderen zijn door de getroffene of zijn echtgenoot voor zijn overlijden erkend.

§ 2. : De bij § 1 bedoelde kinderen, die wees zijn van vader en moeder, en de natuurlijke kinderen niet erkend door de ingevolge een arbeidsongeval overleden moeder, ontvangen een rente die voor ieder kind gelijk is aan 20 pct. van het basisloon zonder dat het totaal 60 pct. van dit loon mag overschrijden.

Art. 539. § 1. : De kinderen die vóór het overlijden door één persoon zijn geadopteerd ontvangen een rente die voor ieder kind gelijk is aan 20 pct. van het basisloon zoals bepaald in artikel 537 van de overleden adoptant, zonder dat het totaal 60 pct. van dit loon mag overschrijden.

§ 2. : De kinderen die door twee personen zijn geadopteerd ontvangen voor ieder kind, een rente gelijk aan :

a) 15 pct. van het basisloon zo één van de adoptanten de andere overleeft, zonder dat het totaal 45 pct. van dit loon mag overschrijden;

b) 20 pct. van het basisloon zo één van de adoptanten voor-overleden is, zonder dat het totaal 60 pct. van dit loon mag overschrijden.

§ 3. : De geadopteerden die overeenkomstig de bepalingen van artikel 365 van het Burgerlijk Wetboek rechten kunnen doen gelden in hun oorspronkelijke familie en in hun adoptieve familie mogen de rechten, waarop zij in elk van deze families aanspraak kunnen maken, niet samenvoegen. Zij mogen echter kiezen tussen de rente, waarop zij recht hebben in hun oorspronkelijke of in hun adoptieve familie. De geadopteerden kunnen steeds op hun keuze terugkomen wanneer zich in hun oorspronkelijke of in hun adoptieve familie een nieuw ongeval of een nieuw geval van beroepsziekte met dodelijke afloop voordoet.

§ 4. : Zo de belangen van de geadopteerde kinderen samenvallen met die van wettige of al dan niet erkende natuurlijke kinderen mag de rente toegekend aan de geadopteerden niet hoger zijn dan deze toegekend aan de andere kinderen.

§ 5. : De bepalingen van dit artikel vinden eveneens toepassing in de gevallen bedoeld bij artikel 355 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 540. : De vader en de moeder van de getroffene die een wettig of voor het overlijden erkend kind is en noch echtgenoot noch rechthebbende kinderen nalaat, ontvangen een lijfrente voor ieder van hen

gelijk aan 20 pct. van het basisloon, zoals bepaald in artikel 537.

Oner dezelfde voorwaarden ontvangt de moeder van het erkend maar door haar niet verlaten natuurlijk kind een rente gelijk aan 20 pct. van het basisloon.

Laat de getroffene echter een echtgenoot zonder kinderen na, dan is de rente voor ieder van de bij de vorige leden bedoelde rechtverkrijgenden gelijk aan 15 pct. van het basisloon.

De adoptanten hebben dezelfde rechten als de ouders van de getroffene.

§ 2. : Bij voor-overlijden van de vader of de moeder van de getroffene ontvangt ieder van de bloedverwanten in opgaande lijn van de voorgoverledene een rente gelijk aan :

- a) 15 pct. van het basisloon zo er noch echtgenoot noch rechthebbende kinderen zijn;
- b) 10 pct. van het basisloon zo er een echtgenoot zonder rechthebbende kinderen is.

Art. 541. : de kleinkinderen van de getroffene die geen rechthebbende kinderen nalaat, ontvangen zo hun vader of hun moeder overleden is, een rente voor ieder van hen gelijk aan 15 pct. van het basisloon, zoals bedoeld in artikel 537, zonder dat het totaal 45 pct. van dit loon mag overschrijden.

Zo hun vader en moeder overleden zijn ontvangen zij een rente voor ieder van hen gelijk aan 20 pct. van het basisloon, zonder dat het totaal 60 pct. van dit loon mag overtreffen.

Indien er rechthebbende kinderen zijn, hebben de kleinkinderen, die wees van vader of moeder zijn, bij staken, gelijke rechten als de kinderen; de rente toegekend aan elke staak van kleinkinderen wordt op 15 pct. bepaald en bij hoofden verdeeld.

Zo de kleinkinderen bedoeld in voorgaand lid wees van vader en moeder zijn, wordt de rente per staak

gebracht op 20 pct.

De rente toegekend aan de kleinkinderen wordt verminderd met het bedrag van de rente die aan voornoemde kleinkinderen wegens een ander arbeidsongeval werd toegekend.

Worden gelijkgesteld met kleinkinderen de kinderen , waarvoor uit hoofde van getroffen of van de echtgenoot, kinderbijslag werd genoten, voorzover die kinderen nog niet gerechtigd zijn op rente, krachtens onderhavige titel.

Art. 542. : De renten bedoeld in deze afdeling zijn verschuldigd vanaf de dag van het overlijden van de getroffen.

Artikel 506, § 2 is op die renten van toepassing.

Met het oog op de toepassing van de bepalingen van deze afdeling worden de renten gevestigd overeenkomstig artikel 262.

Art. 543. : De kinderen bedoeld in artikel 539 en de kleinkinderen bedoeld in artikel 541 ontvangen hun rente zolang zij gerechtigd zijn op gezinsbijslag en in ieder geval tot hun 18 jaar. De rente is verschuldigd tot op het einde van de maand waarin het recht vervalt.

De kleinkinderen bedoeld in artikel 541 en de verwanten in de opgaande linie bedoeld in artikel 540 ontvangen hun rente alleen indien zij op het ogenblik van het ongeval ten laste waren van de getroffen.

Afdeling IV. Burgerlijke aansprakelijkheid

Art. 544. : Ongeacht de uit deze titel voortvloeiende rechten blijft de rechtsvordering inzake burgerlijke aansprakelijkheid mogelijk voor de getroffen of diens rechthebbenden :

1° tegen de werkgever die het arbeidsongeval of de

beroepsziekte opzettelijk heeft veroorzaakt of, die opzettelijk een ongeval heeft veroorzaakt dat een arbeidsongeval tot gevolg heeft;

2° tegen de lasthebber of aangestelde van de werkgever die het arbeidsongeval of de beroepsziekte opzettelijk heeft veroorzaakt;

3° tegen de personen, andere dan de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden, die voor het ongeval aansprakelijk zijn;

4° tegen de werkgever wanneer het arbeidsongeval schade aan goederen van de werkgever heeft veroorzaakt;

5° tegen de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden, wanneer het ongeval zich voordoet op de weg naar en van het werk.

Wordt aangezien als hebbende de ziekte opzettelijk veroorzaakt, ieder werkgever die werknemers aan het beroepsrisico is blijven blootstellen, dan wanneer de ambtenaren, die zijn aangewezen om over de uitvoering van de bepalingen van deze titel te waken, hem schriftelijk hebben gewezen op het gevaar waaraan hij deze werknemers blootstelt door zich niet te schikken naar de verplichtingen die hem zijn opgelegd door de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake arbeidsongeschiktheid en -hygiëne.

Art. 545. : Onverminderd de bepalingen van artikel 544 is de verzekeraar verplicht de vergoedingen, die voortvloeien uit deze titel, te betalen binnen de in deze titel voorziene termijnen.

Art. 546. : De volgens het gemeen recht toegekende vergoeding, die geen betrekking kan hebben op de vergoeding van de schade zoals zij gedekt is door deze titel, mag samengevoegd worden met de krachtens deze titel toegekende vergoedingen.

Art. 547. : De verzekeraar en het Rijksinstituut voor het Beroepsrisico kunnen een rechtsvordering instellen tegen de voor het arbeidsongeval aansprakelijke, tot beloop van wat zij krachtens de bepalingen van

deze titel betaald hebben en van een bedrag gelijk aan het kapitaal dat de door hem verschuldigde waarde van de vergoeding of de rente vertegenwoordigt.

Zij kunnen die burgerlijke vordering instellen op dezelfde wijze als het slachtoffer of zijn rechthebbenden en worden gesubrogeerd in de rechten die de getroffene of zijn rechthebbenden bij niet-uitkering krachtens het gemene recht, hadden kunnen uitoefenen.

Art. 548. : De bij deze titel bepaalde vergoedingen zijn niet verschuldigd wanneer het ongeval door de getroffene zelf opzettelijk is veroorzaakt.

Geen vergoeding is verschuldigd aan diegene van de rechthebbenden die het ongeval opzettelijk heeft veroorzaakt.

HOOFDSTUK IV.

DE SCHADELOOSSTELLING VAN HET BEROEPSRISICO IN DE OPENBARE SECTOR

Art. 549. : De bepalingen van deze titel zijn van toepassing voor de personen die behoren tot de openbare sector, behoudens de afwijkingen die de Koning bij een in ministerraad overlegd besluit bepaalt.

TITEL IV. WERKVERZEKERING

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Afdeling I. Toekenningsvoorwaarden

Art. 550. : Heeft recht op werkloosheidsuitkeringen, onder de voorwaarden die door of krachtens de volgende artikelen zijn vastgesteld, de buiten zijn wil geheel of gedeeltelijk werkloos geworden werknemer die :

- 1° zonder werk en zonder loon is;
- 2° gedurende een referteperiode een beroepsverleden van werknemer bewijst in een voltijdse dienstbetrekking;
- 3° voor de arbeidsdagen of gedeelten van arbeidsdagen die zijn beroepsverleden uitmaken, tenminste het loon heeft verdiend waarop het recht heeft krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst of, bij gebreke, krachtens het gebruik;
- 4° tijdens die dagen of gedeelten van dagen onderworpen is geweest aan de bepalingen van het onderhavig wetboek, tak werkverzekering, en van wie het loon uit dien hoofde aanleiding heeft gegeven tot de betaling van de bijdragen;
- 5° beschikbaar is voor de algemene arbeidsmarkt en geen passende dienstbetrekking of geen passende beroepsopleiding weigert;
- 6° arbeidsgeschikt is;
- 7° de actieve leeftijd bezit;
- 8° geen recht heeft op een ander vervangingsinkomen;
- 9° zich onderwerpt aan de controlemaatregelen;
- 10° bereid is te worden tewerkgesteld door de overheid of door sommige werkgevers die een sociaal, humanitair of cultureel doel nastreven;

11° bereid is, wanneer hij een moeilijk te plaatsen werkloze is, tewerkgesteld te worden in een beschermde werkplaats.

Art. 551. : De Koning kan, onder dezelfde voorwaarden, doch na een periode van niet-vergoeding waarvan Hij de minimum- en maximumduur vaststelt, het recht op werkloosheidsuitkeringen doen ontstaan of behouden ten gunste van werknemers die niet buiten hun wil werkloos zijn geworden of gebleven.

Art. 552. : De Koning kan voor de toepassing van deze titel afwijken van wat onder loon moet worden verstaan. Hij omschrijft eveneens wat moet worden verstaan onder onvrijwillige en vrijwillige, gehele of gedeeltelijke werkloosheid.

Art. 553. : Het recht op werkloosheidsuitkeringen wordt voor de werknemers, die deelnemen aan een staking of ingevolge een uitsluiting werkloos zijn of waarvan de werkloosheid het rechtstreeks of onrechtstreeks gevolg is van een staking, enkel verkregen met de machtiging van het bestuurscomité van het Rijks-instituut voor Werkverzekering dat daartoe een reglement opstelt.

Art. 554. : Zonder werk en zonder loon is de werknemer die gedurende zijn werkloosheid :

1° voor rekening van een derde geen arbeid verricht, al dan niet in loondienst, waaruit hij enig loon ontvangt dat kan bijdragen tot zijn levensonderhoud of dat van zijn gezin;

2° voor eigen rekening geen arbeid verricht die kan ingeschakeld worden in het economisch ruilverkeer en die niet beperkt is tot het gewoon beheer van eigen goederen.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de niet-bezoldigde activiteit voor elke uitoefening ervan moet worden aangegeven.

Art. 555. : Zijn enkel vergoedbaar : de dagen of gedeelten van

dagen, tijdens welke de werknemer geen arbeid heeft verricht en waarvoor hij geen loon heeft verdiend.

De Koning kan evenwel bepalen onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten :

- 1° geen werkloosheidsuitkeringen worden toegekend voor de dagen en gedeelten van dagen waarop gewoonlijk geen arbeid wordt verricht;
- 2° het aantal of het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen verminderd wordt, wanneer de werknemer op de in 1° bedoelde dagen arbeid verricht.

Art. 556. : In afwijking van de artikelen 554 en 555, kan de Koning bepalen onder welke voorwaarden, in welke mate en volgens welke modaliteiten het verrichten van arbeidsprestaties toegelaten is.

De Koning bepaalt eveneens onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten, het samenwonen met een zelfstandige moet worden aangegeven.

Art. 557. : Voor de toepassing van artikel 550, 2°, bepaalt de Koning :

- 1° het aantal arbeidsdagen of gedeelten van arbeidsdagen tijdens dewelke de werknemer moet tewerkgesteld geweest zijn alsmede de referentieperiode, tijdens welke die dagen of gedeelten van dagen moeten zijn gepresteerd; daartoe kan Hij de werknemers in verschillende categorieën indelen naargelang van hun leeftijd;
- 2° wat verstaan wordt onder een arbeidsdag en de regels volgens welke de arbeidsdagen of gedeelten van arbeidsdagen worden berekend;
- 3° de dagen en de gedeelten van dagen die moeten gelijkgesteld worden met effectieve arbeidsdagen en gedeelten van arbeidsdagen;
- 4° wat verstaan wordt onder voltijdse dienstbetrekking;
- 5° onder welke voorwaarden en volgens welke

modaliteiten de werknemer, die niet kan bewijzen dat hij tijdens de referteperiode gedurende het vereiste aantal dagen of gedeelten van dagen tewerkgesteld is, rechthebbende kan worden op grond van zijn beroepsverleden;

6° onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de werkloze, die zijn werkloosheidsperiode onderbreekt, vrijgesteld is van de verplichting opnieuw het bewijs te leveren van een beroepsverleden.

Art. 558. : In afwijking van artikel 550, 3° kan de Koning bepalen onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten dagen en gedeelten van dagen die niet hebben geleid tot de betaling van het in deze bepaling bedoeld loon of een gedeelte ervan, niettemin in aanmerking zullen worden genomen.

Art. 559. : In afwijking van artikel 550, 4°, kan de Koning :

1° bepalen onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten dagen en gedeelten van dagen die niet hebben geleid tot de betaling van de bijdragen voor sociale zekerheid, tot werkverzekering, of die hebben geleid tot onvoldoende betaling van de bijdragen, niettemin in aanmerking zullen worden genomen.

2° bepalen onder welke voorwaarden de in het buitenland verrichte arbeid in aanmerking wordt genomen.

Art. 560. : De arbeid door vreemdelingen en staatlozen verricht in België, komt slechts in aanmerking, indien hij werd uitgevoerd overeenkomstig de wettelijke of reglementaire bepalingen betreffende het verblijf, de vestiging en de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten.

De arbeidsdagen door vreemdelingen en staatlozen verricht in het buitenland, alsmede de ermee gelijkgesteld dagen komen slechts in aanmerking binnen de grenzen van een internationale overeenkomst.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden en volgens

welke modaliteiten de vreemdelingen en de staatlozen het recht op werkloosheidsuitkeringen verliezen, wanneer hun verblijfs- of arbeidsvergunning is vervallen.

Art. 561. : Is niet beschikbaar voor de arbeidsmarkt in de zin van artikel 550, 5° :

1° de werknemer die niet als werkzoekende bij het Rijksinstituut voor Werkverzekering is ingeschreven;

2° de werknemer die geen dienstbetrekking zoekt;

3° de werknemer die zijn hervatting van de arbeid afhankelijk maakt van voorwaarden;

4° de werknemer die activiteiten uitoefent of zich in een toestand bevindt, die het zoeken, het aanvaarden of de uitoefening van welkdanige dienstbetrekking ook beletten.

Voor de toepassing van het eerste lid, 3° en 4° kan de Koning bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden, de werknemer in ieder geval beschouwd wordt als onbeschikbaar voor de algemene arbeidsmarkt.

Art. 562. : Voor de toepassing van artikel 550, 5° kan de Koning eveneens bepalen :

1° wat verstaan wordt onder algemene arbeidsmarkt;

2° wat verstaan wordt onder passende arbeid in het kader van de werkverzekering;

3° wat verstaan wordt onder passende beroepsopleiding;

4° in welke gevallen en onder welke voorwaarden er sprake is van weigering van een passende dienstbetrekking of beroepsopleiding.

Art. 563. : De Koning bepaalt in welke gevallen, onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten de werknemer is vrijgesteld van de verplichtingen, bedoeld in artikel 550, 5°.

- Art. 564. : Voor de toepassing van artikel 550, 6° wordt arbeidsongeschikt geacht de werknemer die, op advies van een erkend arts, alsmede onde de voorwaarden en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, als dusdanig wordt beschouwd, overeenkomstig de regeling van de gezondheidsverzekering, sector gezondheidszorgen.
- Art. 565. : Heeft de actieve leeftijd in de zin van artikel 550, 7° :
- 1° hij die niet meer onderworpen is aan de leerplicht;
 - 2° hij die niet de eerste dag heeft bereikt van de kalendermaand volgend op de maand waarin hij de pensioengerechtigde leeftijd bereikt.
- Art. 566. : Onverminderd de toepassing van artikel 110, bepaalt de Koning, met het oog op de toepassing van artikel 550, § 1, 8° :
- 1° wat moet worden verstaan onder "ander vervangingsinkomen";
 - 2° onder welke voorwaarden, in welke mate en volgens welke modaliteiten het recht op andere vervangingsinkomens, uitkeringen of vergoedingen, niet strijdig is met het recht op werkloosheidsuitkeringen.
- Art. 567. : De controle op de werklozen wordt verzekerd door het Rijksinstituut voor Werkverzekering, door de gemeentebesturen of door het Rijksinstituut voor Werkverzekering en de gemeentebesturen.
- Art. 568. : De Koning bepaalt :
- 1° de voorwaarden waaronder en de modaliteiten volgens welke de controle wordt uitgeoefend;
 - 2° de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder vrijstelling van controle kan worden verleend.

Art. 569. : Het recht op werkloosheidsuitkeringen kan afhankelijk worden gesteld van de tewerkstelling, met het behoud van het statuut van werkloze, aan werken van openbaar nut zonder economische finaliteit die normaal niet kunnen worden uitgevoerd door het personeel van :

1° het Rijk, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de agglomeraties, de verenigingen van gemeenten en de openbare instellingen die ervan afhangen;

2° de instellingen van openbaar nut;

3° de door het Rijk ingerichte, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen;

4° de instellingen van openbaar nut, onderworpen aan de wet van 27 juni 1921;

5° de erkende verenigingen zonder winstoogmerk die een sociaal, humanitair of cultureel doel nastreven;

6° de plaatselijke maatschappijen voor sociale woningen.

Art. 570. : Wanneer het gaat om moeilijk te plaatsen werklozen kan het recht op werkloosheidsuitkeringen afhankelijk worden gesteld van de tewerkstelling in een beschermde werkplaats, met behoud van het statuut van werkloze.

De Koning bepaalt wat onder moeilijk te plaatsen werkloze moet worden verstaan.

Afdeling II. Bedrag van de uitkeringen

Art. 571. : Het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen wordt vastgesteld onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, in functie van :

1° het gemiddeld dagloon;

2° het vastgestelde uitkeringspercentage.

In afwijking van het eerste lid, kan de Koning onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten die Hij bepaalt na een periode van vergoeding waarvan Hij de duur bepaalt, het bedrag van de werkloosheidsuitkering forfaitair vaststellen.

De in lid 2 bedoelde bedragen mogen niet lager zijn dan de door de Koning vastgestelde minima bedragen.

Art. 572. : Voor de toepassing van artikel 571, eerste lid, 1°, bepaalt de Koning :

- 1° wat wordt verstaan onder gemiddeld dagloon;
- 2° in welke mate en onder welke voorwaarden het gemiddeld dagloon in aanmerking genomen wordt;
- 3° onder welke voorwaarden en volgens welke modaliteiten, het in aanmerking genomen gemiddeld dagloon kan herzien worden wanneer de werkloosheidsperiode onderbroken wordt.

HOOFDSTUK II. BIJZONDERE BEPALINGEN

Art. 573. : Bij ontstentenis van bijzondere bepalingen, die door de Koning worden genomen, zijn de artikelen 550 tot 572 bij in ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad van toepassing op, inzonderheid :

- 1° de deeltijdse werknemers;
- 2° de jongeren die hun studies hebben beëindigd;
- 3° de minder-validen;
- 4° het onderwijzend personeel;
- 5° de huisarbeiders;
- 6° de grensarbeiders;
- 7° de seizoenarbeiders;
- 8° de schouwspelartiesten;

- 9° de werknemers uit het hotelbedrijf;
- 10° de werknemers uit de handel in steenkool;
- 11° de diamantbewerkers;
- 12° de houthakkers;
- 13° de zeelieden ter koopvaardij;
- 14° de havenarbeiders, rivierarbeiders en scheeps-herstellers;
- 15° de zeevissers;
- 16° de shoregangers.

TITEL V. GEWAARBORGD MINIMUMINKOMEN

HOOFDSTUK I. BEDRAG

Art. 574 : Het gewaarborgd minimuminkomen bedraagt BF
per jaar

Hieraan wordt maandelijks een gezinsbijslag voor
persoon ten laste, zoals bedoeld bij art. 400 van
BF toegevoegd.

Artikel 401 is eveneens van toepassing op deze
gezinsbijslag.

Art. 575 : Het bedrag van het gewaarborgd minimuminkomen
wordt verminderd met het gedeelte van de bestaans-
middelen dat een door de Koning bij een in Minis-
terraad overlegd besluit te bepalen bedrag te bo-
ven gaat en dat kan verschillen naargelang de ge-
zinstoestand van de aanspraakmaker en naargelang
van de leeftijdscategorie waartoe hij behoort.

Art. 576 : De bedragen van het gewaarborgd minimuminkomen
worden op 1 januari van elk jaar verhoogd met een
percentage dat overeenstemt met de stijging van
het nationaal inkomen per hoofd van de bevolking,
op basis van de jongste nationale rekeningen opge-
steld door het Nationaal Instituut voor de Statis-
tiek, verminderd met het stijgingspercentage reeds
toegepast uit hoofde van de koppeling van de soci-
ale uitkeringen aan de schommeling van het alge-
meen indexcijfer der consumptieprijzen van het
Rijk.

HOOFDSTUK II. ONDERZOEK NAAR DE BESTAANSMIDDELEN EN DE WERKBEREIDHEID

Art. 577 : Komen in aanmerking alle bestaansmiddelen van wel-
ke aard of oorsprong ook, waarover de betrokken
samenwonende echtgenoten of personen die een fei-
telijk gezin vormen, de alleenstaande of de samen-
wonende persoon, al naargelang het geval, beschik-
ken. Hierin worden begrepen alle uitkeringen

krachtens de Belgische en de buitenlandse sociale wetgeving.

- Art. 578 : De Koning bepaalt de modaliteiten van het onderzoek naar de bestaansmiddelen en stelt de regels vast van de berekening van die middelen. Hij kan insgelijks bepalen hoe de openbare besturen, onder meer de controleur der directe belastingen en de ontvanger der registratie en domeinen, tussenbeide komen bij het vaststellen van de bestaansmiddelen.
- Art. 579 : De voordelen in natura worden in aanmerking genomen ten belope van één derde.
- Art. 580 : Bij het berekenen van de bestaansmiddelen wordt geen rekening gehouden met :
- 1° de kinderbijslag waarop de betrokkene ten voordele van kinderen recht heeft krachtens de Belgische of een buitenlandse sociale wetgeving;
 - 2° de door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verleende steun;
 - 3° de giften afkomstig van om het even welke instelling of bestuur of van personen die jegens de betrokkene niet tot de onderhoudsplicht gebonden zijn; heeft de aanvrager de pensioenge-rechtigde leeftijd overschreden, dan wordt evenmin rekening gehouden met giften afkomstig van onderhoudsplichtige personen.
 - 4° de renten verkregen ingevolge stortingen als vrijwillig verzekerde verricht overeenkomstig de regeling van de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdige dood, of de pensioenen verkregen overeenkomstig de regeling van de ouderdoms- en overlevings-pensioenen ten behoeve van de vrijwillig verze-kerden; de rust- en overlevingsrenten toegekend krachtens een Belgische rust- of overlevings-pensioenregeling. De voorwaarden tot vrijstel-ling en de vrijgestelde bedragen van voornoemde renten worden door de Koning bepaald.;
 - 5° de frontstreden- en gevangenschapsrenten alsme-de de renten verbonden aan een Belgische natio-

nale orde op grond van een oorlogsfeit. De voorwaarde tot vrijstelling en de vrijgestelde bedragen van voornoemde renten worden door de Koning bepaald;

6° het door de Koning te bepalen bedrag van het kadastraal inkomen van de onroerende goederen die de betrokkene in volle eigendom of in vruchtgebruik bezit;

7° de integratietegemoetkoming die wordt uitgekeerd aan minder-validen, zieken en slachtoffers van arbeidsongevallen en beroepsziekten en de vergoeding voor aantasting van de lichamelijke of psychische integriteit, die wordt uitgekeerd aan de genoemde slachtoffers.

De Koning kan andere inkomsten aanduiden die, hetzij voor het geheel, hetzij gedeeltelijk, niet in aanmerking komen.

Art. 581

: Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de waarde van de roerende en onroerende goederen die de betrokkenen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de laatste tien jaar vòòr de datum waarop de aanvraag om het gewaarborgd minimuminkomen uitwerking heeft.

De Koning bepaalt de wijze waarop deze berekening gebeurt.

Art. 582

: De rechthebbende dient voor de toekenning en het behoud van het gewaarborgd minimuminkomen blijk te hebben gegeven van zijn bereidheid tot tewerkstelling, tenzij zulks om gezondheidsredenen of om dwingende sociale redenen onmogelijk blijkt, tenzij hij een opleiding volgt die aan zijn geschiktheid beantwoordt of tenzij hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

Art. 583

: De rechthebbende dient voor de toekenning en het behoud van het gewaarborgd minimuminkomen zijn rechten te laten gelden op de uitkeringen die hij kan genieten krachtens de Belgische of buitenlandse sociale wetgeving.

Voor zover hij de pensioengerechtigde leeftijd niet heeft bereikt, kan van de betrokkene eveneens worden geveerd dat hij zijn rechten laat gelden op onderhoudsuitkeringen vanwege zijn echtgenoot en vanwege zijn ascendenten en afstammelingen in de eerste graad.

HOOFDSTUK III. PROCEDURE

Art. 584 : Over de toekenning van het gewaarborgd minimum-inkomen wordt beslist :

1° voor wat betreft de personen die de pensioengerechtigde leeftijd bereikt hebben, door het Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers

2° voor wat andere personen betreft, door het openbare centrum voor maatschappelijk welzijn

Art. 585 : De bevoegde instellingen moeten ambtshalve het toegekende gewaarborgde minimuminkomen regelmatig herzien op aanvraag van de rechthebbende.

Art. 586 : De aanvraag tot het bekomen van een gewaarborgd minimuminkomen wordt ingediend bij de in artikel van dit hoofdstuk respectievelijk aangegeven instellingen.

Zij kan steeds worden ingediend bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat overeenkomstig de desbetreffende wetgeving bevoegd is om de betrokkene bijstand te verlenen.

Dit laatste zendt, in voorkomend geval, ambtshalve de aanvraag door naar het Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers.

Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn onderzoekt ambtshalve of de personen ten aanzien van wie het bevoegd is om bijstand te verlenen, gerechtigd zijn op een gewaarborgd minimuminkomen. Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn het gewaarborgd minimuminkomen betaalt aan een persoon die na één jaar de pensioengerechtigde leeftijd gaat bereiken, dan zendt het onmiddellijk

het dossier door naar het Rijksinstituut voor Pensioenen voor Werknemers.

- Art. 587 : Wanneer de instellingen of besturen bevoegd voor de toekenning van uitkeringen in de takken van de gezondheidsverzekering, de werkverzekering of de pensioenen vaststellen dat een bij hen ingediende aanvraag niet leidt tot het toekennen van één der genoemde uitkeringen, of dat het bedrag van de toegekende uitkering lager is dan het bedrag van het gewaarborgd minimuminkomen, dan onderzoeken zij ambtshalve of er reden is om een aanvraag in te dienen bij de instelling bevoegd voor de toekenning van het gewaarborgd minimuminkomen. In dat geval geldt de oorspronkelijke aanvraag tevens als aanvraag voor het gewaarborgd minimuminkomen en zendt de betrokken instelling ambtshalve de aanvraag door naar de volgens artikel bevoegde instantie.
- Art. 588 : De instellingen bedoeld bij artikel 584 van dit hoofdstuk kunnen van rechtswege in naam en ten voordele van de betrokkene optreden om diens rechten te laten gelden op uitkeringen krachtens de Belgische of buitenlandse sociale wetgeving.
- Art. 589 : In afwijking van het bepaalde in de artikelen 79 van dit Wetboek, en onverminderd de verplichtingen tot onmiddellijke bijstand voorzien in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, moet door de bevoegde instelling over elke aanvraag tot toekenning van een gewaarborgd minimuminkomen of tot herziening van een beslissing tot toekenning gemotiveerd uitspraak worden gedaan binnen de dertig dagen na ontvangst van de aanvraag. Indien binnen deze termijn geen beslissing getroffen werd, wordt door de instelling die de aanvraag behandelt een terugvorderbaar voorschot uitgekeerd.
- Art. 590 : Het gewaarborgd minimuminkomen wordt betaald door de instelling die of het bestuur dat de beslissing tot toekenning genomen heeft.

TITEL VI. TEGEMOETKOMINGEN VOOR MINDER-VALIDEN

Art. 591 : Er zijn twee tegemoetkomingen voor minder-validen:
de inkomensvervangende tegemoetkoming en de
integratietegemoetkoming.

HOOFDSTUK I. INKOMENSVERVANGENDE TEGEMOETKOMING

Art. 592 : Kan aanspraak maken op een inkomensvervangende
tegemoetkoming, de meerderjarige minder-valide
wiens letsels en functionele stoornissen zijn
vermogen tot verdienen verminderen tot de helft of
minder dan de helft van wat hij in zijn gewoon be-
roep of in een andere passende arbeid, zoals be-
paald bij artikel..., kan verdienen, of van het
gewaARBorgd gemiddeld minimum maandinkomen.

Onder gewoon beroep wordt verstaan het geheel van
de werkzaamheden in de beroepscategorie waartoe de
arbeid behoort door de betrokkene verricht toen
hij arbeidsongeschikt werd of in de verschillende
beroepen die hij heeft of zou kunnen uitgeoefend
hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Met een meerderjarige minder-valide worden gelijk-
gesteld, de door huwelijk ontvoogde minderjarige
en de andere minderjarigen die minstens één kind
ten laste hebben.

Art. 593 : Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetko-
ming is gelijk aan pct van het gewaarborgd ge-
middeld minimum maandinkomen.

Hieraan wordt maandelijks een gezinsbijslag voor
persoon ten laste, zoals bedoeld bij artikel 400,
van BF toegevoegd. Artikel 401 is eveneens
van toepassing op deze gezinsbijslag

HOOFDSTUK II. INTEGRATIETEGEMOETKOMING

Art. 594 : Kan aanspraak maken op een integratietegemoetko-
ming, de meerderjarige minder-valide en de

minder-valide die krachtens artikel 592 van deze titel met hem wordt gelijkgesteld, die omwille van zijn beperkte zelfredzaamheid bijzondere kosten moet maken of op bijzondere voorzieningen een beroep moet doen om zich in het sociale leven te integreren

Het bedrag van de integratietegemoetkoming wordt bepaald in functie van de bijzondere voorzieningen waarop de minder-valide een beroep moet doen en de bijzondere kosten die hij moet maken voor zijn sociale integratie, overeenkomstig de nomenclatuur en het tarief vastgesteld door de Koning. De nomenclatuur somt de voorzieningen en kosten op die voor tegemoetkoming in aanmerking komen.

De tegemoetkoming kan bestaan uit een forfaitair bedrag dat eventueel periodiek wordt uitbetaald of uit een terugbetaling van de gemaakte kosten. Zij omvat desgevallend ook de kosten voor de hulp van derden.

HOOFDSTUK III. EVALUATIE

Art. 595 : De Koning bepaalt op welke wijze en door welke deskundigen de evaluatie wordt doorgevoerd van het vermogen tot verdienen bedoeld in artikel 592 van deze titel en van de zelfredzaamheid bedoeld in artikel 594 van deze titel.

Hij kan die opdracht toevertrouwen, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, aan de Medisch sociale diensten bedoeld bij artikel

HOOFDSTUK IV. ONDERZOEK NAAR HET INKOMEN

Art. 596 : Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming wordt verminderd met het gedeelte van het inkomen dat een bedrag dat door de Koning bij een in ministerraad overlegd besluit wordt bepaald, te boven gaat.

Art. 597 : De integratietegemoetkoming kan worden beperkt of geweigerd wanneer het inkomen het bedrag overschrijdt dat door de Koning bij een in ministerraad overlegd besluit wordt bepaald.

- Art. 598 : De Koning bepaalt welke inkomsten niet of slechts gedeeltelijk in aanmerking worden genomen voor de toepassing van de bepalingen van dit Hoofdstuk. Om te bewijzen dat hij aan de inkomensvoorwaarde voldoet, moet de minder-valide een verklaring op eer indienen, vergezeld van het laatste aanslagbiljet van de personenbelasting.

HOOFDSTUK V. PROCEDURE

- Art. 599 : De aanvraag om een tegemoetkoming voor minder-validen te bekomen moet worden ingediend bij de burgemeester van de gemeente waar de mindervalide verblijft, of bij de daartoe aangewezen instellingen of besturen.

Elke aanvraag voor een inkomensvervangende tegemoetkoming geldt meteen als aanvraag voor een integratietegemoetkoming.

- Art. 600 : De Minister tot wiens bevoegdheid de sociale zekerheid behoort of de door hem gemachtigde ambtenaren beslissen over de aanvragen om tegemoetkomingen. Zij kunnen de toegekende tegemoetkomingen ambtshalve of op aanvraag van de minder-valide herzien.

- Art. 601 : De tegemoetkomingen worden uitbetaald volgens de regelen door de Koning vastgesteld.

HOOFDSTUK VI. SAMENLOOP

- Art. 602 : Bij opname van de mindervalide in een inrichting belast met het verstrekken van onderhoud, verzorging of opvang, geheel of gedeeltelijk opkosten van de overheid of van de sociale zekerheidsinstellingen of besturen, kunnen de tegemoetkomingen, onder de voorwaarden bepaald door de Koning, beperkt worden tot :

- 1° het bedrag bestemd voor het onderhoud van de personen ten laste:

2° het bedrag vereist voor de sociale integratie van de minder-valide;

3° de eigen bijdragen door de minder-valide aan de inrichting of het bestuur verschuldigd.

Het onder 3° vermelde bedrag kan rechtstreeks aan de inrichting of het bestuur worden uitbetaald.

Art. 603 § 1

: De tegemoetkomingen worden geweigerd of beperkt indien krachtens een andere Belgische wetgeving, een vreemde wetgeving of het gemeen recht aan de minder-valide een inkomensvervangende tegemoetkoming of een tegemoetkoming voor de bijzondere kosten of de bijzondere voorzieningen tot integratie is verleend.

Belopen de bedragen die krachtens deze Belgische of vreemde wetgeving of krachtens het gemeen recht worden verleend minder dan de tegemoetkomingen, dan heeft de minder-valide die aan de in de artikelen 592 tot 601 van deze titel gestelde voorwaarden voldoet, recht op het verschil. De Koning bepaalt de wijze waarop deze uitkeringen verrekend worden.

§ 2

: De tegemoetkomingen worden, onder door de Koning bepaald voorwaarden, toegekend in afwachting dat de inkomensvervangende tegemoetkoming of de tegemoetkoming voor de bijzondere kosten en de bijzondere voorzieningen effectief worden vergoed krachtens een andere Belgische wetgeving, een vreemde wetgeving of het gemeen recht. In dit geval treedt de uitbetalende instelling of het bestuur in de plaats van de rechthebbende, tot beloop van het bedrag van de verleende tegemoetkomingen, voor het geheel van de sommen die krachtens een Belgische wetgeving, een vreemde wetgeving of het gemeen recht verschuldigd zijn ter vervanging van het inkomen of als vergoeding voor de bijzondere kosten en de bijzondere voorzieningen vereist voor de sociale integratie van de minder-valide.

HOOFDSTUK VII. NATIONALE HOGE RAAD VOOR MINDER-VALIDEN

- Art. 604 : Ter uitoefening van de Hem door deze titel toegekend bevoegdheden, wint de Koning het advies in van de Nationale Hoge Raad voor Minder-validen.
- Art. 605 : De Koning bepaalt de verdere adviesopdrachten van de Raad, alsmede zijn samenstelling en werkingsregelen.

Artikel 2

Met ingang van de datum waarop het geheel of een gedeelte van het Wetboek van Sociale Zekerheid uitvoerbaar wordt, worden de wetten, decreten, besluiten, reglementen en andere akten die strijdig zijn met de van kracht geworden bepalingen, opgeheven.

Artikel 3

De navolgende wijzigingen worden aangebracht aan de onderstaande wettelijke bepalingen.

TITEL I. BEPALINGEN TOT WIJZIGING OF TOT AANVULLING VAN

HET GERECHTELIJK WETBOEK

HOOFDSTUK I. BEPALINGEN BETREFFENDE DE SAMENSTELLING VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG EN VAN HET HOF VAN BEROEP

Art. 1. Artikel 76, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek wordt door volgende bepaling vervangen :

"De rechtbank van eerste aanleg bestaat uit één of meer kamers voor burgerlijke zaken, uit één of meer kamers voor correctionele zaken, waarvan minstens één voor sociaal-correctionele zaken, samengesteld overeenkomstig artikel 100 bis, en één of meer jeugdkamers."

Art. 2. Artikel 101, eerste lid van hetzelfde Wetboek wordt door volgende bepaling vervangen :

"Er zijn in het hof van beroep kamers voor burgerlijke zaken, kamers voor correctionele zaken waarvan minstens één kamer voor sociaal-correctionele zaken, samengesteld overeenkomstig artikel 113 bis, en jeugdkamers".

HOOFDSTUK II. BEPALINGEN BETREFFENDE DE BENOEMINGEN IN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OF IN HET HOF VAN BEROEP VAN RECHTERS BIJ DE ARBEIDSRECHTBANK OF VAN RAADSHEREN BIJ HET ARBEIDSHOF

Art. 5. In hetzelfde Wetboek wordt in het eerste Boek, eerste Titel, Hoofdstuk II een Afdeling XI ingevoegd met als titel : "Benoemingen in de rechtbank van eerste aanleg van rechters in de arbeidsrechtbank" die een artikel 100 bis omvat dat luidt als volgt :

Artikel 100 bis - "De werkende rechters en de plaatsvervangende rechters in de arbeidsrechtbank worden eveneens door de Koning benoemd om zitting te nemen in één of meer kamers voor sociaal-correctionele zaken van de rechtbank van eerste aanleg.

Deze magistraten behoren uitsluitend tot de arbeidsrechtbank.

Met het oog op het onderzoek van een bepaalde zaak, kan de arbeidsauditeur van de voorzitter van de arbeidsrechtbank vorderen dat hij een werkend rechter belast met de uitoefening van de functie van onderzoeksrechter".

- Art. 4. In hetzelfde Wetboek wordt in het eerste Boek, eerste Titel, Hoofdstuk III een Afdeling V ingevoegd met als Titel : "Benoemingen in het hof van beroep van raadsheeren in het arbeidshof" die een artikel 113 bis omvat dat luidt als volgt :

Artikel 113 bis - "Raadsheren in het arbeidshof worden eveneens door de Koning benoemd om zitting te nemen in één of meer kamers voor sociaal-correctionele zaken van het hof van beroep."

De benoemingen gebeuren op voorstel van het hof van beroep en van de provincieraad onder de raadsheren in het arbeidshof, overeenkomstig de artikelen 211 en 212 van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de voordracht van een dubbeltal zoals voorgeschreven is in artikel 99 van de Grondwet.

De provincie die tot de voordracht bevoegd is, is deze waar de zetel van het hof van beroep gevestigd is.

Deze magistraten behoren uitsluitend tot het arbeidshof".

HOOFDSTUK III. BEPALING BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN DE OPENSARE RECHTSVORDERING

- Art. 5. Artikel 155 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

Artikel 155. - "Behoudens de bepalingen van artikel 149 van het Gerechtelijk Wetboek, oefenen de leden van het arbeidsauditoraat de openbare rechtsvordering uit voor elke materie.

De openbare rechtsvordering wordt uitgeoefend vóór de kamer voor sociaal-correctionele zaken van de rechtbank van eerste aanleg door de leden van het arbeidsauditoraat en voor de kamer van sociaal-correctionele zaken van het hof van beroep door de leden van het arbeidsauditoraat-generaal".

HOOFDSTUK IV. BEPALINGEN BETREFFENDE DE KENNISGEVING VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN DOOR DE GRIFFIE VOOR WAT DE SOCIALE ZEKERHEID BETREFT

Art. 6. Artikel 792 van dit Wetboek wordt aangevuld met de twee volgende leden :

"In afwijking van het vorige lid voor de zaken opgesomd in artikel 704 eerste lid, brengt de griffier binnen de acht dagen bij gerechtsbrief het vonnis ter kennis van de partijen.

Op straffe van nietigheid, vermeldt deze kennisgeving de mogelijkheid of mogelijkheden tot verhaal, de termijn waarbinnen dit verhaal moet worden ingesteld evenals de benaming en het adres van de rechtsmacht die bevoegd is om er kennis van te nemen".

Art. 7. Artikel 1048, eerste lid van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De termijn van verzet is één maand te rekenen vanaf de betekening van het vonnis of de kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid".

Art. 8. Aan artikel 1051 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Het eerste lid wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De termijn van hoer beroep is één maand te rekenen vanaf de betekening van het vonnis of de kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid".

2° Dit artikel wordt aangevuld met een vierde lid, opgesteld als volgt :

"Hetzelfde geldt wanneer één van de partijen aan wie het vonnis ter kennis is gebracht overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid, in België geen woon- of verblijfplaats of geen gekozen woonplaats heeft".

Art. 9. Artikel 1073, eerste lid van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Behoudens wanneer de wet een kortere termijn bepaalt, is de termijn om zich in cassatie te voorzien 3 maanden te rekenen van de dag waarop de bestreden beslissing is betekend of van de dag van de kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid".

Art. 10. Artikel 1075 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Het verzoek tot herroeping van het gewijsde schorst de termijn voor de voorziening in cassatie ten aanzien van alle partijen in het geding. Die termijn loopt eerst opnieuw van de betekening van de eindbeslissing over dat verzoek of van de dag van de kennisgeving van die eindbeslissing overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid".

TITEL II. BEPALINGEN TOT WIJZIGING OF AANVULLING VAN HET WETBOEK

VAN STRAFVORDERING EN VAN DE WET VAN 7 APRIL 1919

TOT INSTELLING VAN RECHTERLIJKE OFFICIEREN

EN AGENTEN BIJ DE PARKETTEN

HOOFDSTUK I. BEPALINGEN BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN HET AMBT VAN GERECHTELIJKE POLITIE EN DE SEVOEGDHEID VAN DE PROCUREURS DES KONINGS EN DE ARBEIDSAUDITEURS MET BETREKKING TOT DIE GERECHTELIJKE POLITIE

Art. 11. In artikel 9 van het Wetboek van Strafvordering worden de woorden "en in voorkomend geval de arbeidsauditeurs" ingevoegd tussen de woorden "procureurs des Konings" en de woorden "en hun substituten".

Art. 12. Artikel 22 van hetzelfde Wetboek wordt door de volgende bepaling vervangen :

Artikel 22 - "De procureurs des Konings en de arbeidsauditeurs zijn belast met de opsporing en de vervolging van alle misdrijven waarvan de kennisneming behoort aan de rechtbanken van eerste aanleg, zitting houdend in correctionele zaken, of aan de hoven van assisen".

HOOFDSTUK II. BEPALING BETREFFENDE DE OPSCHRIFTEN VAN BOEK I VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING

Art. 13. In de opschriften van Boek I van het Wetboek van Strafvordering worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het opschrift van het hoofdstuk IV wordt door het volgende opschrift vervangen :

"De procureurs des Konings, de arbeidsauditeurs en hun substituten";

2° het opschrift van de eerste afdeling van hoofdstuk IV wordt door het volgende opschrift vervangen :

"Sevoegdheid van de procureurs des Konings en van de arbeidsauditeurs betreffende de gerechtelijke politie";

3° het opschrift van afdeling II van hoofdstuk IV wordt door het volgende opschrift vervangen :

"Wijze waarop de procureurs des Konings en de arbeidsauditeurs handelen in de uitoefening van hun ambt";

4° het opschrift van hoofdstuk V wordt door het volgende opschrift vervangen :

"De officieren van gerechtelijke politie die hulp-officieren zijn van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur".

HOOFDSTUK III. BEPALING BETREFFENDE DE WIJZE WAAROP DE PROCUREURS DES KONINGS EN DE ARBEIDSAUDITEURS HANDELEN IN DE UITOEFENING VAN HUN AMBT

Art. 14. In artikel 29 van hetzelfde Wetboek van Strafvordering worden de woorden "of, in voorkomend geval aan de arbeidsauditeur" ingevoegd na de woorden "procureur des Konings".

HOOFDSTUK IV. BEPALING BETREFFENDE DE OFFICIEREN VAN GERECHTELIJKE POLITIE, HULPOFFICIEREN VAN DE PROCUREUR DES KONINGS

Art. 15. Artikel 49 van hetzelfde Wetboek van Strafvordering wordt door de volgende bepaling vervangen :

Artikel 49 - "In de gevallen van ontdekking op heterdaad of in de gevallen van aanzoek van het hoofd van een huis, maken zij de processen-verbaal op, nemen de verklaringen van de getuigen op, doen de bezichtigingen en de andere handelingen die in de bedoelde gevallen tot de bevoegdheid van de procureurs des Konings of van de arbeidsauditeurs behoren, een en ander in de vorm en volgens de regels gesteld in het hoofdstuk "Procureurs des Konings en arbeidsauditeurs".

HOOFDSTUK V. BEPALINGEN BETREFFENDE DE AMBTSVERRICHTINGEN VAN DE ONDERZOEKSRECHTERS

Art. 16. Artikel 59 van hetzelfde Wetboek wordt door de volgende bepaling vervangen :

Artikel 59. - "In alle gevallen waarin het misdrijf wordt beschouwd als op heterdaad ontdekt, kan de onderzoeksrechter, rechtstreeks en uit zichzelf, alle handelingen verrichten die tot de bevoegdheid behoren van de procureur des Konings of, in voorkomend geval, van de arbeidsauditeur, met inachtneming van de regels gesteld in het hoofdstuk "Procureurs des Konings, arbeidsauditeurs en hun substituten".

De onderzoeksrechter kan de tegenwoordigheid van de procureur des Konings of, in voorkomend geval, van de arbeidsauditeur vorderen; evenwel zonder enige vertraging van de verrichtingen in het genoemde hoofdstuk voorgeschreven."

Art. 17. Artikel 64, eerste lid van hetzelfde Wetboek wordt door volgende bepaling vervangen :

Artikel 64. - "De klachten die aan de procureur des Konings of aan de arbeidsauditeur zijn gericht, worden door hen, samen met hun vordering aan de onderzoeksrechter doorgegeven; die welke bij de hulpofficieren van politie zijn ingediend, worden door hen gezonden aan de procureur des Konings of aan de arbeidsauditeur, die ze eveneens samen met hun vordering aan de onderzoeksrechter doen toekomen".

HOOFDSTUK VI. ANDERE BEPALINGEN WAARIN DE NOTIE ARBEIDSAUDITEUR
WORDT TOEGEVOEGD AAN DEZE VAN PROCUREUR DES KONINGS

Art. 18. De vermelding arbeidsauditeur wordt aan deze van procureur des Konings toegevoegd in de volgende artikelen van hetzelfde Wetboek :

artikelen 23 eerste en tweede lid, 24 en 25, 27, 31, 32, 33, 34 tweede lid, 35, 36, 37, 39, 40, 42, 43, 44, 44 bis, 45, 46, 47, 51, 52, 53, 54, 60, 61, 62, 70, 71, 72, 80, 81, 86, 89, 94, 101, 114, 117, 121, 122, 127, 133, 160, 175, 180, 180 bis, 182, 190, 197, 198, 202, 207, 249, 274, 275 tweede lid, 283, 462, 484, 628, 629 en 632.

Art. 19. De vermelding arbeidsauditeur wordt aan deze van procureur des Konings toegevoegd in de artikelen 10 en 12 van de wet van 7 april 1919 tot instelling van rechterlijke officieren en agenten bij de parketten.

TITEL III. BEPALINGEN TOT WIJZIGING OF AANVULLING VAN DE
SOCIALE WETTEN OF BESLUITEN

Hoofdstuk I. Bepaling betreffende de Fondsen voor bestaans-
zekerheid

Art. 20. : Artikel 19 bis van de wet van 7 januari 1953
betreffende de Fondsen voor bestaanszekerheid
wordt vervangen door volgende bepaling :

"De rechtsvordering met het oog op het doen uit-
spreken van een straf verjaart na verloop van drie
jaar te rekenen van de dag waarop de inbreuk is
gepleegd".

Hoofdstuk II. Bepalingen betreffende de overzeese sociale zeker-
heid

Art. 21. : In de wet van 17 juli 1963 betreffende de
overzeese sociale zekerheid, wordt de benaming
"Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid"
vervangen door "Rijksinstituut voor Overzeese
Sociale Zekerheid".

Art. 22. : De Koning kan het geheel of gedeelten van de
bepalingen van titel VI van boek I van het Wetboek
van Sociale Zekerheid toepasselijk verklaren op
het Rijksinstituut voor Overzeese Sociale Zeker-
heid en op zijn leidend arbeiders.

Hoofdstuk III. Bepalingen betreffende de Europese maatregelen tot
afroeperij en sociaal gebied inzake verkeer op
de zee

Art. 23. : In artikel 2, § 1 van de wet van 13 februari 1962
betreffende de maatregelen ter uitvoering van de
internationale verdragen en akten inzake verkeer
over de zee, de spoorweg of de waterweg, wordt het
vierde lid vervangen door het volgende lid :

"De politierechtbanken zijn bevoegd voor de in § 1

artikel bedoelde overredingen met uitzondering van de overredingen op het reglement (E.B.G.) nr. 513/69 van de Raad van 25 maart 1969, die tot de bevoegdheid behoren van "a recommanden van eerste aanleg".

Hoofdstuk IV.

Bepaling betreffende de administratieve geldboeten

Art. 24.

: In artikel 1 bis van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten, wordt het 2° afgeschaft.

Hoofdstuk V.

Bepalingen betreffende jaarlijkse vakantie

Art. 25.

: In de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971, wordt de benaming "Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie" vervangen door "Rijksinstituut voor jaarlijkse vakantie".

Art. 26.

: De Koning kan het geheel of gedeelten van de bepalingen van titel VI van boek I van het Wetboek van sociale zekerheid toepasselijk verklaren op het Rijksinstituut voor jaarlijkse vakantie en op zijn leidend antwoorden.

Hoofdstuk VI.

Bepalingen betreffende de sociale zekerheidskaart

Art. 27.

: In de wet van 25 januari 1965 voor invoering van een sociale zekerheidskaart worden de artikelen 1, 2, 3 en 4 veranderd.

Artikel 4

De navolgende beschikkingen werden opgenomen als overgangsmaatregel

TITEL I. ADMINISTRatieve INRICHTING

Hoofdstuk I.

Bepalingen betreffende de openbare instellingen van sociale zekerheid

Art. (1).

: De openbare instellingen van sociale zekerheid bedoeld in artikel 175 van het Wetboek van sociale zekerheid volgens de instituten, pools, fondsen of kassen waarvan zij de bevoegdheden overnemen of behouden, op in hun rechten en verplichtingen en nemen hun activa en passiva over. Zij nemen eveneens het personeel over dat in dienst is of behouden het, in de voorwaarden van tewerkstelling die op het ogenblik van de overplaatsing van toepassing zijn.

Art. (2).

: De bevoegdheden van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers worden overgenomen door de openbare instelling of de openbare instellingen van sociale zekerheid door de Koning aangeduid.

Hoofdstuk II.

Bepalingen betreffende de meewerkende instellingen van sociale zekerheid

Art. (3).

: De sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen zullen eveneens het onvoorwaardelijk pensioen, bedoeld in hoofdstuk II bis van het Koninklijk besluit nr. 72 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen blijven uitbetalen en betalen, behalve in de gevallen waarin voorzien wordt door de Koning.

Art. (4).

: De personen die uitveringgerechtigden zijn op grond van de wet van 19 april 1954 betreffende de uitveringgerechtigden van het artikel 175 van de wetboek van sociale zekerheid blijven gedurende een periode van vijf jaar anderszels aangewezen bij de Koning of de Koningin worden zij op het ogenblik aanvaarden of worden afgevoerd.

: De Koning bevestigt de uitvoeringsovereenkomsten van het artikel 175 van de wetboek van sociale zekerheid met de uitvoeringsovereenkomsten die vermeld

uitkeringen ontvangen op de datum die Hij vaststelt.

Wanneer de termijn voorzien in lid 1 voorbij is, zijn de nieuwe uitkeringsgerechtigden verplicht zich aan te sluiten bij een erkende kas naar hun keuze en de uitkeringsgerechtigden kunnen van kas veranderen in de voorwaarden voorzien door of krachtens het Wetboek voor sociale zekerheid.

Art. (5). : In afwijking van artikel 492 gaat de verplichting zich te voorzien in de medewerking van een preventiedienst pas in één jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikel.

Hoofdstuk III. Bepalingen betreffende sociale gegevensbanken

Art. (6). : De Koning bepaalt de modaliteiten en de voorwaarden van de overplaatsing naar de algemene sociale gegevensbank of naar de bijzondere gegevensbanken van het personeel van de Maatschappij voor Mekanografie voor de toepassing van de sociale wetten.

TITEL II. TOEZICHT EN SANCTIES

Art. (7). : De Koning kan alle nodige maatregelen treffen met het oog op de regeling van de overplaatsing naar de Algemene Inspectie van de sociale zekerheid van ambtenaren van openbare instellingen van sociale zekerheid waarvan de bevoegdheden worden overgenomen door deze dienst in toepassing van artikel 322 van het Wetboek van sociale zekerheid. De overgeplaatste ambtenaren behouden hun statutaire rechten.

Wanneer de Koning de datum van inwerkingtreding van artikel 322 bepaalt, maakt Hij de lijst op van de bevoegdheden van de diensten van de Staat en van de diensten van de openbare instellingen van sociale zekerheid die worden overgebracht naar de Algemene Inspectie van de sociale zekerheid.

Artikel 5

Het Parlement oefent de bevoegheden uit die zijn toegekend aan de Koning of aan de Ministers door het Wetboek van Sociale Zekerheid, wanneer de beschikkingen die moeten genomen worden rechtstreeks betrekking hebben op de personen die deel uitmaken van de Wetgevende Macht.

Artikel 6

De Koning kan de bestaande wettelijke bepalingen wijzigen om hun tekst in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het Wetboek van Sociale Zekerheid.

Artikel 7

De bepalingen van het Wetboek van Sociale Zekerheid evenals de opheffings-, wijzigings- en overgangsbepalingen worden van kracht op de data bepaald door de Koning, en ten laatste op 1 januari van het (vijfde) jaar dat volgt op het jaar van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

X X
X

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het Belgisch Staatsblad zal worden bekendgemaakt.

DE ONDERVOORZITTER,

DE VOORZITTER,

PIERRE VAN DER VORST.

ROGER DILLEMANS

15 MAART 1985.

BIJLAGE 1

Tekst van een Voorontwerp
voor Titel VII van Boek II

PENSIOENEN

Voor de plaats en betekenis van deze tekst
in het kader van de werkzaamheden van de
Koninklijke Commissie zij verwezen naar het
Verslag van de werkzaamheden, Deel III,
Hoofdstuk II, Afdeling 4 en naar de Memorie
van Toelichting.

HOOFDSTUK I. RUSTPENSIOENEN.

AFDELING I. VOORWAARDEN TOT TOEKENNING VAN DE PRESTATIES.

Artikel 1. : Elke sociaal verzekerde heeft naar keuze recht op een rustpensioen vanaf de 63-jarige leeftijd of zodra de beroepsloopbaan uit 40 effectieve loopbaanjaren bestaat.

Artikel 2. : § 1. In afwijking van artikel 1 hebben de sociaal verzekerden die één van de volgende, door de Koning erkende beroepen uitoefenen, na een kortere loopbaan recht op het rustpensioen :

1. ongezonde, gevaarlijke of ruwe beroepen;
2. beroepen die zulkdanige vereisten stellen dat ze normaal, vanaf een bepaalde leeftijd, niet meer volwaardig kunnen uitgeoefend worden;
3. beroepen die statutair boven een bepaalde leeftijdsgrens niet meer mogen uitgeoefend worden.

§ 2. De Koning regelt de voorwaarden waaraan deze beroepen moeten voldoen, hoe die voorwaarden bewezen worden en de regeling voor het dragen van de financiële last.

Tevens bepaalt hij, overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, lid 2, de afwijkende berekeningswijze.

Artikel 3. : De Koning kan voor alle of bepaalde beroepen een regeling uitwerken om aan de sociaal verzekerden, die minstens 55 jaar oud zijn, een halftijds pensioen toe te kennen indien zij hun voltijdse beroepsactiviteit verminderen tot een halftijdse.

Hij regelt de toekenningsvoorwaarden, de berekening, de aanvraag en de financiering van dat halftijds pensioen. Tevens bepaalt hij op welke wijze de halftijdse beroepsactiviteit in aanmerking wordt genomen bij de berekening van het rustpensioen aangevraagd overeenkomstig artikel 1 en de cumulatiebepalingen met beroepsinkomens of vervangingsinkomens.

AFDELING II. BEREKENING.

Artikel 4. : Het jaarlijks bedrag van het rustpensioen wordt berekend door het gemiddeld beroepsinkomen, de loopbaanbreuk en de pensioencoëfficiënt met elkaar te vermenigvuldigen.

Artikel 5. : De loopbaanbreuk is gelijk aan het aantal effectieve en gelijkgestelde loopbaanjaren gedeeld door 43. Indien de loopbaan bestaat uit 40 effectieve loopbaanjaren is de noemer van de loopbaanbreuk gelijk aan 40

De Koning kan een coëfficiënt bepalen waarmee de teller van de loopbaanbreuk vermenigvuldigd wordt bij de berekening van het rustpensioen van sociaal verzekerden die een beroep bedoeld in artikel 2 uitoefenden.

Artikel 6. : De loopbaan is volledig indien de loopbaanbreuk gelijk is aan de eenheid.

Artikel 7. : Elk deel van de loopbaan dat pensioenrechten opent in één van de beroepscategorieën wordt berekend overeenkomstig de algemene bepalingen en de bepalingen eigen aan de beroepscategorie.

Artikel 8. : § 1. Indien de loopbaan samengesteld is uit jaren van beroepsactiviteit uitgeoefend in verscheidene beroepscategorieën en indien de loopbaanbreuk de eenheid overschrijft, wordt elk gedeelte van de loopbaan, uitgeoefend in één van de beroepscategorieën, evenredig verminderd.

De Koning regelt de vermindering indien één of meerdere pensioenen toegekend worden krachtens een buitenlandse wetgeving of door een internationale organisatie.

§ 2. Indien de loopbaan volledig uitgeoefend werd in één beroepscategorie mag de loopbaanbreuk evenmin de eenheid overschrijden. Bij de berekening van het pensioen komen de meest voordelige jaren in aanmerking.

§ 3. De Koning bepaalt in welke gevallen de loopbaan als geheel wordt

Artikel 9. : § 1. De perioden van inactiviteit tijdens dewelke de sociaal verzekerde gerechtigd was op een vervangingsinkomen, krachtens dit Wetboek, worden gelijkgesteld met perioden van beroepsactiviteit en komen in aanmerking bij het bepalen van de teller van de loopbaanbreuk.

§ 2. De Koning kan andere perioden van inactiviteit gelijkstellen met perioden van beroepsactiviteit, eventueel mits bijdragebetaling.

Artikel 10.: Het gemiddeld beroepsinkomen is voor leden van het overheidspersoneel gelijk aan het gemiddelde van de baremieke wedde van de laatste vijf jaar van de beroepsloopbaan en de pensioencoëfficiënt bedraagt $X \%$.

Artikel 11.: § 1. Het gemiddeld beroepsinkomen is voor werknemers en zelfstandigen gelijk aan de som van de jaarlijkse beroepsinkomens van de ganse loopbaan, gedeeld door het aantal loopbaanjaren.

Het jaarlijks gemiddeld beroepsinkomen is het inkomen waarop de bijdragen worden berekend.

§ 2. Voor deze sociaal verzekerden bedraagt de pensioencoëfficiënt $Y \%$.

Artikel 12.: Het beroepsinkomen van een zelfstandige wordt verminderd met de bijdragebreuk om het in overeenstemming te brengen met de betaalde bijdragen. Deze breuk wordt ieder jaar door de Koning bepaald en geeft per 1 januari van het betrokken jaar de verhouding weer, van het percentage van de bijdrage bestemd voor het pensioenstelsel der zelfstandigen en het totaal der percentages van de persoonlijke en van de patronale bijdrage verschuldigd op de bezoldiging van de werknemers en bestemd voor hun pensioenstelsel.

Artikel 13. : § 1. Het beroepsinkomen dat in aanmerking komt bij de berekening van het rustpensioen, voor elke krachtens artikel 9, § 1 gelijkgestelde periode is, tijdens het eerste gelijkgestelde kalenderjaar gelijk aan het onbeperkte beroepsinkomen dat als grondslag diende voor de berekening van het vervangingsinkomen.

§ 2. Na het eerste jaar is het beroepsinkomen dat in aanmerking komt bij de berekening van het rustpensioen, gelijk aan het overeenkomstig dit Wetboek beperkte beroepsinkomen dat als grondslag diende voor de berekening van het vervangingsinkomen.

Artikel 14. : De Koning bepaalt het beroepsinkomen dat in aanmerking komt voor de andere gelijkgestelde perioden.

Artikel 15. : § 1. Bij volledige loopbaan wordt de som van de jaarlijkse beroepsinkomens, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 10, 11, 12, 13 en 14, begrensd tot A frank voor overheidspersoneel, B frank voor werknemers en B frank vermenigvuldigd met de bijdragebreuk voor zelfstandigen

§ 2. Bij onvolledige loopbaan wordt de maximumgrens bepaald in § 1 vermenigvuldigd met de loopbaanbreuk.

HOOFDSTUK II. OVERLEVINGSPENSIOEN.

ADELING I. VOORWAARDEN TOT TOEKENNING VAN DE PRESTATIES.

Artikel 16. : De langstlevende echtgenoot heeft recht op het overlevingspensioen, indien de echtgenoot overleden is tijdens zijn loopbaan of indien de echtgenoot recht had op een rustpensioen.

Artikel 17. : Afwezigheid in de zin van Titel IV van Boek I van het Burgerlijk Wetboek wordt gelijkgesteld met overlijden ten aanzien van het overlevingspensioen.

Artikel 18. : § 1. Het overlevingspensioen wordt slechts toegekend indien, op de datum van het overlijden, de langstlevende echtgenoot ten minste twee jaar met de overleden sociaal verzekerde gehuwd was. Het huwelijk dient nochtans niet twee jaar te duren indien één van de volgende voorwaarden vervuld is :

- er is een kind geboren uit het huwelijk;
- op het ogenblik van het overlijden is er een kind ten laste, waarvoor één van de echtgenoten kinderbijslag ontving;
- er wordt een kind geboren binnen driehonderd dagen na het overlijden;
- het overlijden is het gevolg van een na de datum van het huwelijk voorgekomen ongeval of werd veroorzaakt door een beroepsziekte.

§ 2. Bovendien moet de langstlevende echtgenoot minstens 45 jaar oud zijn, behalve indien :

- hij het bewijs levert van een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 66 %;
- hij een kind ten laste heeft.

AFDELING II. BEREKENING.

Artikel 19. : Het overlevingspensioen wordt op dezelfde wijze als het rustpensioen berekend, met uitzondering van :

- § 1. De pensioencoëfficiënt van het overlevingspensioen van een lid van het overheidspersoneel bedraagt 2 percent.
- § 2. Indien de sociaal verzekerde overleden is vóór de ingangsdatum van het rustpensioen, is de noemer van de loopbaanbreuk gelijk aan de periode tussen de eerste januari van het jaar van zijn 20e verjaardag en de 31e december van het jaar dat het overlijden voorafgaat.

- § 3. Indien de sociaal verzekerde overleden is voor de eerste januari van het jaar van zijn 21e verjaardag is het beroepsinkomen dat in aanmerking komt bij de berekening van het overlevingspensioen gelijk aan het meest voordelige beroepsinkomen van de beroepsactiviteitsjaren die het overlijden voorafgaan.

Artikel 20 : De langstlevende echtgenoot wiens huwelijk niet tenminste twee jaar heeft geduurd en die geen enkele van de in artikel 16 § 1, bepaalde vrijstellingsvoorwaarden vervult, heeft recht op het overlevingspensioen gedurende één jaar.

Artikel 21 : De langstlevende echtgenoot die geen 45 jaar oud is en die de voorwaarden bepaald in artikel 16 § 2 niet of niet meer vervult heeft eveneens gedurende één jaar recht op het overlevingspensioen.

HOOFDSTUK III. TOEKENNING VAN RECHTEN AAN DE GESCEIDEN ECHTGENOTEN.

AFDELING I. PENSIOEN VAN DE UIT DE ECHT GESCEIDEN ECHTGENOTEN.

Artikel 22 : De uit de echtgescheiden echtgenoot van een overleden sociaal verzekerde heeft vanaf de 53-jarige leeftijd recht op een pensioen, berekend zoals het overlevingspensioen, onder dezelfde voorwaarden alsof de gescheiden echtgenoot zelf de beroepsactiviteit van de overleden echtgenoot heeft uitgeoefend.

Enkel de beroepsactiviteitsjaren tijdens dewelke de echtgenoten gehuwd waren, komen in aanmerking voor de berekening van het pensioen van de uit de echt gescheiden echtgenoot.

Artikel 23 : De uit de echt gescheiden echtgenoot mag niet uit de ouderlijke macht verklaard zijn of veroordeeld zijn om de echtgenoot naar het leven te hebben gestaan.

AFDELING II. RECHTEN BIJ FEITELIJKE SCHEIDING EN SCHEIDING VAN
TAFEL EN BED.

Artikel 21 : De van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenoot heeft recht op een gedeelte van het pensioen, vastgesteld door de vrederechter.

Artikel 22 : De van tafel en bed gescheiden of de feitelijk gescheiden echtgenoot mag niet uit de ouderlijke macht ontslagen zijn of veroordeeld zijn om de echtgenoot naar het leven te hebben gestaan.

HOOFDSTUK IV. DE AANVRAAG EN INGANGSDATUM.

Artikel 26 : De pensioenen toegekend krachtens deze Titel worden aangevraagd overeenkomstig de bepalingen van dit Wetboek. De aanvraag wordt ingediend in de Huizen van de Sociale Zekerheid, rechtstreeks bij de dienst die er dient over te beslissen of bij de gemeente.

Artikel 27 : De aanvraag mag ten vroegste één jaar voor het voldoen aan de voorwaarden tot toekenning van de prestaties ingediend worden.

Artikel 28 : Het overlevingspensioen wordt ambtshalve toegekend indien :

- 1° de echtgenoot bij zijn overlijden een rustpensioen genoot;
- 2° op het ogenblik van het overlijden van de echtgenoot, nog geen definitieve beslissing genomen was omtrent de aanvraag om rustpensioen die hij ingediend had.

De Koning kan andere gevallen bepalen waarbij de rechten op pensioenen toegekend krachtens deze Titel ambtshalve worden toegekend.

Artikel 29 : Zo de rechten van het overlevingspensioen ambtshalve worden onderzocht en de langstlevende echtgenoot voldoet op de eerste dag van de maand volgend op het overlijden van de echtgenoot, aan de voorwaarden om een eigen rustpensioen te genieten, worden de rechten op dat rustpensioen eveneens ambtshalve onderzocht.

Artikel 30 : § 1. Rust- en overlevingspensioenen gaan in, naar keuze en op verzoek van de betrokkene, vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop aan de toekenningsvoorwaarden is voldaan, op voorwaarde dat de aanvraag ingediend wordt binnen de twaalf maanden die op die datum volgen.

§ 2. Indien de aanvraag niet binnen de gestelde termijn werd ingediend gaan de pensioenen toegekend krachtens deze Titel in op de eerste dag van de maand volgend op die aanvraag.

§ 3. Indien de pensioenen toegekend krachtens deze Titel ambtshalve worden toegekend gaan ze in op de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop aan de toekenningsvoorwaarden is voldaan.

Artikel 31 : De sociaal verzekerde die het genot wenst te bekomen van een pensioen toegekend krachtens deze Titel waarin hij tijdelijk heeft verzaakt moet daartoe een aanvraag indienen.

HOOFDSTUK V. ALGEMENE BEPALINGEN.

Artikel 32 : Pensioenen toegekend krachtens deze Titel zijn verworven per twaalfden en betaalbaar per maand.

Artikel 33 : § 1. Een jaarlijks pensioenbedrag kleiner dan 500 BF wordt niet uitbetaald.

§ 2. Indien het jaarlijks pensioenbedrag groter is dan 500 BF maar kleiner dan ... BF wordt het eenmaal per jaar, in de maand, uitbetaald.

Artikel 34. : Pensioenen toegekend krachtens deze Titel zijn slechts betaalbaar zo de gerechtigde geen beroepsbezigheid uitoefent.

Beroepsbezigheid is iedere bezigheid die, naargelang van het geval, een in artikel 20, 1°, 2° of 3° of in artikel 140, § 2, 3° of 4° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bedoeld inkomen kan opleveren, zelfs indien ze door een tussenpersoon wordt uitgeoefend, en iedere gelijkaardige bezigheid uitgeoefend in een vreemd land of in dienst van een internationale organisatie.

Artikel 35. : § 1. Mits voorafgaande verklaring is een beperkte beroepsbezigheid na de pensioenleeftijd toegelaten als lid van het overheidspersoneel, werknemer of zelfstandige.

§ 2. Het inkomen uit die toegelaten beroepsbezigheid mag per jaar niet meer bedragen dan een door de Koning te bepalen bedrag. Dit bedrag wordt vermenigvuldigd met 1,5 indien de gepensioneerde minstens één persoon ten laste heeft.

§ 3. De Koning bepaalt hoe de toegelaten beroepsbezigheid verklaard wordt. Hij kan sommige beroepsbezigheden vrijstellen van de voorafgaande verklaring.

§ 4. De Koning kan bepaalde beroepsbezigheden onbeperkt toelaten.

Artikel 36. : Pensioenen toegekend krachtens deze Titel zijn niet betaalbaar indien de gerechtigde een vervangingsinkomen geniet bij toepassing van dit Wetboek of van een buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid, behalve in de gevallen voorzien door de Koning en onverminderd de toepassing van artikel 110.

- Artikel 37. : Pensioenen toegekend krachtens deze Titel, kunnen zonder beperking gecumuleerd worden met een integratievergoeding voor minder-valide.
- Artikel 38. : Cumulatie van een overlevingspensioen met één of meer rustpensioenen toegekend krachtens deze Titel, een buitenlandse wetgeving of krachtens een pensioen-regeling voor het personeel van een internationale organisatie wordt beperkt tot het bedrag van een overlevingspensioen dat zou worden toegekend bij volledige loopbaan en vermenigvuldigd met 110 %.
- Artikel 39. : Cumulatie van meerdere overlevingspensioenen uit hoofde van verscheidene echtgenoten wordt beperkt tot het bedrag van het hoogste overlevingspensioen dat zou worden toegekend bij volledige loopbaan.
- Artikel 40. : De cumulatierregelen voor het pensioen van de uit de echt gescheiden echtgenoot zijn dezelfde als deze voor het overlevingspensioen.
- Artikel 41. : Indien de sociaal verzekerde geen afstand kan doen van een krachtens een buitenlandse wetgeving of door een internationale organisatie toegekend voordeel zonder daardoor rechten uit deze Titel te verliezen, wordt dit voordeel in mindering gebracht van pensioenen toegekend krachtens deze Titel.
- Artikel 42. : Wanneer een echtgenoot nalaat de rechten op het rustpensioen te laten gelden en hij toch voldoet aan alle voorwaarden, mag de andere echtgenoot in de plaats van de nalatige echtgenoot, een pensioen-aanvraag indienen, om de eigen rechten te vrijwaren.
- Artikel 43. : Alle pensioenen toegekend krachtens deze Titel worden uitbetaald door de Rijkskas voor Pensioen-uitkeringen, vermeld in artikel 186 van dit Wetboek.
-